

 SISMANOGLIO

750
34
ΜΑΡΓΑΡΟΥΣ Ι. ΜΟΙΡΑ

ΣΥΣΤΗΜΑΤΙΚΗ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑ ΚΟΠΤΙΚΗΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ
ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΩΝ

معرفی نظارت جلیله سی و مطبوعات داخلی اداره سنک ۳۴۹ نومرولی و ۲۵ مائس ۲۱۸
تاریخلو رخصتنامه سیله طبع اولنشار

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

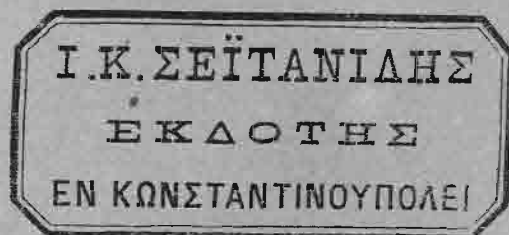
Ι. Κ. ΣΕΪΤΑΝΙΔΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΗΣ

Γαλατᾶ, ὁδὸς Μαχμουδιέ, ἀριθ. 7—9.

1902

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν ὑπογραφὴν τῆς
συγγραφέως καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ ἐκδότου κατα-
διώκεται ὡς κλοπιμαῖον.

Μαργαρίτα Μοῦρα

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Ν. Γ. ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ
(Γαλατῆ, Ὁδὸς Πιλοῦρ, ἀριθμ. 12, Ἀπέναντι τοῦ Τοῦνελ Χάν.)

ΤΩ

ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΩ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗ

ΑΓΙΩ ΧΑΛΚΗΔΟΝΟΣ

ΚΥΡΙΩ ΚΥΡΙΩ

ΓΕΡΜΑΝΩ

ΕΙΣ ΕΝΔΕΙΞΙΝ

ΒΑΘΥΤΑΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΟΥ

ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ

Η ΠΟΝΗΣΑΣΑ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Ἐπιβληθείσης ὑπὸ τοῦ Πατριαρχικοῦ προγράμματος τῆς ἐν τοῖς Παρθεναγωγείοις διδασκαλίας τῆς Κοπτικῆς καὶ Ραπτικῆς, ἀπαραίτητος κατέστη ἡ σύνταξις ἐγχειριδίου, οἷον τὸ παρόν, διδακτικοῦ μὲν χάριν τῶν διδασκομένων, βοηθητικοῦ δὲ χάριν τῶν διδασκαλισσῶν.

Τὸ ἀνὰ χεῖρας πονημάτιον ἐρανισθὲν ἐκ τῶν ἐκλεκτοτέρων τοῦ εἴδους τούτου γαλλικῶν συγγραμμάτων, περιλαμβάνει τὴν διδασκαλίαν τῆς Κοπτικῆς ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀνατομικῆς κατασκευῆς τοῦ σώματος γεωμετρικῶς α') γυναικείων, β') ἀνδρικῶν, γ') βρεφικῶν λευχειμάτων καὶ δ') τοῦ γυναικείου καὶ παιδικοῦ ἐξωτερικοῦ περικορμίου (corsage) ἐκτιθεμένην εἰς εὐσυνόπτους κανόνας μετ' εἰκόνων καὶ σχεδίων πρὸς χάραξιν ἰχναρίων. Ἐπομένως καθίσταται χρησιμώτατον βοήθημα οὐχὶ μόνον διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Κοπτικῆς ἐν τοῖς Παρθεναγωγείοις ἀλλὰ καὶ διὰ πᾶσαν μπτέρα καὶ οἰκοδέσποιναν.

Τοιοῦτον λοιπὸν τὸ ἔργον ἡμῶν παραδίδομεν εἰς χεῖρας τῶν ἀγαπητῶν συναδέλφων καὶ τῶν ὁμοφύλων ἡμῶν ἐν γένει, οὐδενὸς ὑπὲρ αὐτοῦ φεισθεῖσαι κόπου ἢ δαπάνης, ἱκανὴν δὲ καὶ γλυκυτάτην ἡμῶν

ἀποβῆν θεωροῦσαι, ἐὰν τοῦτο κατορθώσῃ νὰ ἐφί-
κηται τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ, ἀποβαῖνον ἀναγκαῖον
συμπλήρωμα τῆς θηλείας λαϊκῆς ἡμῶν παιδεύσεως
καὶ τῆς οἰκογενειακῆς μορφώσεως τοῦ φύλου ἡμῶν.

Πέριον, τῇ 15 Ὀκτωβρίου 1901.

ΜΑΡΓΑΡΩ Ι. ΜΟΙΡΑ

ΠΙΝΑΞ

τοῦ διὰ τὴν διδασκαλίαν τῆς Κοπτικῆς
ἀναγκαίου ὕλικου.

- 1or. Μέγας μελανοπίτραξ.
- 2or. Τράπεζα μεγάλη τετράγωνος.
- 3or. Καθὼν πλατὺς μήκους 1 μέτρον ἡριθμημένος εἰς
ἐκατοστόμετρα.
- 4or. Γράμωρ ἡριθμημένος εἰς ἐκατοστόμετρα.
- 5or. Διπλοῦν δεκατόμετρον (double décimètre) ἡριθ-
μημένον εἰς ἐκατοστόμετρα καὶ χιλιοστόμετρα.
- 6or. Μετρικὴ ταινία (ruban métrique) ἡριθμημένη.
- 7or. Χάρτης χορδῶς διὰ τὴν χάραξιν τῶν ἰχθυῶν
καὶ τὰ πρὸς αὐτὸ χρειώδη (μολυβδοκορδύλου, ἐλαστικόν,
κορδυλομάχαιρον κτλ).
- 8or. 2 διαβῆται, ὧν ὁ εἰς μεγαλειότερος φέρει ἐπὶ τοῦ
ἐτέρου τῶν σχελῶν θήκην κιμωλίας διὰ τὴν χάραξιν τῶν
σχημάτων ἐπὶ τοῦ πίνακος· ὁ δευτέρος μικρότερος φέρει θή-
κην μολυβδοκορδύλου διὰ τὴν χάραξιν τῶν σχημάτων ἐπὶ
τοῦ χάρτου.

9ον. Ἀνδρείκελλα εἰς τρία διάφορα μεγέθη :

1 διὰ γυναικα ἀρ. 42 ἢ 44

1 διὰ κορασίδα ἀρ. 34 ἢ 36

1 παιδικόν ἀρ. 28 ἢ 30.

10ον. Φαλὶς μεγάλη.

11ον. Τροχίσκος τῶν ἱχνυρίων (roulette à patrons).

12ον. Ἄπαντα τὰ τῆς ραπτικῆς χρειώδη, ἦτοι : Ἰφασμα, ὑπόγραμμα, βελόραι, ρήματα, καρφίδες, κτ.λ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

Πρὸς χάραξιν ἱχνυρίου οἰουδ' ἥποτε ἐνδύματος ἐφαρμοζομένου καλῶς, δεόν νά δοθῇ μεγίστη προσοχή εἰς τὸν τρόπον, δι' οὗ λαμβάνονται τὰ μέτρα. Διότι ἐκ τῆς ἀκριβείας τῶν μέτρων ἐξαρτᾶται ἡ τελειότης τοῦ ἱχνυρίου.

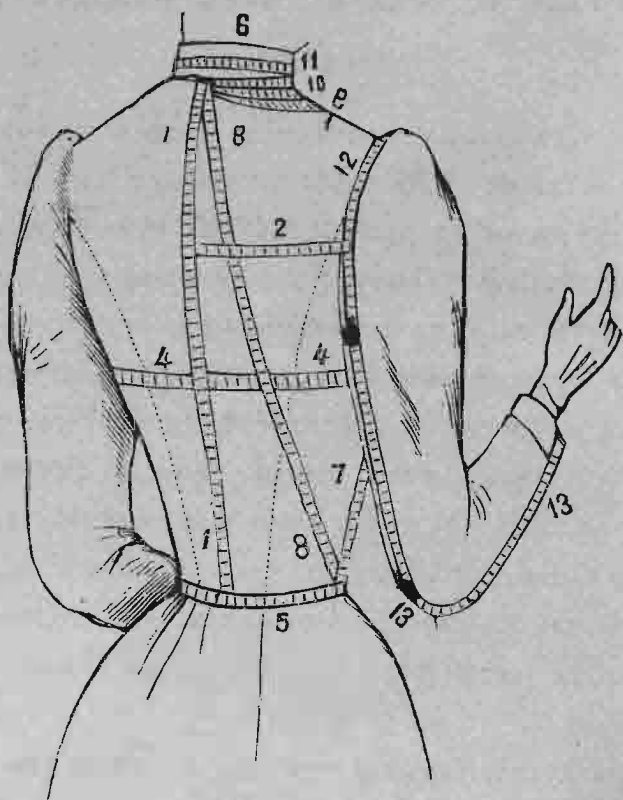
Ἐάν ὅλα τὰ σώματα ἦσαν κανονικῶς ἐσχηματισμένα, ἡ διδασκαλία τῆς ραπτικῆς θὰ ἦτο ἀπλουστερά· τέσσαρα δὲ ἢ πέντε μόνον μέτρα θὰ ἦσαν ἐπαρκέστατα διὰ τὸν σχηματισμὸν παντὸς διαγράμματος. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ γενικαὶ ἀναλογίαι, τὸ ἀνάστημα καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ὁ σχηματισμὸς τοῦ σώματος ποικίλλουσιν ἐπ' ἀόριστον, ὅχι μόνον δὲν εἶναι δυνατόν νά περιορισθῶμεν εἰς μερικὰ μόνον μέτρα, ἀλλὰ δεόν νά λαμβάνωμεν ταῦτα μετὰ τῆς μεγαλειτέρας ἀκριβείας καὶ εἰς ἀριθμὸν ἐπαρκῆ.

Δεικνύομεν λοιπὸν ἐνταῦθα τὰ μέτρα, ἅτινα εἶνε ἀπαραίτητα διὰ τὸ διάγραμμα τελείου ἐξωτερικοῦ περικορμίου, (corsage). Τούτου ἀκριβῶς ἡ διδασκαλία εἶνε ἡ δυσκολωτέρα καὶ ἔχει ἀνάγκην πλειότερων μέτρων, εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ὁποίων δυνάμεθα νά προσθέσωμεν καὶ ὅσα ἄλλα ἠθέλωμεν κρίνῃ ἀναγκαῖα. Ὅφειλομεν ὅμως νά μὴ παραλείψωμεν οὐδ' ἐν τούτων, ἐάν θέλωμεν νά εἴμεθα βέβαιαι περὶ τῆς ἐπιτυχίας.

Τὰ μέτρα λαμβάνονται ἐπὶ τοῦ σώματος (1) διὰ τῆς μετρικῆς ταινίας κατὰ τὴν ἐξῆς τάξιν :

(1) Καλὸν εἶνε ὅπως ἡ διδάσκαλος ἐξασκῇ τὰς μαθητρίδας εἰς τὸ

1ον. Μήκος της ράχews λαμβανόμενον ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ λαιμοῦ μέχρι τῆς ὀσφύος.

Σχῆμα 1.

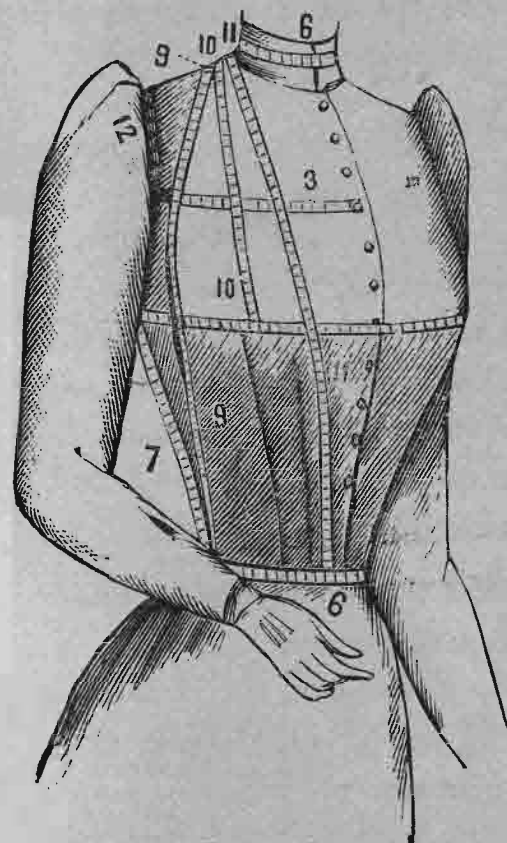
2ον. Πλάτος της ράχews λαμβανόμενον ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς ὠμοπλάτης.

3ον. Ἐμπρόσθιον πλάτος λαμβανόμενον ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ θώρακος.

4ον. Περίμετρος τοῦ στήθους. Συνιστῶμεν μεγάλην προ-

νὰ λαμβάνωσι τὰ μέτρα ἐπὶ τῶν ἀνδρικήλων. Ὁ τρόπος οὗτος εἶνε ὁ ἀσφαλέστατος διὰ τὴν ἐκμάθησιν τῆς ὀρθῆς λήψεως τῶν μέτρων καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος.

σοχήν διὰ τὸ μέτρον τοῦτο. Φέρομεν τὴν μετρικὴν ταινίαν ὑπὸ τὰς μασχάλας καὶ ἐνοῦμεν αὐτὴν ἔμπροσθεν. Ἐφαρμόζομεν δὲ ταύτην, ὀπίσθεν μὲν ὀλίγον κάτωθεν τῆς ὠμοπλάτης, ἔμπροσθεν δὲ ἐπὶ τοῦ μᾶλλον προέχοντος μέρους τοῦ στήθους.

Σχῆμα 2.

ἄνωθεν τοῦ ἰσχίου. Τὸ μέτρον τοῦτο λαμβάνεται λοξῶς καὶ σταματᾷ ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ κοίλου τοῦ ὑπάρχοντος ἄνωθεν τοῦ ἰσχίου.

9ον. Μήκος ἀρχίζον ἀπὸ τοῦ τραχήλου, διερχόμενον ἔμπροσθεν (παρὰ τὸ κοῖλον τοῦ βραχίονος) καὶ σταματῶν ἀκριβῶς ἄνωθεν τοῦ ἰσχίου.

5ον. Περίμετρος ὀσφύος. Φέρομεν τὴν μετρικὴν ταινίαν περὶ τὴν ὀσφύν καὶ ἐνοῦμεν αὐτὴν ἔμπροσθεν.

6ον. Πάχος λαιμοῦ. Λαμβάνεται περὶ τὸν λαιμὸν, ὡς ἡ περίμετρος τῆς ὀσφύος.

7ον. Ὑπομασχάλιον ὕψος, λαμβανόμενον ἀπὸ τοῦ κοίλου τοῦ ὑπάρχοντος κάτωθεν τῆς μασχάλης μέχρι τῆς ὀσφύος.

8ον. Μήκος ἀρχίζον ἀπὸ τοῦ τραχήλου καὶ φθάνον μέχρι τῆς ὀσφύος

10ον. Μήκος ἀρχίζον ἀπὸ τοῦ τραχήλου καὶ φθάνον μέχρι τοῦ ὕψους τοῦ στήθους ἐφ' οὗ σταματῶσιν αἱ ὑποστήθιοι ραφαί (pincees). Τὸ ὕψος τοῦτο ποικίλλει κατὰ τὸν συρμόν. Συνήθως δίδομεν αὐταῖς ὅσον ὕψος ἀπαιτεῖται, ὥστε νὰ μὴ διακρίνη τὴν κορυφὴν αὐτῶν ἢ φέρουσα τὸ φόρεμα.

11ον. Μήκος ἀρχίζον ἀπὸ τοῦ τραχήλου καὶ φθάνον μέχρι τοῦ μέσου τῆς ὀσφύος ἔμπροσθεν.

Χειροίς.

12ον. Περίμετρος μασχάλης.

13ον. Μήκος ἀπὸ τῆς μασχάλης μέχρι τοῦ ἀγκῶνος.

14ον. Μήκος ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τοῦ περικαρπίου.

Ἐκ τῶν μέτρων τούτων τὰ μὲν 6 πρῶτα μεταχειρίζομεθα διὰ πᾶν εἶδος ἐνδύματος. Τὰ δὲ τέσσαρα τελευταῖα χρησιμεύουσιν ἀποκλειστικῶς διὰ τὰ περικόρμια καὶ λοιπὰ ἐξωτερικὰ ἐνδύματα.

Πρακτικὴ ὁδηγία.

Πρὶν ἢ προβῶμεν εἰς χάραξιν οἰοῦν ἡποτε ἰχναρίου εἶναι καλὸν νὰ γράφωμεν τὰ ληφθέντα μέτρα ἐπὶ μιᾷς γωνίας τοῦ χάρτου, ἐφ' οὗ πρόκειται νὰ ἐργασθῶμεν, διὰ νὰ βλέπωμεν αὐτὰ συνεχῶς. Συνιστῶμεν δὲ εἰς τὰς ἀναγνωστρίας νὰ μελετήσωσι προσεκτικῶς καὶ ἐκμάθωσι τὴν τάξιν τῶν μέτρων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ διακρίνωσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ χωρὶς νὰ ἦναι ἠναγκασμέναι νὰ γράφωσιν ἰδιαιτέρως τὸ ὄνομα ἐκάστου μέτρου. Καλὸν εἶναι ἐπίσης νὰ ἐκτελῶνται προηγουμένως καὶ νὰ γράφωνται μετὰ τῶν μέτρων αἱ διαιρέσεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀναγκαῖαι εἰς τὸν σχηματισμὸν τοῦ ἰχναρίου.

ΜΕΡΟΣ Α'.

ΛΕΤΧΕΙΜΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ

Τὰ κυριώτερα γυναικεῖα λευχεύματα εἶναι τὰ ἐξῆς :

Ὑποκάμισα (τῆς ἡμέρας καὶ νυκτικὰ), χιτώνια (καμιζό-
λα), περισκελίδες (πανταλόνια), ἐσωφόρια (φοῦστες), ἐσω-
τερικὰ περικόρμια (cache corset) καὶ φλανέλλαι.

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ ΥΠΟΚΑΜΙΣΟΝ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Τὸ κάτωθι δεικνυόμενον ὑποκάμισον κόπτεται ἄνευ ραφῆς ἢ κομβιοδόχης ἐπὶ τοῦ ὤμου (μονοκόμματον) λαμβάνομεν δὲ πρὸς σχηματισμὸν τοῦ τὰ ἐξῆς μέτρα :

1ον. Μήκος τῆς ράχεως λαμβανόμενον ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ λαιμοῦ μέχρι τῆς ὀσφύος καὶ ὀλίγον μῆκος.

2ον. Ἐμπρόσθιον πλάτος λαμβανόμενον μετὰξὺ τῶν δύο μασχαλῶν.

3ον. Περίμετρος τοῦ στήθους. Διὰ τὸ μέτρον τοῦτο φέρομεν τὴν μετρικὴν ταινίαν ὑπὸ τὰς μασχάλας καὶ ἐνοῦμεν ἔμπροσθεν αὐτὴν χαλαρά.

Διάγραμμα ὑποκαμίσου.

Ὡς βάσιν διαγράμματος ὑποκαμίσου σχηματίζομεν τὸ ὀρθογώνιον ΑΓΒΔ.

Σημ. Κατὰ τὴν μελέτην τῆς διδασκαλίας ἐκάστου διαγράμματος δεῖν νὰ ἀντιπαραβάλλωμεν τὴν δ' ἀλφabethικῶν γραμμάτων δεδομένην ὁδηγίαν πρὸς τὸ ἀντιστοιχοῦν σχέδιον. Ὀλίγης ὥρας προσεκτικῆ ἐνασχόλησις ἐπαρκεῖ πληρέστατα πρὸς ἀκριβῆ κατανόησιν οἰοῦν ἡποτε σχεδίου.

Τὸ ὕψος τοῦ ὀρθογωνίου AB εἶναι ἴσον πρὸς τὸ μῆκος τῆς ῥάχews. Τὸ δὲ πλάτος AG ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{4}$ τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους πλεῖον τοῦ $\frac{1}{20}$ τῆς αὐτῆς περιμέτρου.

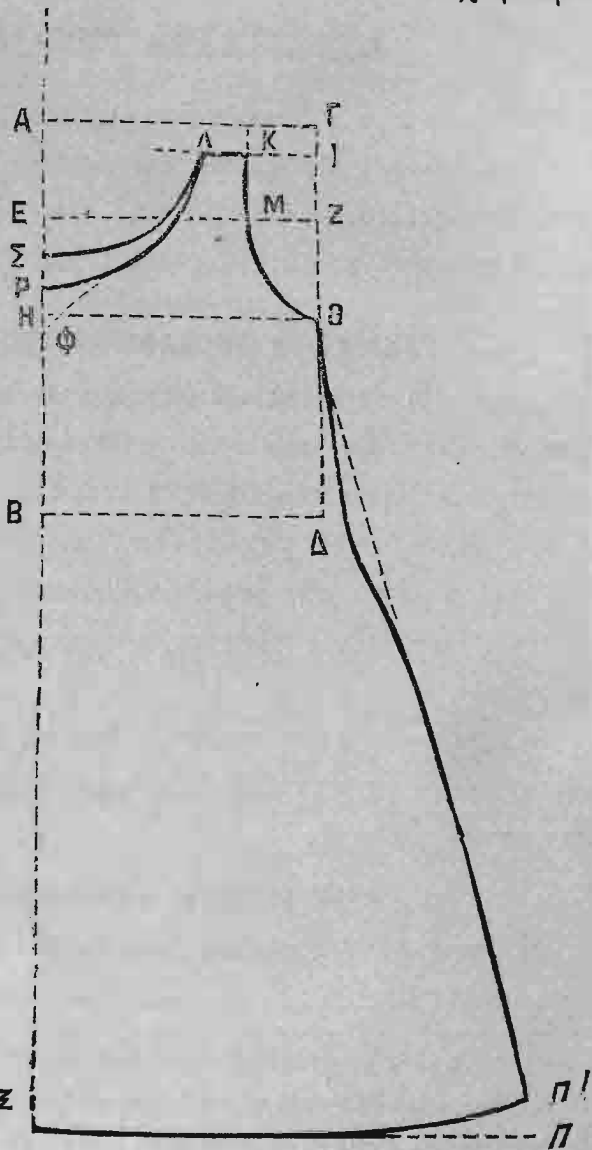
EZ. Γραμμὴ ὠμοπλάτης. Ἐπὶ τῆς AB χωρίζομεν ἀρχίζουσαι ἀπὸ τοῦ A τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ μήκους τῆς ῥάχews καὶ σημειοῦμεν E. Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου σύρομεν τὴν ὀριζοντίαν EZ παράλληλον τῇ AG.

HΘ. Ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ μήκους τῆς ῥάχews σύρομεν τὴν HΘ παράλληλον τῇ AG καὶ EZ. Ἡ γραμμὴ αὕτη εἶναι ἡ γραμμὴ τοῦ στήθους.

ΓΙ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Γ κατερχόμεθα κατὰ τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς ΓΖ καὶ σημειοῦμεν Ι.

Πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ σημείου τούτου σύρομεν ὀριζοντίαν στικτὴν γραμμὴν, ἥτις παριστᾷ τὸ ὕψος τοῦ ὤμου.

ΕΜ. Ἐπὶ τῆς EZ χωρίζομεν τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμπροσθίου

Σχῆμα 3.

πλάτους ὑψημένον κατὰ τὸ $\frac{1}{10}$ τοῦ αὐτοῦ πλάτους καὶ θέτομεν ἐπὶ τοῦ σημείου τὸ γράμμα M.

ΜΚ. Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου M ὑψοῦμεν κάθετον φθάνουσαν μέχρι τῆς στικτῆς τοῦ ὤμου καὶ σημειοῦμεν K.

ΚΜΘ. Ἐπιμασχάλιος τομὴ. Σχηματίζομεν τὴν τομὴν ταύτην συνεχίζουσαι τὴν κάθετον ΚΜ διὰ τῆς καμπύλης ΜΘ. Ἡ γραμμὴ ΚΜΘ παριστᾷ τὴν ἐπιμασχάλιον τομὴν.

ΚΛ. Πλάτος ἐπωμίου. Πρὸς τ' ἀριστερὰ τοῦ σημείου K σύρομεν ὀριζοντίαν πλάτους 4 ἐκατοστομέτρων καὶ σημειοῦμεν Λ.

ΡΛ. 2 ἐκατοστ. ἄνωθεν τῆς γραμμῆς Η σημειοῦμεν Ρ. Τὸ σημεῖον τοῦτο ἐνοῦμεν μετὰ τοῦ Λ διὰ καμπύλης, ἥτις παριστᾷ τὸ ἄνοιγμα τοῦ λαιμοῦ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους.

ΣΛ. 3 ἐκατ. ἄνωθεν τοῦ σημείου Ρ σημειοῦμεν Α. Τὸ σημεῖον τοῦτο ἐνοῦσαι μετὰ τοῦ Α σχηματίζομεν τὸ ἄνοιγμα τοῦ λαιμοῦ τοῦ μέρους τῆς ῥάχews.

ΑΞ. Προεκτείνομεν τὴν AB μέχρι τοῦ σημείου Ξ. Ἡ γραμμὴ ABΞ παριστᾷ τὸ ὅλικόν μῆκος τοῦ ὑποκαμίσου.

ΞΠ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Ξ σύρομεν πρὸς τὰ δεξιὰ ὀριζοντίαν γραμμὴν, ἥς τὸ πλάτος εἶναι ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{2}$ τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους πλεῖον 3 ἐκατ. καὶ σημειοῦμεν Π ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἄκρου τῆς γραμμῆς. Τὸ σημεῖον τοῦτο ἀναδιβάζομεν κατὰ 3 ἐκατ. καὶ σημειοῦμεν Π' καὶ ἐνοῦμεν τὰ σημεία ΞΠ' δι' ἐλαφροῦς καμπύλης.

ΘΠ'. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία ΘΠ' πρῶτον διὰ στικτῆς πλαγίας γραμμῆς. Κατόπιν δι' ἐλαφροῦς καμπύλης διερχομένης διὰ τοῦ μέσου τῆς ἀποστάσεως τῆς περιλαμβανομένης μεταξὺ τοῦ σημείου Δ καὶ τῆς στικτῆς.

Τὸ σχῆμα τοῦ ἀνοίγματος τοῦ λαιμοῦ δύναται νὰ τροπο-

ποιηθῇ. Συχνάκις ἀφίησιν στραγγύλον μόνον τὸ μέρος τῆς ρά-
χειως καὶ ἀνοίγουν τὸ ἐμπρό-
σθιον μέρος ἐν σχήματι γωνίας
ὡς δεικνύει ἡ διακεκομμένη
γραμμὴ Φ. Οὕτω καταβαίνομεν
κατὰ 2 ἢ 3 ἐκατ. κάτωθεν
τῆς γραμμῆς τοῦ στήθους καὶ
ἔχομεν ἄνοιγμα μεγαλειότερον εὐ-
κολύνον συγχρόνως τὸ πέρασμα.

Ἡ εἰκὼν 4 δεικνύει τὸν τρό-
πον, δι' οὗ θέτομεν τὸ ἰχνά-
ριον ἐπὶ τοῦ ὕφασματος.

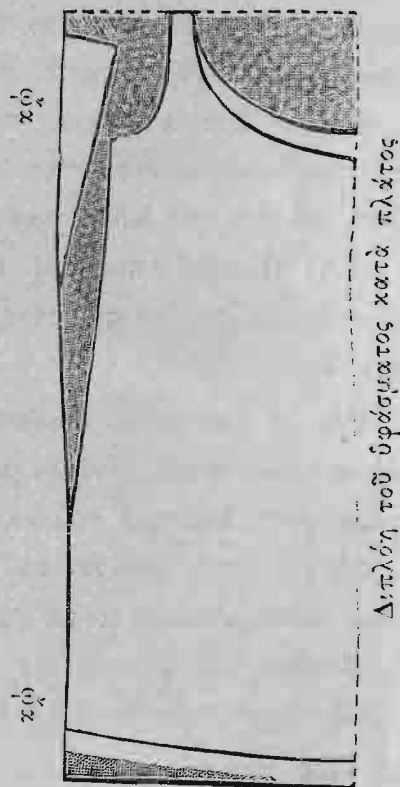
Χωρίζομεν πρῶτον τὸ διὰ τὸ
ὑποκάμισον ἀναγκαιοῦν ὕφασμα,
δηλαδή τὸ ὕψος τοῦ υποκαμί-
σου διπλοῦν πλεον 7—8 ἐκατ.
διὰ τὰς περιγραφὰς (πιμπί-
λας), αἱ ὁποῖαι τελειωμέναι δέον
νὰ ἔχωσιν ὕψος 3 ἐκατοστο-
μέτρων.

Ἀφοῦ χωρίσωμεν τὸ ὕφασμα διπλοῦμεν αὐτὸ κατὰ μῆκος
εἰς δύο· εἴτα ἐπαναδιπλοῦμεν αὐτὸ κατὰ πλάτος προσέχου-
σαι ὅπως αἱ ὄψαι συμπίπτωσιν ἀκριβῶς εἰς τὰ ἄκρα.

Οὕτως ἐπὶ τοῦ τετράκις διπλωμένου ὕφασματος ἐφαρμύ-
ζομεν τὸ ἰχνάριον ὡς δεικνύει τὸ σχῆμα 4.

Ἐὰν δὲ τὸ ὕφασμα ἦναι στενὸν διὰ τὸ πλάτος τοῦ κάτω
μέρους τοῦ υποκαμίσου προσθέτομεν πρόσθετα τεμάχια (φε-
λιάσματα, τσόνταις, pointes) ἅτινα κόπτονται ἐκ τοῦ ἄνω

Διπλὴ μῆκος

Σχῆμα 4.

μέρους. Τὰ τεμάχια ταῦτα ράπτονται δι' ἐπιρροφῆς (ὡς με-
ῶν, καθολοῦρι).
Εἰς τὴν ὑπομασχάλιον ραφὴν ΘΠ' προσθέτομεν ἔξωθεν τῆς
καμπύλης 1 ἐκατ., ὅπερ χρησιμεύει διὰ τὸ ράψιμον.

ΕΤΕΡΟΝ ΕΙΔΟΣ ΥΠΟΚΑΜΙΣΟΥ

Ἐδείξαμεν εἰς τὸ προηγούμενον κεφάλαιον τὸν τρόπον, δι'
οὗ κόπτομεν ὑποκάμισον ἄνευ ραφῶν ἐπὶ τῶν ὤμων.

Τὸ κόψιμον τοῦτο δίδει εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη τοῦ ὑποκα-
μίστου τὸ αὐτὸ πλάτος.

Ἀπὸ μερικῶν ὅμως ἐτῶν προτιμῶνται ὑποκάμισα ἔχοντα
τομὴν ἐπὶ τοῦ ὤμου, τοῦθ' ὅπερ ἐπιτρέπει καὶ κόπτονται ἢ
μὲν ράχιν στενὴν δηλ. ἄνευ πτυχώσεων (σουφρῶν) τὸ δὲ ἐμ-
πρόσθιον μέρος πλατύτερον.

Διὰ τὸ δεύτερον τοῦτο εἶδος λαμβάνομεν τὰ αὐτὰ καὶ διὰ
τὸ προηγούμενον μέτρον, εἰς τὰ ὁποῖα προσθέτομεν τὸ πλάτος
τῆς ράχειως (ὠμοπλάτης).

Διάγραμμα ῥάχειως.

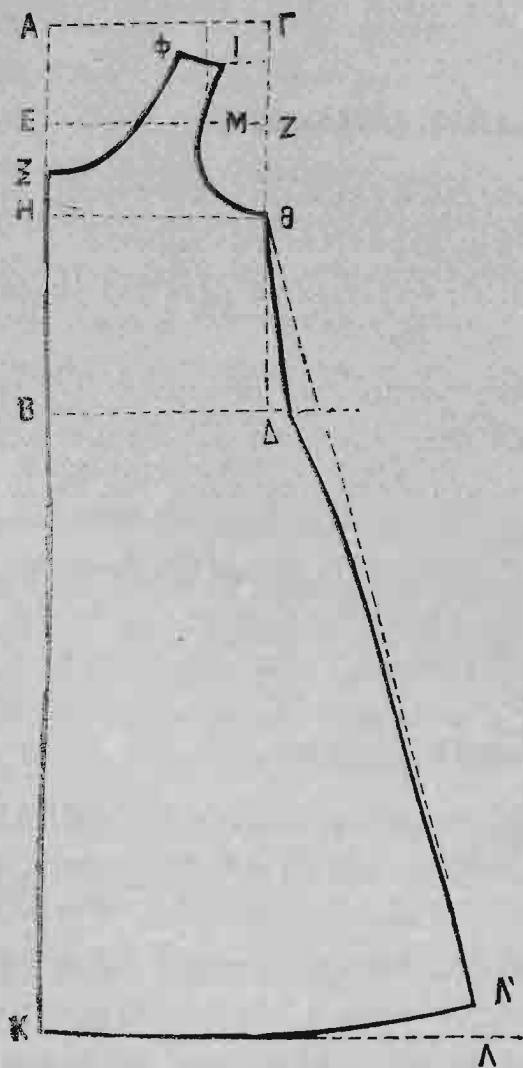
Σχηματίζομεν τὸ ὀρθογώνιον ΑΒΓΔ ὅπερ, ὡς μῆκος ΑΒ
θὰ ἔχη τὸ μῆκος τῆς ράχειως, πλάτος δὲ ΑΓ τὸ $\frac{1}{4}$ τῆς περι-
μέτρου τοῦ στήθους.

Κ. Τὴν γραμμὴν τοῦ μήκους ΑΒ προεκτείνωμεν μέχρι τοῦ
σημεῖου Κ δίδουσαι τῇ ΑΒΚ τὸ ὅλιν μῆκος τοῦ υποκαμίσου.

ΕΖ. Γραμμὴ ὠμοπλάτης ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{4}$ τοῦ μήκους τῆς ράχειως
παράλληλος τῇ ΑΓ.

ΗΘ. Γραμμὴ τοῦ στήθους ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{2}$ τοῦ μήκους τῆς
ράχειως.

ΕΜ. Ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὠμοπλάτης χωρίζομεν τὸ ἡμισυ τοῦ πλάτους τῆς ράχους καὶ σημειοῦμεν Μ. Ἀπὸ τοῦ σημείου δὲ τούτου ὀψοῦμεν στικτὴν κάθετον.

Σχῆμα 5.

κατοστρόμ. κατωθεν τῆς ὀριζοντίας καὶ ἐνοῦμεν τὰ σημεία Φ καὶ Ι διὰ πλαγίας γραμμῆς.

Ξ. Ὑψος τοῦ ἀνοιγματος τοῦ λαιμοῦ. Τὸ σημεῖον τοῦτο

ΦΙ. Ἐπώμιος ραφή. Ἀπὸ τοῦ Γ κατερχόμεθα κατὰ τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς ΓΖ καὶ σύρομεν πρὸς τ' ἀριστερὰ ὀριζοντίαν στικτὴν, ἣτις διασταυροῦται μετὰ τῆς καθέτου. Σχηματίζομεν εἴτα τὴν ἐπώμιον ραφὴν δίδουσαι αὐτῇ πλάτος 4 ἐκατ., ὧν 1 ἐκατ. ἐφαρμόζεται πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς καθέτου εἰς τὸ σημεῖον Ι. 3 δὲ πρὸς τ' ἀριστερὰ μέχρι τοῦ σημείου Φ.

Ἐπειδὴ ἡ ραφή αὕτη πρέπει νὰ ᾔναι ἐλαφρῶς πλαγίᾳ διὰ νὰ ἀκολουθῇ τὴν κλίσιν τοῦ ὤμου, θέτομεν τὸ σημεῖον Φ $\frac{1}{2}$ ἐκατ. ἄνωθεν τῆς ὀριζοντίας, τὸ δὲ Ι $\frac{1}{2}$ ἐ-

τίθεται ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος τῆς ἀποστάσεως, ἣτις περιλαμβάνεται μετὰξὺ τοῦ Η καὶ Ε.

ΞΦ. Σχηματίζομεν τὸ ἀνοιγμα τοῦ λαιμοῦ ἐνοῦσαι τὰ σημεία ΦΞ διὰ καμπύλης γραμμῆς ἢ σχεδιάζομεν τετράγωνον σκάψιμον.

ΙΜΘ. Σημειοῦμεν τὸ βάθος τῆς ἐπιμασχαλίου τομῆς Ι ἐκαταστομέτρον ἄνωθεν τοῦ Θ καὶ σχηματίζομεν τὴν τομὴν ταύτην ἐνοῦσαι τὰ σημεία ΙΜΘ διὰ καμπύλης.

ΚΛ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Κ σύρομεν πρὸς τὰ δεξιὰ γραμμὴν ὀριζοντίαν ἔχουσαν ὡς πλάτος τὸ $\frac{1}{2}$ τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους καὶ σημειοῦμεν Λ ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἄκρου τῆς γραμμῆς. Τὸ σημεῖον τοῦτο ἀναδιβάζομεν κατὰ τὸ $\frac{1}{20}$ τῆς ΚΛ καὶ σημειοῦμεν Λ'. Ἐνοῦμεν εἴτα τὰ σημεία ΚΛ' δι' ἐλαφρῶς καμπύλης.

ΘΛ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία Θ καὶ Λ πρῶτον διὰ γραμμῆς στικτῆς· εἴτα διὰ καμπύλης, ἣτις εἰσέρχεται κατὰ τὸ $\frac{1}{2}$ τῆς ἀποστάσεως τῆς περιλαμβανομένης μετὰξὺ τοῦ σημείου Δ καὶ τῆς στικτῆς, ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος, στρογγυλαίνεται δὲ πρὸς τὰ ἔξω ἐπὶ τῶν ἰσχύων.

Διάγραμμα ἐμπροσθίου μέρους.

Σχηματίζομεν τὸ ὀρθογώνιον ΑΒΓΔ, ὅπερ ὡς πλάτος ΑΓ θὰ ἔχῃ τὸ $\frac{1}{4}$ τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους πλεῖον 2 ἐκατοστομέτρων, μῆκος δὲ ΑΒ τὸ μῆκος τῆς ράχους.

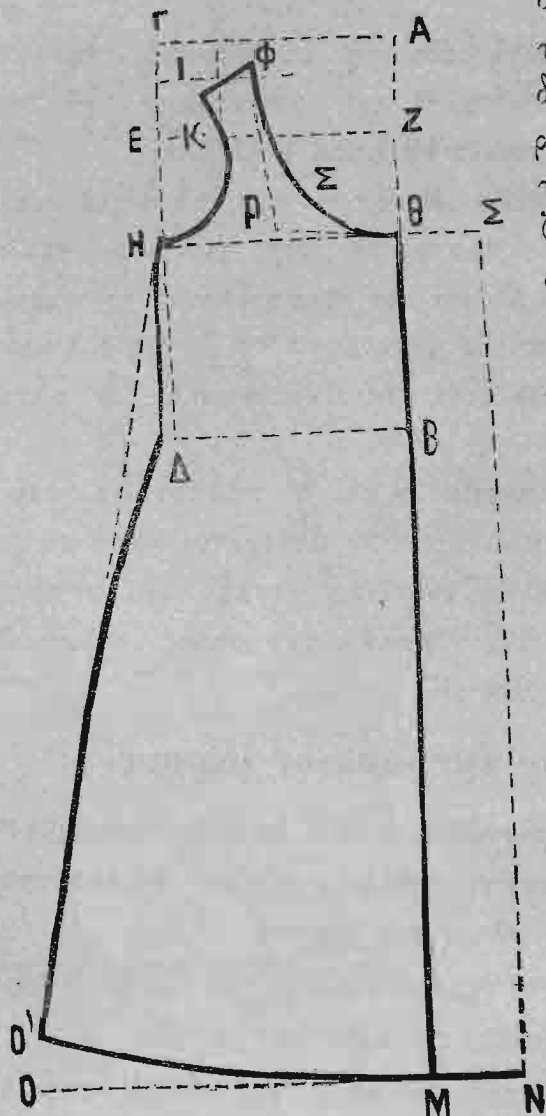
Μ. Προεκτείνομεν τὴν γραμμὴν ΑΒ μέχρι τοῦ Μ δίδουσαι τῇ ΑΒΜ τὸ ὀλικὸν μῆκος—τῷ ΑΒΚ τῆς ράχους.

ΕΖ. Γραμμὴ ὠμοπλάτης ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{4}$ τοῦ μήκους τῆς ΑΒ.

ΠΘ. Γραμμὴ τοῦ στήθους ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος ($\frac{1}{2}$) τοῦ μήκους τῆς ΑΒ.

ΖΚ. Ἐπὶ τῆς ΖΕ χωρίζομεν τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμπροσθίου πλάτους καὶ σημειοῦμεν Κ. Ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου τούτου ὑψοῦμεν στικτὴν κάθετον.

ΦΙ. Ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{2}$ τῆς ΓΕ σύρομεν ὀριζοντίαν στικτὴν, ἥτις διασταυροῦται μετὰ τῆς κάθετου. Αἰδομεν δὲ εἰς τὴν ἐπώμιον ραφὴν πλάτος 4 ἑκατοστ. ὧν $1\frac{1}{2}$ ἐφαρμόζεται πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῆς κάθετου στικτῆς εἰς τὸ Ι, τὸ δὲ ὑπόλοιπον μένει πρὸς τὰ δεξιὰ μέχρι τοῦ Φ. Σχηματίζομεν δὲ τὴν ραφὴν ταύτην ὡς εἰς τὴν ραχίν. Ὑψοῦμεν δηλ. αὐτὴν πρὸς τὸ μέρος τοῦ λαιμοῦ Φ κατὰ $\frac{1}{2}$ ἑκατ. καὶ καταβιβάζομεν ἐπίσης κατὰ $\frac{1}{2}$ ἑκατ. πρὸς τὸ μέρος τῆς ἐπιμασχάλου τομῆς Ι. Διὰ νὰ σχηματίσωμεν τὸ ἀνοιγμα τοῦ λαιμοῦ σύρομεν γραμμὴν καμπύλην δι' ἧς ἐνοῦμεν τὴν ἐπώμιον ραφὴν Φ μετὰ τοῦ σημείου Θ τῆς γραμμῆς τοῦ στή-

Σχῆμα 6.

πώμιον ραφὴν Φ μετὰ τοῦ σημείου Θ τῆς γραμμῆς τοῦ στή-

θους, ὡς δεικνύει ἡ καμπύλη Σ ἢ σχεδιάζομεν τετράγωνον σκάψιμον ὡς δεικνύει ἡ διακεκομμένη Ρ.

ΙΚΗ. Σχηματίζομεν τὴν ἐπιμασχάλιον τομὴν ἐνοῦσαι τὸ ἄκρον τῆς ἐπώμιου ραφῆς Ι μετὰ τοῦ Η διὰ καμπύλης διερχομένης καὶ διὰ τοῦ σημείου Κ.

Πρὶν ἢ ὀρίσωμεν τὸ πλάτος τοῦ κρασπέδου (ποδογύρου) ὀφείλομεν νὰ κανονίσωμεν ἀκριβῶς τὸ ἄνω πλάτος, δηλαδή, ἔαν τὸ ὑποκάμισον πρόκειται νὰ ἔχη μικρὰς πτυχᾶς (πλέτας) ἢ πτυχώσεις (σούφραις) ἄνωθεν, δεόν νὰ προσθέσωμεν πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς γραμμῆς ΑΒΜ τὸ διὰ τὰς πτυχᾶς ἢ τὰς πτυχώσεις ἀναγκασιὺν πλάτος. Τὸ προστιθέμενον τοῦτο πλάτος ποικίλλει ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πτυχῶν· δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν 5, 8 ἢ 10 ἑκατοστόμετρα. Ἡ προσθήκη αὕτη παρίσταται εἰς τὴν εἰκόνα Ζ διὰ τῆς γραμμῆς ΕΝ.

ΝΟ. Ὀρίζομεν τὸ πλάτος τοῦ κρασπέδου σύρουσαι πρὸς τ' ἀριστερὰ τοῦ σημείου Ν γραμμὴν ὀριζοντίαν, ἥτις θὰ ἔχη πλάτος τὸ $\frac{1}{2}$ τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους πλεον $\frac{1}{20}$ τῆς αὐτῆς περιμέτρου· σημειοῦμεν δὲ ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἄκρου τῆς ὀριζοντίας Ο. Τὸ σημεῖον τοῦτο ἀναβιβάζομεν εἰς ὕψος ἴσον πρὸς τὸ ΑΔ' τῆς ράχews καὶ σημειοῦμεν Ο'.

ΗΟ. Τὸ σημεῖον Ο ἐνοῦμεν μετὰ τὸ ὑπομασχάλιον σημεῖον Η διὰ στικτῆς πλαγίας. Εἶτα ἀντὶ τῆς στικτῆς σύρομεν καμπύλην ὁμοίαν πρὸς τὴν ὑπομασχάλιον καμπύλην τῆς ράχews.

Ἐπίσης τὸ καμπύλωμα τοῦ κρασπέδου γίνεται ὡς τὸ τῆς ράχews.

Διὰ νὰ κόψωμεν τὸ ὕφασμα χωρίζομεν δύο φύλλα, ὧν ἕκαστον ἔχει μῆκος τὸ ὅλικόν μῆκος τοῦ ἱχναρίου πλεον 7—8 ἑκατ. διὰ τὰς περιγραφὰς. Εἰς ἑκάτερον δὲ τῶν φύλλων τούτων ἐφαρμόζομεν ἀνὰ ἓν τῶν ἄνωθι δεικνυομένων ἱχναρίων

Διάγραμμα χειρίδος χιτωνίου.

Σχηματίζομεν ὀρθογώνιον ἔχον ὡς μῆκος AB τὸ μῆκος τοῦ βραχίονος. Πλάτος δὲ AG τὸ ἥμισυ τῆς περιμέτρου τῆς μασχάλης.

(Τὸ μέτρον τοῦτο λαμβάνομεν ἐὰν φέρωμεν τὴν μετρικὴν ταινίαν ὑπὸ τὴν μασχάλην καὶ ἐνώσωμεν αὐτὴν ἀνωθεν τοῦ ὤμου).

ΓΕ. Χωρίζομεν ἐπὶ τῆς ΓΔ βάρους ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς AG καὶ σημειοῦμεν Ε.

Η. Ἀπὸ τοῦ σημείου Ε ἐξερχόμεθα πρὸς τὰ δεξιὰ κατὰ 3 ἐκατ. ἐκτὸς τοῦ ὀρθογωνίου καὶ σημειοῦμεν Η.

ΑΗ. Διὰ τὴν σχηματίζομεν τὴν καμπύλην ΑΗ ἀναχωροῦμεν ἀπὸ τοῦ σημείου Α, προχωροῦμεν μέχρι τοῦ μέσου σχεδὸν τῆς AG καὶ εἰτα καταδιβάζομεν τὴν καμπύλην μέχρι τοῦ σημείου Η.

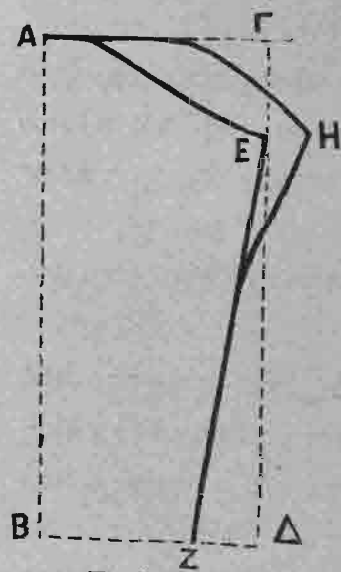
Η. Ἡ καμπύλη ΑΗ παριστᾷ τὸ σκάψιμον τοῦ ἄνω μέρους τῆς χειρίδος.

ΑΕ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία ΑΕ δι' ἑτέρας καμπύλης ἐσκαμμένης κατὰ 3 ἐκατοστόμετρα χαμηλότερον τῆς ΑΗ· ἡ καμπύλη ΑΕ παριστᾷ τὸ σκάψιμον τοῦ κάτω μέρους τῆς χειρίδος.

Ζ. Ἐπὶ τῆς ΒΔ χωρίζομεν ἀρχίζουσαι ἀπὸ τοῦ Δ τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ πλάτους καὶ σημειοῦμεν Ζ.

ΖΕ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία ΖΕ διὰ γραμμῆς εὐθείας.

ΖΗ. Ἐνοῦμεν τὸ ΖΗ διὰ γραμμῆς ἐλαφρῶς καμπύλης πρὸς τὸ ἄνω μέρος.

Σχῆμα 9.

Ἄπαντα τὰ τεμάχια κόπτονται διπλᾶ. Διὰ τὴν ράχιν, ἥτις ἀποτελεῖται ἐξ ἑνὸς τεμαχίου διπλοῦμεν τὸ ὕφασμα κατὰ πλάτος καὶ ἐφαρμόζομεν τὴν γραμμὴν τοῦ ἰχναρίου ΑΒΒ' ἐπὶ τῆς διπλῆς (τσγκίσματος) τοῦ ὕφασματος.

Πρὶν ἢ κοπῇ τὸ ἐμπρόσθιον μέρος δεόν νὰ γίνωσιν αἱ πτυχαὶ καὶ τὰ στολιδώματα (entre deux) κτλ. Ἐφαρμόζομεν δὲ τὸ ἐμπρόσθιον ἰχναρίον οὕτως, ὥστε ἡ γραμμὴ ΑΓΘ ν' ἀπέχη κατὰ 2 ἐκατοστόμετρα τῆς πρώτης πτυχῆς πρὸς τὰ δεξιὰ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ γραμμὴ αὕτη παριστᾷ τὸ μέσον τοῦ λαιμοῦ, δηλ. τὴν γραμμὴν τῶν κομβιοδοχῶν προσθέτομεν πρὸς τὰ δεξιὰ $4\frac{1}{2}$ ἐτι ἐκατοστόμετρα. ὧν $1\frac{1}{2}$ χρησιμεύει διὰ τὴν διασταύρωσιν, 3 δὲ διὰ τὴν πλατεῖαν ἐμπροσθίαν περιγραφὴν.

Τέλος κόπτομεν τὸ ὕφασμα προσθέτουσαι ἀνὰ 1 ἐκατ. διὰ τὰς ἐπωμίους καὶ ὑπομασχαλίου ραφᾶς, ἀνὰ $\frac{1}{2}$ ἐκατ. δὲ μόνον εἰς τὰς ἐπιλαμίου καὶ ἐπιμασχαλίου τομάς. Κάτωθεν προσθέτομεν ἐπίσης 3 ἐκατοστόμετρα διὰ τὴν περιγραφὴν τοῦ γύρου.

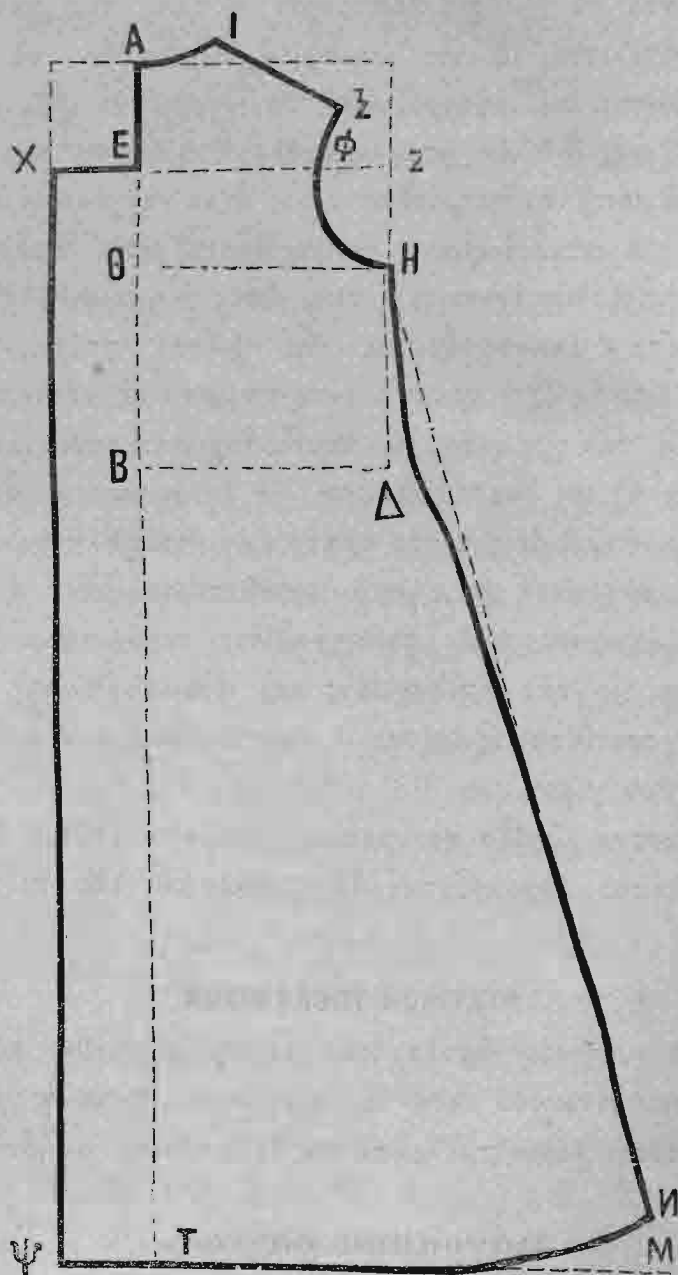
Δι' ἐκάστην χειρίδα τὸ ὕφασμα χωρίζεται ἐπίσης διπλοῦν κατὰ πλάτος ἐφαρμόζεται δὲ ἡ γραμμὴ ΑΒ ἐπὶ τῆς διπλῆς.

ΝΥΚΤΙΚΟΝ ΥΠΟΚΑΜΙΣΟΝ

Διὰ τὸ νυκτικὸν ὑποκάμισον μεταχειρίζομεθα αὐτὸ τὸ ἰχναρίον τοῦ χιτωνίου μετὰ τῶν αὐτῶν βοηθητικῶν γραμμῶν προεκτείνουσαι μόνον τὰς κάτωθεν διαστάσεις, ὡς δεικνύει ἡ ὁδηγία.

Διάγραμμα ράχews.

Προεκτείνομεν τὴν γραμμὴν τοῦ μέσου τῆς ράχews ΑΒ καὶ ὀρίζομεν ἀρχίζουσαι ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ, τὸ ὀλικὸν μῆκος μέχρι τοῦ σημείου Τ.

Σχῆμα 10.

Τὸ ἄνω μέρος τῆς ράχews γίνεται μὲ ὠρίτην, τὸν ὁποῖον
ὀρίζομεν μεταξύ τῶν σημείων ΑΙΞΦΕ.

Ἡ γραμμὴ ΦΕ παριστᾷ τὴν κάτω πλευρὰν τοῦ ὠμίτου, συγχρόνως δὲ καὶ τὴν ἄνω πλευρὰν τοῦ τετραγώνου τῆς ράχεως.

Τὰ δύο δηλ. τεμάχια (ὠμίτης καὶ κάτω μέρος τῆς ρά-
χειος) χωρίζονται ἐπὶ τῆς κοινῆς γραμμῆς ΕΦ. Ὡστε εἰς τὸ
τεμάχιον τῆς ράχειος ἡ ἐπιμασχάλιος τομὴ κόπτεται μόνον
μεταξὺ τῶν σημείων ΦΗ.

ΧΨ. Διὰ τὴν δώσωμεν εἰς τὸ τεμάχιον τῆς ράχεως τὸ διὰ τὰς πτυχώσεις ἀναγκαιοῦν πλάτος προεκτείνομεν τὴν γραμμὴν ΦΕ κατὰ τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ πλάτους τῆς πρὸς τ' ἀριστερὰ μέχρι τοῦ σημείου Χ. Ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου τούτου καταβιβάζομεν τὴν κάθετον ΧΨ παράλληλον τῇ ΕΓ.

ΨΜ. Ἀπὸ τοῦ τελευταίου σημείου Ψ σύρουμεν πρὸς τὰ δεξιὰ ὀριζοντίαν γραμμὴν ἔχουσαν ὡς πλάτος τὸ $\frac{1}{2}$ τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους πλεον $\frac{1}{10}$ τῆς αὐτῆς περιμέτρου καὶ σημειοῦμεν Μ.

N. Από το σημείο M ανερχόμεθα κατά $3\frac{1}{2}$ εκατ. και σημειούμεν N.

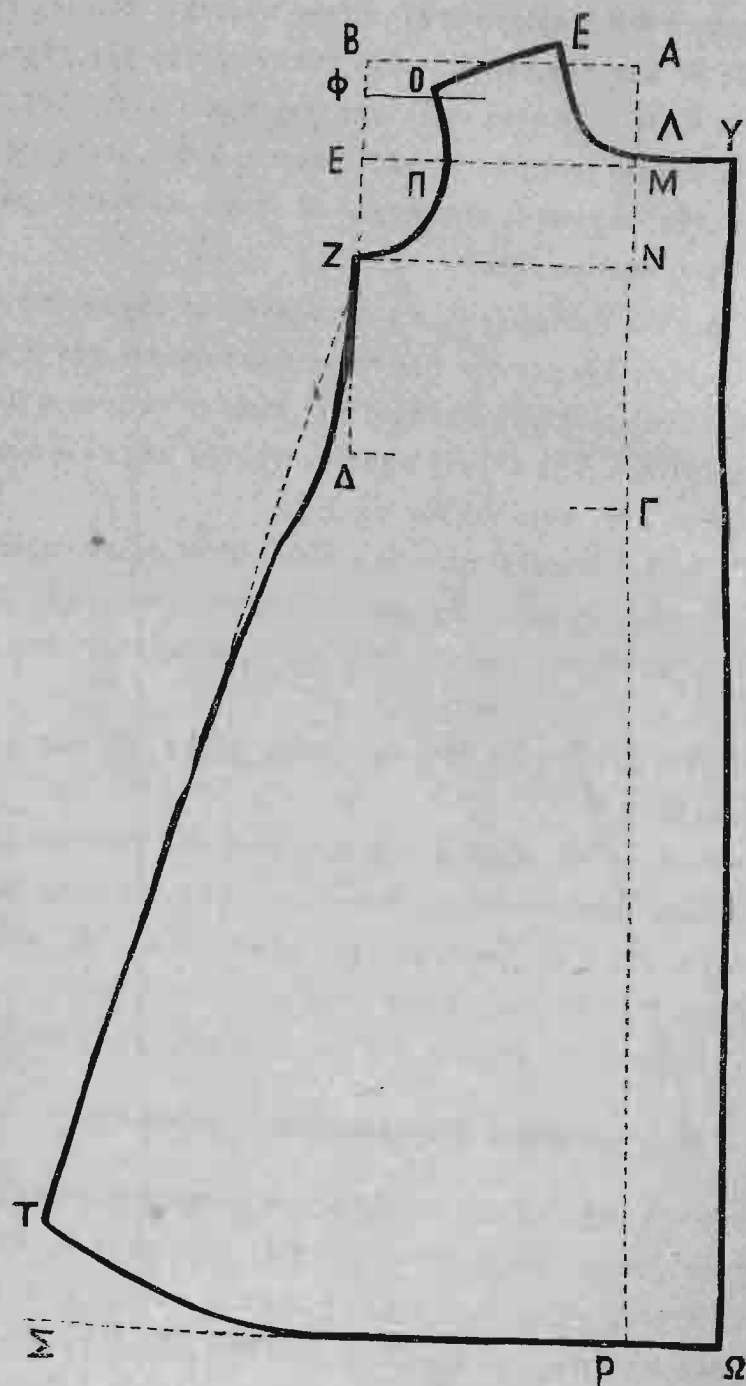
ΝΗ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα ΝΗ πρῶτον διὰ πλαγίας στικτῆς καὶ εἶτα διὰ καμπύλης ἀπεχούσης τῆς στικτῆς κατὰ $2\frac{1}{2}$ ἑκατοστ. ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὁσφύος ΒΔ. Ἡ γραμμὴ ΗΝ παριστᾷ τὴν ὑπομασχάλιον ραφὴν.

ΝΨ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα ΝΨ δι' ἑλαφρῆς καμπύλης.

Διάγραμμα ἐμπροσθίου μέρους.

Εἰς τὴν γραμμὴν ΑΓ παριστῶσιν τὸ μέσον τοῦ ἑμπροσθίου μέρους προσθέτομεν μῆκος ἵσον τῷ ΒΤ τῆς ράχεις καὶ σημειοῦμεν ἐπὶ τοῦ κάτω ἄκρου τῆς γραμμῆς τὸ γράμμα Ρ.

ΥΩ. Διὰ τὸ δώσωμεν εἰς τὸ ἐμπρόσθιον μέρος τὸ διὰ τὰς
πτυχαίας ἀναγκαιοῦν πλάτος προσθέτομεν πρὸς τὰ δεξιὰ πλά-

Σχῆμα 11.

τος ἴσον τῷ ΧΕ τῆς ράχews καὶ σημειοῦμεν Υ. Ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου τούτου καταδιβάζομεν τὴν κάθετον ΓΩ παράλληλον τῇ ΑΓΡ. Τὸ πλάτος τοῦτο δυνατόν νά ᾔηνε περισσότερον ἢ ὀλιγώτερον ἀναλόγως τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πτυχῶν καὶ τοῦ βάθους, ὅπερ θέλομεν νά δώσωμεν αὐταῖς. Δυνάμεθα μάλιστα νά ράψωμεν τὰς πτυχὰς πρὶν ἢ κοπῇ τὸ ὕφασμα. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δὲν προσθέτομεν τὸ ἄνωθι ἀναφερόμενον πλάτος καὶ ἡ γραμμὴ ΑΓΡ παριστᾷ ἀκριβῶς τὸ μέσον τοῦ ἐμπροσθίου μέρους· προσθέτομεν λοιπὸν πρὸς τὰ δεξιὰ τὸ διὰ τὴν διασταύρωσιν καὶ τὴν περιγραφὴν πλάτος (ἴδε ὁδηγίαν χιτωνίου).

ΩΣ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Ω σύρομεν πρὸς τὰ ἀριστερὰ ὀριζοντίαν γραμμὴν ἔχουσαν πλάτος ἴσον τῷ ΨΜ τῆς ράχews. ($\frac{1}{2} + \frac{1}{10}$ τῆς περιμ. τοῦ στήθους).

ΖΤ. Μῆκος ὑπομασχάλιου ραφῆς.

Ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα ΖΣ διὰ στικτῆς γραμμῆς. Ἐπὶ δὲ τῆς στικτῆς ταύτῃς χωρίζομεν ἀρχίζουσαι ἀπὸ τοῦ Ζ τὸ ὑπομασχάλιον μῆκος τῆς ράχews (ΠΝ) καὶ σημειοῦμεν Τ. Ἐῖτα ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα ΖΤ διὰ καμπύλης ἀπεχούσης τῆς στικτῆς κατὰ $2\frac{1}{2}$ εκατοστ. ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὁσφύος Δ.

ΤΩ. Στρογγυλίζομεν τὸ κάτω μέρος τοῦ ὑποκαμίσου ΤΩ δι' ἐλαφροῦς καμπύλης.

ΧΕΙΡΙΣ ΥΠΟΚΑΜΙΣΟΥ

Διὰ τὴν χειρίδα τοῦ ὑποκαμίσου μεταχειρίζομεθα αὐτὴν τὴν χειρίδα τοῦ χιτωνίου.

Τὸ ὕφασμα κόπτεται ὡς ἐδείξαμεν εἰς τὸ χιτωνίον. Ὁ ὠμίτης κόπτεται διπλοῦς δηλ. ἐπαναλαμβάνεται δις. Τὸ δὲ

κάτω τεμάχιον τῆς ράχεις κόπτεται ὡς τὸ τοῦ χιτωνίου, θέτομεν ὁμῶς τὴν γραμμὴν $\Lambda\Phi$ ἐπὶ τῆς διπλῆς (ἀντὶ τῆς ET). Ἐπειδὴ δὲ τὸ ὕφασμα εἶνε στενὸν διὰ τὸ κάτω μέρος ἐπιρράπτομεν πρόσθετα τεμάχια (φελιάσματα). Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ διὰ τὸ ἐμπρόσθιον μέρος.

Τέλος προσθέτομεν διὰ τὰς ραφὰς τὰ διαστήματα, ἅπερ ἐδείξαμεν εἰς τὸ χιτώνιον.

ΦΛΑΝΕΛΛΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ

Ἐπὶ τοῦ ἰχναρίου τοῦ χιτωνίου δυνάμεθα νὰ κόψωμεν φλανέλλαν γυναικεῖαν. Ταύτην κόπτομεν ἄνευ ὑπομασχαλίων ραφῶν ἐνοῦσαι τὴν γραμμὴν $\text{H}\Delta'$ τῆς ράχεις μετὰ τῆς $\text{Z}\Sigma$ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους. Ἡ φλανέλλα δεόν νὰ ᾖ βραχυτέρα τοῦ χιτωνίου, ἐὰν δὲ θέλωμεν νὰ ᾖ προσηρμοσμένη ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ σώματος ἐκτελοῦμεν ὑποστήθιον ραφὴν ἐμπροσθεν. Τὸ ὕφασμα διπλοῦται εἰς δύο κατὰ μῆκος καὶ τίθεται ἡ γραμμὴ τοῦ μέσου τῆς ράχεις AB ἐπὶ τῆς διπλῆς· κόπτονται ἀφ' ἑνὸς ἀνὰ 1 ἐκατ. ἄνωθεν διὰ τὰς ραφὰς. Τὴν δὲ ἐπιλαίμιον τομὴν δυνάμεθα νὰ σκάψωμεν ὅσον θέλωμεν.

Αἱ χειρῖδες κόπτονται ἐπίσης ὡς αἱ τοῦ χιτωνίου, ἀλλὰ στενώτεραι καὶ βραχυτέραι. Δυνάμεθα ἐπίσης νὰ μεταχειρισθῶμεν καὶ ἰχνάριον περισκελίου.

ΠΕΡΙΣΚΕΛΙΣ

Τὰ μέτρα, ἅτινα λαμβάνομεν διὰ γυναικεῖαν περισκελίδαν, εἶνε :

1ον. Πλάγιον μῆκος λαμβανόμενον ἀπὸ τῆς ὀσφύος (ἄνωθεν τοῦ ἰσχίου) μέχρι τοῦ γόνατος.

2ον. Περίμετρος τῆς κοιλίας. Τὸ μέτρον τοῦτο λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ παχυτέρου μέρους τοῦ σώματος χαλαρά.

Διάγραμμα ἐμπροσθίου μέρους.

Σχηματίζομεν τὸ ὀρθογώνιον $\text{AB}\Gamma\Delta$, ὅπερ ἔχει μῆκος AB τὸ πλάγιον μῆκος, τὸ δὲ πλάτος αὐτοῦ AG εἶνε ἴσον πρὸς $\frac{1}{4}$ τῆς περιμέτρου τῆς κοιλίας πλεον $\frac{1}{20}$ τῆς αὐτῆς περιμέτρου.

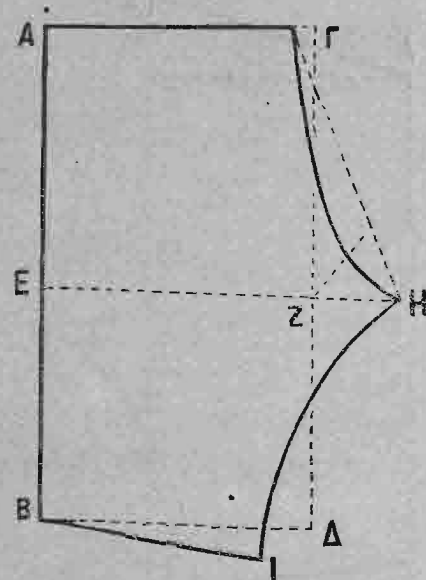
AE . Ἐπὶ τῆς AB χωρίζομεν τὸ $\text{AE} = \tau\phi \text{ AG}$.

EZ . Ἀπὸ τοῦ σημείου E σύρομεν τὴν EZ παράλληλον τῇ AG . Οὕτω σχηματίζεται τὸ τετράγωνον AGEZ , ὅπερ ἔχει χρησιμεύσῃ ὡς βᾶσις τοῦ διαγράμματος τῆς περισκελίδος.

ZH . Προεκτείνομεν τὴν στικτὴν γραμμὴν EZ κατὰ τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ πλάτους τῆς πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ σημειοῦμεν H .

ΓH . Εἰς τὸ σημεῖον Γ εἰσερχόμεθα ἐντὸς τοῦ τετραγώνου κατὰ 2 ἐκατοστόμετρα.

Τὸ τελευταῖον δὲ τοῦτο ση-

Σχῆμα 12.

μεῖον ἐνοῦμεν μετὰ τοῦ H διὰ γραμμῆς στικτῆς. Ἡ στικτὴ αὕτη θέλει χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς διὰ τὸν σχηματισμὸν ἐτέρας γραμμῆς καμπύλης, ἥτις διέρχεται ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{3}$ τοῦ διαστήματος, ὅπερ περιλαμβάνεται μετὰ τῆς στικτῆς (ΓH) καὶ τῆς γωνίας Z .

I. Διὰ νὰ ὀρίσωμεν τὸ πλάτος τοῦ κάτω μέρους εἰσερχό-

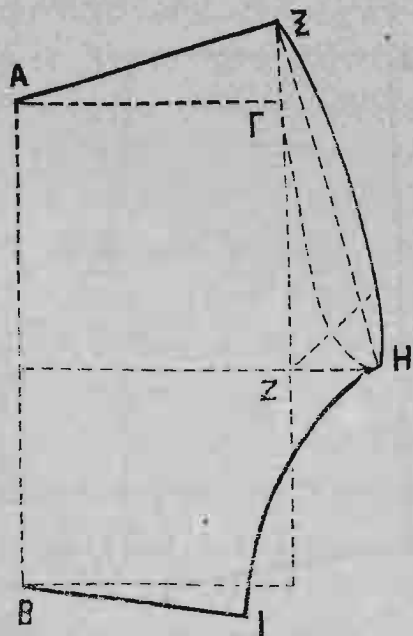
μεθ' ἀπὸ τῆς γωνίας Δ κατὰ τὸ $\frac{1}{8}$ τοῦ πλάτους τοῦ τετραγώνου. Τὸ σημεῖον καταβιβάζομεν κατὰ 2 ἑκατοστόμετρα καὶ σημειοῦμεν Ι.

III. Τὰ σημεῖα Η καὶ Ι ἐνοῦμεν διὰ γραμμῆς καμπύλης, ὡς δεικνύει τὸ ἄνωθι σχῆμα.

BI. Ἐνοῦμεν ἐπίσης τὰ σημεῖα BI διὰ γραμμῆς πλαγίας.

Διάγραμμα ὀπισθίου μέρους.

Τὸ ὀπίσθιον μέρος τῆς περισκελίδος γίνεται μεγαλύτερον καὶ πλατύτερον. Τὸ διάγραμμά του σχηματίζεται τῇ βοήθειᾳ τοῦ ἰχναρίου τοῦ ἐμπροσθίου μέρους οὕτω:

Σχῆμα 13.

Σημ. Εἰς τὸ ἄνωθι ἐσχηματισμένοι ἰχνάριοι τοῦ ὀπισθίου μέρους τῆς περισκελίδος αἱ διακεκομμέναι γραμμαὶ παριστῶσι τὰς μὴ κανὰς πλευρὰς τοῦ ἐμπροσθίου μέρους, αἱ δὲ συνεχεῖς ΑΞ καὶ ΕΗ τὰς τοῦ ὀπισθίου μέρους. Αἱ λοιπαὶ γραμμαὶ εἶνε κοιναί.

Σημειωτέον ὅτι πρέπει νὰ σχηματίζωμεν ἰδιαιτέρον ἰχνάριον δι' ἑκάστον τῶν μερῶν τῆς περισκελίδος, ἅτινα ἐπικαλῶμεν ἐπὶ τῆς κανῆς γραμμῆς AB ἐπὶ χαρτίνης στενῆς ταινίας.

Προεκτείνωμεν τὴν γραμμὴν ΕΓ κατὰ τὸ $\frac{1}{5}$ τοῦ μήκους τῆς πρὸς τὰ ἄνω ἔξωθεν τοῦ τετραγώνου καὶ σημειοῦμεν Ξ. Τὸ σημεῖον τοῦτο ἐνοῦμεν μετὰ τοῦ Α διὰ γραμμῆς πλαγίας· αὕτη ἡ γραμμὴ παριστᾷ τὸ ἄνω τοῦ ὀπισθίου μέρους.

ΞII. Ἀπὸ τοῦ σημείου Ξ καταβιβάζομεν πρὸς τὰ δεξιὰ ἑτέραν πλαγίαν στικτὴν δι' ἧς

ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα Ξ καὶ Η. Καὶ ταύτην τὴν στικτὴν ἀντικαθιστῶμεν διὰ καμπύλης, ἥτις Θ' ἀπέχη κατὰ 2 ἑκατοστόμετρα τοῦ μέσου τῆς στικτῆς ἔξωθεν.

Διὰ νὰ κόψωμεν τὸ ὕφασμα ἀπλοῦμεν ἐπὶ τῆς τραπέζης δύο φύλλα ἀνοικτὰ καθ' ὅλον τὸ πλάτος τοῦ ὕφασματος καὶ ἔχοντα ὡς μῆκος τὸ μῆκος τοῦ ἰχναρίου. Προσθέτομεν δὲ διὰ μὲν τὰς ραφὰς ΓΗ, ΕΗ καὶ ΗΙ ἀνὰ 1 ἑκατοστόμετρον διὰ δὲ τὰς λοιπὰς γραμμὰς ΑΞ, ΑΓ, ΒΙ, αἵτινες συρράπτονται μετὰ τῆς ζώνης ἄνωθεν καὶ τῶν στολαδωμάτων κάτωθεν, ἀνὰ $\frac{1}{2}$ ἑκατ. Ἐπειδὴ δὲ, καθ' ὃν τρόπον εἶνε ἐσχηματισμένον τὸ ἰχνάριον, ρθάνει μέχρι τῆς ὀσφύος, ἀφαιροῦμεν ἄνωθεν τὸ ὕψος, ὅπερ θὰ δώσωμεν εἰς τὴν ζώνην.

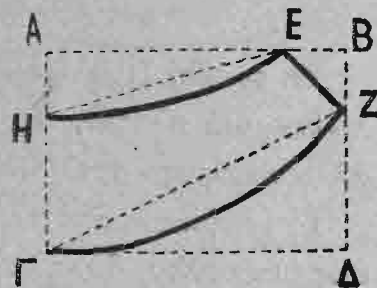
ΖΩΝΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΣΚΕΛΙΔΟΣ

Διὰ ζώνην περισκελίδος λαμβάνομεν ὡς μέτρον τὴν περίμετρον τῆς ὀσφύος.

Διάγραμμα ζώνης ἐμπροσθίου μέρους.

Σχηματίζομεν τὸ ὀρθογώνιον ΑΒΓΔ ἔχον ὡς πλάτος (AB) τὸ $\frac{1}{5}$ τῆς περιμέτρου τῆς ὀσφύος πλεον 3 ἑκατοστόμετρα. Ὑψος δὲ (ΑΓ) τὸ $\frac{1}{5}$ τῆς περιμέτρου τῆς ὀσφύος κατὰ 1 ἑκατ. ὀλιγώτερον.

BE. Ἐπὶ τῆς AB χωρίζομεν ἀπὸ τοῦ B 3 ἑκατ. καὶ σημειοῦμεν E.

Σχῆμα 14.

BZ. Ἐπὶ τῆς ΒΔ χωρίζομεν ἀπὸ τοῦ B ἐπίσης 3 ἑκατ.
EZ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα EZ διὰ γραμμῆς πλαγίας.

ΓΗ. Ἐπὶ τῆς ΑΓ χωρίζομεν ἀπὸ τοῦ Γ $6\frac{1}{2}$ ἑκατ. καὶ σημειοῦμεν Η.

ΗΕ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα ΗΕ πρῶτον διὰ στικτῆς γραμμῆς καὶ εἰτα διὰ καμπύλης ἀπεχούσης τῆς στικτῆς κάτωθεν κατὰ 1 ἑκατοστόμετρον.

ΓΖ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα ΓΖ πρῶτον διὰ στικτῆς καὶ εἰτα διὰ καμπύλης. Ἡ καμπύλη αὕτη ἀπέχει κατὰ 2 ἑκατ. κάτωθεν τοῦ μέσου τῆς στικτῆς.

Ἡ ζώνη τοῦ ὀπισθίου μέρους τῆς περισκελίδος εἶνε διπλοῦν τεμάχιον εὐθύ ὕψους 4 ἑκατοστομέτρων, οὗ τὸ ὅλικόν πλάτος εἶνε ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς περιμέτρου τῆς ὀσφύος. Εἰς τὸ πλάτος τοῦτο προσθέτομεν ἐξ ἑκάστου μέρους ἀνὰ $3\frac{1}{2}$ ἑκατ. διὰ τὰ πλάγια πρόσθετα τεμάχια τοῦ πλαγίου ἀνοίγματος καὶ ἀνὰ $\frac{1}{2}$ ἑκατ. διὰ τὴν ραφήν.

Τὸ ἐμπρόσθιον τεμάχιον τῆς ζώνης κόπτεται διπλοῦν καὶ ἡ γραμμὴ ΗΓ ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῆς διπλῆς. Ἐπαναλαμβάνεται δὲ δις. Πέριξ δὲ τοῦ διαγράμματος προσθέτομεν ἐπίσης ἀνὰ $\frac{1}{2}$ ἑκατοστόμετρον διὰ τὰς ραφάς.

ΕΣΩΦΟΡΙΟΝ

Τὰ συνήθη λευκὰ ἐσωφόρια εἶνε συνήθως ἐστολισμένα κάτωθεν διὰ πλατέος ἐφ' οὗ ὑπάρχει κέντημα τρίχαπτον ἢ ἄλλο παρόμοιον στολίδωμα.

Τὸ ἐσωφόριον ἀποτελεῖται ἐκ τεσσάρων φύλλων, δηλαδὴ ἑνὸς ἐμπροσθίου, δύο πλαγίων καὶ ἑνὸς ὀπισθίου φύλλου.

Τὸ πλάτος τοῦ κάτω μέρους τῶν ἐσωφορίων ποικίλλει ἀπὸ 2,25—3 μέτρων. Τὸ δὲ μῆκος αὐτῶν ὀρίζομεν κατὰ βούλη-

σιν ἀπὸ τῆς ὀσφύος μέχρι τοῦ σημείου εἰς τὸ ὅποιον θέλωμεν νὰ φθάνη τὸ ἐσωφόριον.

Ὡς μέσον ὄρον πλάτους τοῦ κάτω μέρους τοῦ ἐσωφορίου λαμβάνομεν ἐνταῦθα 2,60 μέτρα.

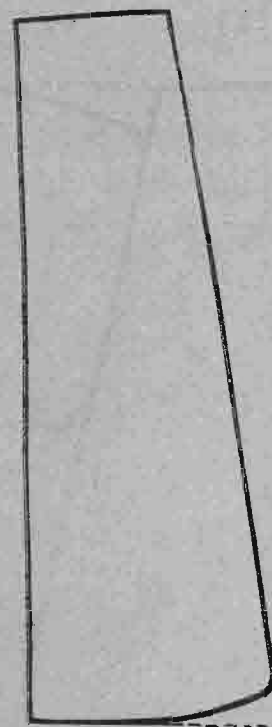
Κόπτομεν δὲ τοῦτο κατὰ τὴν ἀκόλουθον ὁδηγίαν.

1ον. Χωρίζομεν τὸ ἐμπρόσθιον φύλλον, ἀφοῦ ὀρίσωμεν τὸ μῆκος του καὶ διπλοῦμεν αὐτὸ κατὰ πλάτος εἰς δύο. Εἰς τὸ οὕτω διπλωμένον φύλλον δίδομεν ἄνωθεν μὲν πλάτος 20 ἑκατοστομέτρων (ὁλόκληρον 40) κάτωθεν δὲ πλάτος 30 ἑκατοστομέτρων (ὁλόκληρον 60) (ἴδε εἰκόνα 15).

Εἰς τὸ φύλλον τοῦτο ἡ διπλὴ ἀποτελεῖ γραμμὴν κάθετον εὐθείαν, τὰ δὲ πλάγια μέρη, ὡς λοξὰ, ἔχουσι μῆκος πλειότερον τῆς εὐθείας, ὅπερ ἀφαιροῦμεν κάτωθεν καὶ στρογγυλοῦμεν τὸν γῦρον.

2ον. Τὰ δύο πλάγια φύλλα κόπτομεν ὅμοια δίδουσαι εἰς ἕκαστον τούτων πλάτος 25 ἑκατοστομέτρων ἄνωθεν, 60 δὲ κάτωθεν. Τούτων ἡ μία γραμμὴ εἶνε εὐθεῖα (ἀπὸ τὸ μέρος τῆς ὥας) ἡ δὲ ἑτέρα λοξή. Ἡ εὐθεῖα γραμμὴ τῶν φύλλων τούτων ράπτεται μετὰ τῆς λοξῆς τοῦ ἐμπροσθίου φύλλου.

Τὸ δὲ μῆκος, ὅπερ περισσεύει ἐπὶ τῆς λοξῆς γραμμῆς τῶν πλαγίων φύλλων ἀφαιροῦμεν κάτωθεν καὶ στρογγυλοῦμεν τὸν γῦρον. Τὰ πλάγια ταῦτα φύλλα δυνάμεθα νὰ κόψωμεν

Σχῆμα 15.

Εἰς ἑνὸς καὶ μόνου ὕψους ὑψίστου ἀναστροφῶς (τὸ ἐν μέσῳ εἰς τὸ ἄλλο) ὡς δεῖκνυται ἢ εἰκὼν 16.

3ον. Αφαιρῶμεν τὸ ὀπίσθιον φύλλον πλάτους 80 ἑκατοστομέτρων. Τοῦτο δέον νὰ ᾔηται εὐθὺς δηλ. πλατὺ ἄνωθεν ὀσον καὶ κάτω. Ἐὰν ὅμως προτιμῶμεν τὸ ἐσωφώριον ὀλιγώτερον φουσκωτὸν ὀπίσθεν, διπλασοῦμεν τὸ φύλλον κατὰ πλάτος εἰς δύο καὶ λοξίζομεν ὀλίγον πρὸς τὸ ἄνω μέρος.

25 է՝՝՝՝.

60 έκκτ.

60 է՝ՔՏ.

25 έχ.α.τ.

Σχῆμα 16.

του αἱ πτυχώσεις δέον νὰ ᾔηται ἔμπροσθεν μὲν ἀραιότεραι,
ἔπισθεν δὲ πυκνότεραι.

Ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τοῦ ἐσωφωρίου ἐπιγράπτομεν τὴν ζώνην.
Ἐπειδὴ ὅμως τὸ ἐσωφώριον κοπτόμενον κατὰ τὴν ἀνω-

Ὅταν πρόκειται νὰ
κόψωμεν ἑσωφόριον τοῦ
ὁποίου τὸ κάτω μέρος
νὰ ἦναι πλατύτερον τῶν
2,60 μέτρων προσθέ-
τομεν εἰς τὰ πλάγια
φύλλα πλάτος 5—10
ἐκατ. καθ' ὅλον αὐτοῦ
τὸ μῆκος.

Ἀποῦ ἐνώσωμεν τὰ
φύλλα διὰ διπλογρα-
φῶν, ράπτομεν κάτωθεν
πλατεῖαν περιγραφὴν ὅ-
ψους 5—6 ἑκατ. καὶ
κατόπιν ἐπιροάπομεν
τὸ πρόσθετον πτυχωτὸν
στολίδωμα (φρεπαλῶν).

Τοῦ στολιδώματος τού-

τέρω ὁδηγίαν φθάνει μέχρι τῆς ὁσφύος ἀφαιρούμεν ἄνωθεν τὸ ὄψος ὅπερ δίδομεν εἰς τὴν ζώνην. Κατόπιν πτυχοῦμεν τὸ ἄνω μέρος διὰ λεπτῶν πτυχώσεων (σουφρῶν) αἵτινες καὶ ἐνταῦθα δέον νὰ διανεμηθῶσιν οὕτως ὥστε ἔμπροσθεν μὲν νὰ ᾖναι ἀραιότεραι, ὀπίσθεν δὲ πυκνότεραι.

Ζώνη ἐσθφορίου.

Διὰ τὰς ζώνας, τὰς ὁποίας προσκαρμίζομεν ἄνωθεν τοῦ ἐπιπορείου σχηματίζομεν ἑνῶσιον ἰδιαιτέρον.

Ὡς βάσιν δὲ τοῦ διαγράμματος τῆς ζώνης ταύτης λαμβάνομεν τὴν περίμετρον τῆς ὀσφύος ὡς δεικνύεται ἐκ τῆς κατωτέρω ὁδηγίας.

ΑΒ, ΑΓ. Σύρρονεν δύο
γραμμάς σχηματιζούσας
ὁρθὴν γωνίαν.

ΑΔ. Ἀπὸ τοῦ σημείου
Α χωρίζομεν ἐπὶ τῆς ΑΒ
τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς περιμέτρου τῆς
ὁσφύος καὶ σημειοῦμεν Δ.

ΑΕ. Ἐπὶ τῆς ΑΓ χω- Σχῆμα 17.
ρίζομεν τὸ ΑΕ κατὰ 2 ἑκστ. μικρότερον τῆς ΑΔ.

ΔΕ. Ἀφοῦ ὁρίσθῃσι τὰ δύο ταῦτα σημεῖα σχηματίζομεν τὸ στρογγυλῶμα τῆς ὁσφύος ἐνοῦσαι ταῦτα τῇ βοήθειᾳ διαβήτου, τοῦ κέντρου τοῦ τόξου τιθεμένου 2 ἑκπ. κάτωθεν τοῦ σημείου Α.

Z. Ὀρίζομεν τὸ πλάτος τῆς ζώνης (7—9 ἑκατοστ.) καὶ σημειοῦμεν Z.

Σχῆμα 17.

ΖΗ. Διὰ νὰ δώσωμεν εὐρύτητα εἰς τὸ ὀπίσθιον μέρος τῆς ζώνης ἐξερχόμεθα τῆς εὐθείας ΑΓ, κατὰ τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ πλάτους τῆς εἰς τὸ σημεῖον Η.

ΕΗ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα ΕΗ διὰ μικρᾶς πλάγίας.

ΔΘ. Χωρίζομεν τὸ ΔΘ—τῷ ΕΖ.

ΗΘ. Ἐπίσης ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα ΗΘ διὰ καμπύλης βαινούσης παραλλήλως τῇ καμπύλῃ ΕΔ.

Ι. Τὴν καμπύλην ΘΗ δυνάμεθα νὰ τροποποιήσωμεν πρὸς τὸ ἐμπρόσθιον μέρος διὰ τῆς διακεκομμένης γωνίας Ι.

Ἡ ζώνη αὕτη κόπτεται διπλῇ· ἐνοῦμεν δὲ τὰ δύο τεμάχια ἐμπροσθεν διὰ ραφῆς.

ΛΕΤΧΕΙΜΑΤΑ ΚΟΡΑΣΙΔΩΝ

Τὰ λευχεῖματα τῶν κορασίδων κόπτονται ἀκριβῶς καθ'ὸν τρόπον ἐδείξαμεν εἰς τὰ λευχεῖματα τῶν γυναικῶν.

Διὰ τὰ ὑποκάμισα τῆς ἡμέρας μεταχειριζόμεθα τὸν τρόπον, ὃν δεικνύει ἡ εἰκὼν 3.

Τὰ νυκτικὰ ὑποκάμισα κόπτονται ἐπίσης ὡς τὰ γυναικεῖα μετὰ τῆς διαφορᾶς ὅτι προσθέτομεν ὀλιγώτερον πλάτος διὰ τὰς ἐμπροσθίας πτυχὰς καὶ τὰς πτυχώσεις τῆς ράχews.

Αἱ περισκελίδες κόπτονται ἐπίσης ὡς αἱ γυναικεῖαι. Συνήθως γίνονται βραχεῖαι, φθάνουσι δηλ. ἄνωθεν τοῦ γόνατος.

Μολονότι δὲ σχεδιάζονται ἀκριβῶς κατὰ τὰς ὁδηγίας, ὡς ἐδώσαμεν εἰς τὴν γυναικεῖαν περισκελίδαν τὸ πλάγιον μῆ-

κος εἶνε ὀλίγον συγκρινόμενον πρὸς τὴν ραφὴν τοῦ βάθους, ἥς τὸ μῆκος πάλιν εἶνε ἀναλόγως μέγιστον, ὅπερ εἶνε καὶ χρησιμώτατον.

Εἰς τὰ γυναικεῖα λευχεῖματα συγκαταριθμοῦνται καὶ τὰ ἐσωτερικὰ περιδόρμια (cache corsets), ἅτινα κόπτονται τῇ βοηθείᾳ ἱγναρίου τοῦ ἐξωτερικοῦ περιδορμίου.

Τὴν διδασκαλίαν τῆς κοπτικῆς τῶν λευχειμάτων τούτων εὐρίσκομεν ἐν τῷ Δ' μέρει.

ΜΕΡΟΣ Β΄.

ΛΕΤΧΕΙΜΑΤΑ ΑΝΔΡΙΚΑ

ΑΝΔΡΙΚΟΝ ΥΠΟΚΑΜΙΣΟΝ

Τὰ μέτρα ἅτινα πρέπει νὰ λάβωμεν δι' ἀνδρικὸν ὑποκάμισον εἶνε τὰ ἑξῆς :

Σχῆμα 18.

ρους τοῦ ὤμου μεταξὺ τοῦ λαιμοῦ καὶ τῆς βάσεως τοῦ βραχίονος.

1ον. Πάχος τοῦ λαιμοῦ.

2ον. Περίμετρος τοῦ στήθους.

3ον. Ἐμπρόσθιον πλάτος, λαμβανόμενον μεταξὺ τῶν δύο μασχαλῶν.

4ον. Πλάτος τῆς ράχews, λαμβανόμενον μεταξὺ τῶν δύο ὤμων 5 σχεδὸν ἑκατ. κάτωθεν τῆς βάσεως τοῦ λαιμοῦ.

5ον. Μῆκος τοῦ θώρακος, λαμβανόμενον ἀπὸ τοῦ ὤμου μέχρι τῆς ὀσφύος.

6ον. Ὀλικὸν μῆκος, ἀπὸ τοῦ ὤμου μέχρι τοῦ γόνατος.

7ον. Πλάτος ἐπ' ὤμου, λαμβανόμενον ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους

8ον. Μῆκος χειρὶδος, λαμβανόμενον ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ βραχίονος μέχρι τοῦ περικαρπίου.

9ον. Περίμετρος μασχάλης.

Διάγραμμα ὑποκαμίδου ἐμπροσθίου μέρους.

Ὡς βάσιν διαγράμματος ὑποκαμίσου σχηματίζομεν τὸ ὀρθογώνιον ΑΒΓΔ.

Τὸ πλάτος τοῦ ὀρθογωνίου ΑΓ θὰ ᾔηται ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{4}$ τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους, πλείον 4 ἑκτοστ. τὸ δὲ μῆκος ΑΒ ἴσον πρὸς τὸ μῆκος τοῦ θώρακος.

Γ'Δ'. Ἐπειδὴ ἡ γραμμὴ ΓΔ παριστᾷ ἀκριβῶς τὸ μέσον τοῦ λαιμοῦ, δηλ. τὴν γραμμὴν τῶν κομβιοδοχῶν, ἐξερχόμεθα πρὸς τὰ δεξιὰ κατὰ $1\frac{1}{2}$ ἑκτ. διὰ νὰ πορισθῶμεν τὸ διὰ τὴν διασταύρωσιν ἀναγκαῖον πλάτος, δηλ. τὸ μεταξὺ τῶν κομβιοδοχῶν καὶ τοῦ ἄκρου τοῦ ὑποκαμίσου διάστημα.

ΓΕ. Βάθος ἐπὶ λαιμοῦ τομῆς. Χωρίζομεν ἐπὶ τῆς ΓΔ ἄνωθεν τὸ $\frac{1}{6}$ τοῦ πάχους τοῦ λαιμοῦ καὶ σημειοῦμεν Ε.

ΓΖ. Πλάτος ἐπὶ λαιμοῦ τομῆς. Ἀπὸ τοῦ σημείου Γ χωρίζομεν ἐπὶ τῆς ΓΑ τὸ ΓΖ = τῷ ΓΕ.

ΖΕ. Σχηματίζομεν τὴν ἐπιλαίμιον τομὴν ἐνοῦσαι τὰ σημεία ΖΕ διὰ διαβήτην.

Κατόπιν σχηματίζομεν τὸ ἐπιστήθιον (στήθοῦρι) δίδουσαι αὐτῷ ἄνωθεν πλάτος 3 ἑκτοστομ. πρὸς τ' ἀριστερὰ τοῦ σημείου Ζ. Κάτωθεν δέ, οἷον σχῆμα προτιμῶμεν.

Θ. Διὰ τὰ κανονικὰ σώματα ἀφαιροῦμεν πρὸς τ' ἀριστερὰ 2 ἑκτ. μεταξὺ τοῦ ἐπιστήθιου καὶ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους. Ἡ ἀφαίρεσις αὕτη γίνεται διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὸ καμπύλωμα τοῦ στήθους.

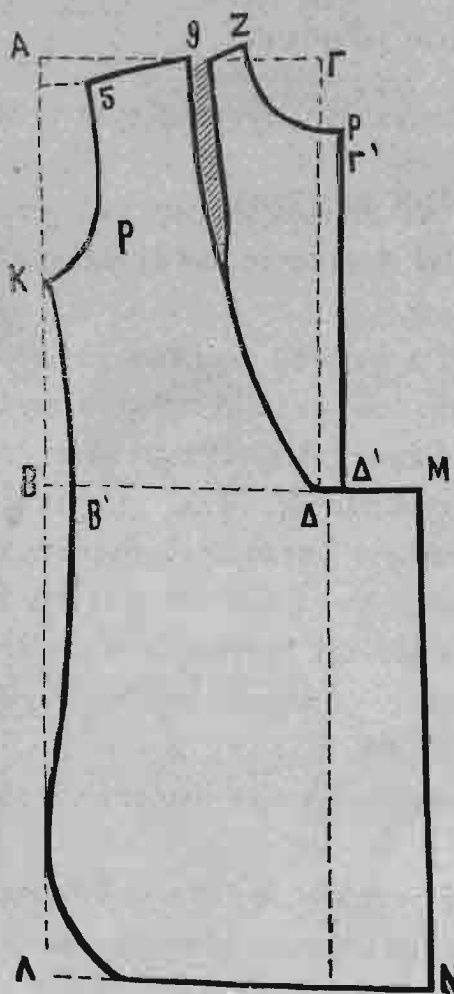
I. Κλίσις τῶ ὤμου. Κάτωθεν τῆς ΑΓ εἰς ἀπόστασιν ἴσην πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς ΓΕ σύρομεν μικρὰν στικτὴν γραμμὴν ὀριζοντίαν.

IZ. Πλάτος ἐπωμίου. Φέρομεν τὸ πλάτος τοῦ ἐπωμίου ἀπὸ τοῦ σημείου Z πρὸς τὴν στικτὴν I. Ἐφαρμόζουσαι δὲ τὸ μέτρον τοῦτο δὲν υπολογίζομεν τὰ 2 ἀφαιρεθέντα ἑκατοστόμετρα.

ΔΡ. Διὰ τὸ σκάψιμον τῆς μασχάλης P χωρίζομεν ἀπὸ τῆς καθέτου Γ'Δ' τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμπροσθίου πλάτους πλεον 1 ἑκατοστομέτρου. Τὸ μέτρον τοῦτο ἐφαρμόζομεν ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{3}$ τοῦ μήκους τοῦ ὀρθογωνίου.

ΑΚ. Ὑψος ὑπομασχάλιοι. Ἀπὸ τὴν γωνίαν Α χωρίζομεν $\frac{1}{2}$ τοῦ μήκους τοῦ ὀρθογωνίου πλεον 1 ἑκατ. καὶ σημειοῦμεν Κ.

IPK. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία IPK διὰ καμπύλης, ἥτις παριστᾷ τὴν ἐπιμασχάλιον τομήν.

Σχῆμα 49.

Α. Τὴν κάθετον ΑΒ προεκτείνομεν μέχρι τοῦ σημείου Λ. Ἡ γραμμὴ ΑΒΛ δεόν νά ἔχη τὸ ὅλικόν μήκος τοῦ ὑποκαμίσου.

Ραφή ΚΒ'Α. Ἀπὸ τοῦ σημείου τοῦ ὀρθογωνίου Β εἰσερχόμεθα κατὰ 2 ἑκατοστ. καὶ σημειοῦμεν Β'. Ἐνοῦμεν εἴτα τὰ σημεία ΚΒ'Α διὰ γραμμῆς ἐλαφρῶς καμπύλης, ἥτις παριστᾷ τὴν ὑπομασχάλιον ραφήν. Τὴν δὲ γωνίαν Α στρογγυλαίνομεν κάτωθεν ἐλαφρῶς.

MN. Ἐξερχόμεθα πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ σημείου τοῦ ὀρθογωνίου Δ διὰ γραμμῆς ὀριζοντίας ἐχούσης πλάτος 10 ἑκατ. καὶ σημειοῦμεν Μ. Ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου τούτου καταβιβάζομεν τὴν κάθετον MN παράλληλον τῇ ΒΑ. Τὸ περίσσευμα τοῦτο τῶν 10 ἑκατ. γίνεται πλατεία πτυχή κατὰ τὴν προσάρμωσιν.

ΩΜΙΤΗΣ

ΑΒ-ΑΓ. Σύρομεν δύο γραμμάς σχηματιζούσας ὀρθὴν γωνίαν.

ΑΔ. Ἐπὶ τῆς ΑΓ χωρίζομεν τὸ πλάτος τῆς ἐπιλαίμιου τομῆς ΑΔ ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{6}$ τοῦ πάχους τοῦ λαιμοῦ.

ΑΕ. Ἐπὶ τῆς ΑΒ χωρίζομεν τὸ βάθος τῆς ἐπιλαίμιου τομῆς ΑΕ=τῷ ΑΔ.

ΔΕ. Σχηματίζομεν τὴν ἐπιλαίμιον τομήν, ἐνοῦσαι τὰ σημεία ΔΕ διὰ διαβήτη.

ΕΦ. Ὑψος ὠμίτου εἰς τὸ μέσον τῆς ράχews 5 ἑκατοστομ.

ΦΖ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Φ σύρομεν πρὸς τὰ δεξιὰ γραμμὴν ὀριζοντίαν, ἥς τὸ πλάτος εἶνε ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ πλάτους τῆς ράχews καὶ σημειοῦμεν Ζ ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἄκρου τῆς γραμμῆς.

Η. Κλίσις τοῦ ὤμου 5 ἑκατοστ. κάτωθεν τῆς γραμμῆς ΑΓ σύρομεν μικρὰν ὀριζοντίαν στικτὴν Η.

ΔΗ. Μεταξὺ τοῦ ἐπιλαίμιου σημείου Δ καὶ τῆς στικτῆς

Η εφαρμόζομεν τὸ μῆκος τοῦ ἑπώμιου (Τὸν μέτρον) καὶ ἐνοῦ-
μεν τὰ σημεῖα ΔΗ διὰ γραμμῆς πλαγίας.

ΗΖ. Ἐνοῦμεν ἐπίσης τὰ σημεῖα Η καὶ Ζ.

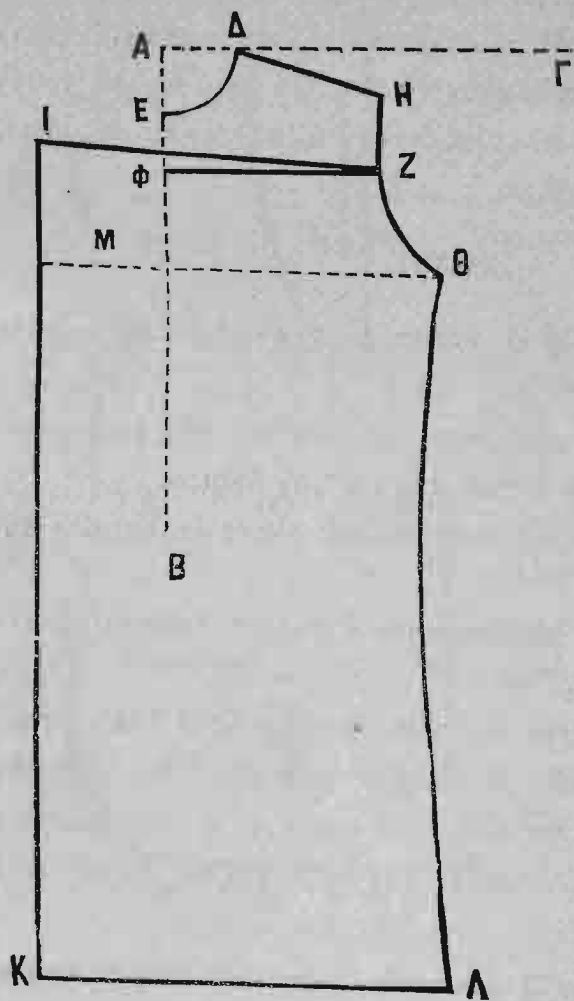
Διάγραμμα ράχειος ὑποκαμίδου.

Θ. Πλάτος ὑπομασχάλιον. Ἐφαρμόζομεν πρὸς τὰ δεξιὰ

τῆς γραμμῆς ΑΒ πλά-
τος ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{4}$
τῆς περιμέτρου τοῦ
στήθους πλεῖον 4 ἐ-
κατ. δηλ. πλάτος ἴ-
σον πρὸς τὸ τοῦ ὀρ-
θογωνίου τοῦ ἐμπρο-
σθίου μέρους.

Τὸ ὕψος δὲ τοῦ
σημείου τούτου ὀρί-
ζομεν ἴσον πρὸς τὸ
βάθος ἐπιμασχάλιου
τομῆς τοῦ ἐμπροσθίου
μέρους ΑΒ καὶ ση-
μειοῦμεν Θ.

ΖΘ. Ἐνοῦμεν τὰ
σημεῖα ΖΘ διὰ καμ-
πύλης ἀκριβῶς ὁ-
μοίας τῇ ΡΚ τοῦ ἐμ-
προσθίου μέρους, ὥ-
στε τὸ τεμάχιον τῆς
ράχειος μετὰ τοῦ ὀ-

Σχῆμα 20.

μίτου ἐνοῦνται ἐπὶ τοῦ κοινοῦ σημείου Ζ.

ΘΜ. Ἐπειδὴ τὸ τεμάχιον τῆς ράχειος φέρει πτυχάς ἢ
πτυχώσεις ἄνωθεν, δεόν νὰ ᾔηται πολὺ πλατύτερον τοῦ ὀ-
μίτου.

Ἐξερχόμεθα λοιπὸν πρὸς τ' ἀριστερὰ τοῦ ὀρθογωνίου μέχρι
τοῦ σημείου Μ διὰ νὰ δώσωμεν τὸ διὰ τὰς πτυχάς ἢ τὰς
πτυχώσεις ἀναγκασιὸν πλάτος. Τὸ μεταξὺ τῶν σημείων Θ καὶ
Μ πλάτος εἶνε ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ πλάτους τοῦ ὀφά-
σματος.

ΖΙ. Στρογγυλαίνομεν ὀλίγον τὸ ἄνω μέρος τῆς ράχειος
κατὰ 2—4 ἐκατ. ἀναλόγως τοῦ σώματος.

ΚΑ. Εἰς τὸ κράσπεδον ΚΑ δίδομεν πλάτος ἴσον τῷ ΘΜ
τοῦτο δεόν νὰ ᾔηται κατὰ 10 ἐκατ. μακρότερον τοῦ ἐμπρο-
σθίου κράσπεδου ΝΑ.

ΘΛ. Τὰ σημεῖα ΘΛ ἐνοῦμεν διὰ γραμμῆς, ἥτις καμπυλοῦ-
ται ἐλαφρῶς ἐπὶ τῆς ὀσφύος, ὡς εἰς τὸ ἐμπρόσθιον τεμάχιον
τὴν δὲ γωνίαν Α δὲν στρογγυλοῦμεν.

ΚΙ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα ΚΙ διὰ γραμμῆς εὐθείας καθέτου.

Ἡ εἰκὼν 20 περιλαμβάνει 2 διαγράμματα, τὸ τοῦ ὀμί-
του καὶ τὸ τοῦ κάτω μέρους τῆς ράχειος. Ὁ ὀμίτης ὀρίζεται
διὰ τῶν γραμμῶν, αἵτινες ἐνοῦσι τὰ σημεῖα ΔΕΦΖΗΔ. Τὸ δὲ
τεμάχιον τῆς ράχειος ἀντιθέτως ἀκολουθεῖ τὸ σχῆμα, ὅπερ
ὀρίζεται διὰ τῶν γραμμῶν τῶν ἐνοουσῶν τὰ σημεῖα ΙΖΘΑΚ
καὶ Ι.

Ὁ ὀμίτης κόπτεται διπλοῦς· θέτομεν τὴν γραμμὴν ΕΦ
ἐπὶ τῆς διπλότης καὶ τὸν ἐπαναλαμβάνομεν δις.

Τὸ τεμάχιον τῆς ράχειος κόπτεται ἐπίσης διπλοῦν καὶ θέ-
τομεν τὴν γραμμὴν ΗΚ ἐπὶ τῆς διπλότης.

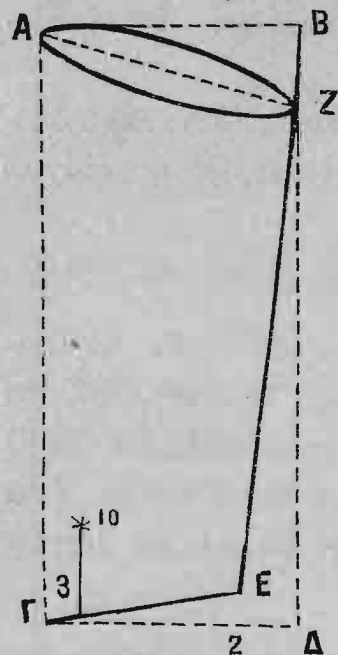
Χειρὶς ὑποκαμίδου.

Διὰ χειρίδα ἀνδρικοῦ ὑποκαμίδου μεταχειρίζομεθα τὸ 8ον καὶ 9ον μέτρον, δηλ. τὸ μῆκος τοῦ βραχίονος εἰς τὴν περιμετρον τῆς μασχάλης.

Κόπτεται δὲ σχεδὸν ὁμοία πρὸς τὴν χειρίδα τοῦ γυναικείου νυκτικοῦ ὑποκαμίδου.

Σχηματίζομεν ὀρθογώνιον $AB\Gamma\Delta$.

Τὸ πλάτος τοῦ ὀρθογωνίου AB εἶνε ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ ἀκριβῶς τῆς περιμέτρου τῆς μασχάλης (χωρὶς δηλ. νὰ προσθέσωμεν τίποτε).

Σχῆμα 21.

Τὸ δὲ μῆκος AG ἴσον πρὸς τὸ μῆκος τοῦ βραχίονος, ἀφαιροῦμεν ὅμως ἀπὸ τὸ μῆκος τοῦτο τὸ ὕψος, ὅπερ θὰ δώσωμεν εἰς τὸ περικάρπιον.

BZ . Ἀπὸ τοῦ σημείου B χωρίζομεν ἐπὶ τῆς BD τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ πλάτους τοῦ ὀρθογωνίου καὶ σημειοῦμεν Z .

Διὰ τὸ στρογγύλωμα τοῦ ἄνω μέρους τῆς χειρίδος σύρομεν πρῶτον στικτὴν βοηθητικὴν γραμμὴν, ἐνοῦσαν τὰ σημεία A καὶ Z , εἰτα δὲ σύρομεν δύο καμπύλας γραμμάς, ὧν ἡ μία ἀπέχουσα τῆς στικτῆς κατὰ $2\frac{1}{2}$ ἐκατοστόμετρα ἄνωθεν παριστᾷ τὸ σκάψιμον τοῦ ἄνω μέρους τῆς χειρίδος (ἐπανωμάνικον)· ἡ δὲ δευτέρα ἀπέχουσα τῆς στικτῆς κατὰ $2\frac{1}{2}$ ἐκατοστόμετρα κάτωθεν, παριστᾷ τὸ σκάψιμον τοῦ κάτω μέρους (κάτωμάνικον).

E . Ἀπὸ τοῦ σημείου Δ χωρίζομεν ἐπὶ τῆς $\Delta\Gamma$ τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ πλάτους τῆς ἀνερχόμεθα εἰτα κατὰ 2 ἢ 3 ἐκατοστ. καὶ σημειοῦμεν E .

EZ . Ἐνοῦμεν τὰ σημεία EZ διὰ γραμμῆς πλαγίας.

BE . Ἐνοῦμεν ἐπίσης τὰ σημεία B καὶ E διὰ γραμμῆς πλαγίας.

Ἡ γραμμὴ AG παριστᾷ τὴν διπλόην (τσάκισμ) τοῦ ὑφάσματος.

Ἐπὶ τοῦ κάτω μέρους τῆς χειρίδος εἰς ἀπόστασιν 3 ἐκατοστόμετρων ἀπὸ τῆς διπλόης AG ἀνοίγομεν σχίσμα (σχισιμακτιὰ) ὕψους 10 ἐκατ., ὅπερ εἶνε ἀπαραίτητον διὰ τὸ πέρασμα τῆς χειρός.

ΠΕΡΙΛΑΙΜΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΧΕΙΡΙΔΕΣ

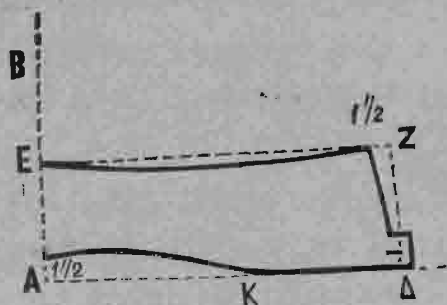
Περιλαίμιων (γιακάδων) εἶδη ὑπάρχουσι πολλὰ, ποικίλλουσι δὲ ἐκάστοτε κατὰ τὸν συρμόν. Τὴν ποικιλίαν ταύτην ἀδυνατοῦσαι νὰ περιγράψωμεν ἐνταῦθα παραθέτομεν τρεῖς μόνον εἶδη περιλαίμιων τὰ συνηθέστερα, ἦτοι: τὸ ὀρθὸν περιλαίμιον (*col droit*), τὸ διπτερόν (γυριστὸν) περιλαίμιον (*col rabattu*) καὶ τὸ κεκαμμένον κατὰ τὰ ἄκρα (*col à coins cassés*).

Ὅρθον περιλαίμιον.

Τὸ ὀρθὸν περιλαίμιον δύναται γὰρ ἦναι ἡ πεπλατυσμένον ἐπὶ τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ ἡ ἀκριβῶς προσηρμοσμένον ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ. Τὸ ὀρθὸν περιλαίμιον πεπλατυσμένον ἐπὶ τοῦ ἄνω ἄκρου τοῦ εἶνε καταλληλότερον δι' ὅσους ἔχουσι λαιμὸν βραχύν καὶ παχύν, διότι δὲν προσαρμόζεται ἀκριβῶς καὶ δίδει

περισσότεραν ἐλευθερίαν εἰς τὸν λαίμνον. Κόπτεται δὲ ὡς δεικνύει ἡ κατωτέρω ὁδηγία.

Σύρουμεν δύο γραμμὰς AB, AF σχηματίζουσαι ὀρθὴν γωνίαν (ὡς εἰκόνα 22).

Σχῆμα 22.

σημείου τούτου γραμμὴν ἐλαφρῶς καμπύλην, ἥτις φθάνει μέχρι τοῦ σημείου K (ἡμίσεος τῆς AD). Ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου τούτου προχωροῦμεν δι' εὐθείας γραμμῆς μέχρι τοῦ σημείου Δ.

ΕΙ. Ἐπὶ τῆς AF χωρίζουμεν τὸ ὕψος τοῦ περιλαίμιου πρὸς τὸ μέρος τοῦ τραχήλου (περίπου 4 ἐκατοστόμετρα) καὶ σημειοῦμεν Ε.

ΔΖ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Δ ὑψοῦμεν κάθετον στικτὴν ἔχουσαν ὕψος $4\frac{1}{2}$ — 5 ἐκατοστ. καὶ σημειοῦμεν Ζ. Ἀπὸ τοῦ Ζ εἰσερχόμεθα κατὰ $1\frac{1}{2}$ ἐκατ. πρὸς τ' ἀριστερὰ καὶ ἐνοῦμεν τὸ τελευταῖον τοῦτο σημεῖον πρῶτον διὰ στικτῆς μετὰ τοῦ Ε. Εἶτα δὲ διὰ καμπύλης ἀπεχούσης τοῦ μέσου τῆς στικτῆς κατὰ $\frac{1}{2}$ ἐκατ. κάτωθεν.

ΖΔ. Τὸ σημεῖον Ζ ἐνοῦμεν μετὰ τοῦ Δ διὰ γραμμῆς πλαγίας.

Ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου Δ ἐξερχόμεθα πρὸς τὰ δεξιὰ κατὰ $\frac{1}{2}$ ἐκατ. καὶ σχηματίζουμεν γλωσσίδιον τετράγωνον ὕψους $1\frac{1}{2}$

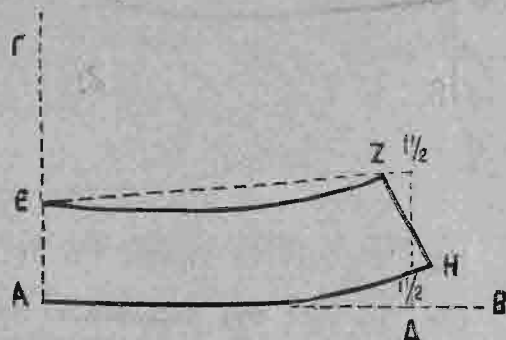
Δ. Ἐπὶ τῆς AB χωρίζουμεν τὸ ἥμισυ τοῦ πλάτους τοῦ λαίμου καὶ σημειοῦμεν Δ.

ΑΔ. Ἀπὸ τοῦ Α ἀνερχόμεθα κατὰ $1\frac{1}{2}$ ἐκατ. καὶ σύρουμεν πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ

ἐπίσης ἐκατ. ὅπερ χρησιμεύει διὰ τὴν διαστρώσιν τῶν κομβιοδοχῶν. Ἡ εἰκὼν 22 παριστᾷ τὸ ἥμισυ τοῦ περιλαίμιου ἄρα ἡ γραμμὴ AE παριστᾷ τὴν διπλὴν τοῦ ὕψους.

Ἡ εἰκὼν 23 δεικνύει ὀρθὸν περιλαίμιον στενότερον πρὸς τὸ ἄνω μέρος δηλ. ἀκριβῶς προσηρμοσμένον ἐπὶ τοῦ λαίμου. Ἡ δὲ διαφορὰ τούτου ἀπὸ τοῦ προηγουμένου συνίσταται εἰς ταῦτα.

Ἀντί ν' ἀναδιδάσκειν τὴν γωνίαν Α ἀναδιδάσκουμεν τὸ σημεῖον Δ κατὰ $1\frac{1}{2}$ ἐκατ. Ἐπειδὴ δὲ τὸ εἶδος τοῦτο γίνεται συνήθως σταυρωτόν, προσθέτομεν ἐπίσης $1\frac{1}{2}$ ἐκατοστὸμ. πλάτος πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ τελευταίου σημείου καὶ σημειοῦμεν Η.

Σχῆμα 23.

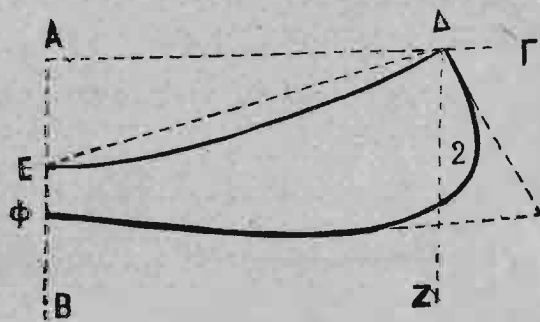
Τὸ ἄνω σημεῖον Ζ ἀναδιδάσκουμεν κατὰ $1\frac{1}{2}$ ἐκατ. καὶ εἰσερχόμεθα πρὸς τ' ἀριστερὰ κατὰ 1 ἐκατ. ἔτι. Ἐνοῦμεν εἶτα τὰ σημεῖα ΖΗ διὰ γραμμῆς πλαγίας, Α καὶ Η δι' ἐλαφρῆς καμπύλης, EZ ἐπίσης δι' ἐλαφρῆς καμπύλης. Ἡ δὲ γραμμὴ AE τίθεται ἐπὶ τῆς διπλῆς.

Δίπτυχον περιλαίμιον (Col rabattu).

Τὸ δίπτυχον (γυριστόν) περιλαίμιον κόπτεται εἰς δύο τεμάχια. Κόπτομεν πρῶτον μικρὸν ὀρθὸν περιλαίμιον εὐθύμειτον (ὡς τὸ δεικνυόμενον εἰς τὸ σχ. 23) ὅπερ ὀπίσθεν μὲν θά ἔχη ὕψος 3 ἐκατ. ἔμπροσθεν δὲ μόνον $1\frac{1}{2}$.

Εἴτα κόπτομεν ἕτερον τεμάχιον ἐπίσης εὐθύμειτον, ὡς δεικνύει ἡ κατωτέρω ὁδηγία.

Σύρομεν δύο γραμμὰς AB, AΓ σχηματίζουσας ὀρθὴν γωνίαν (ἴδε εἰκόνα 24).

Σχῆμα 24.

ΑΔ. Ἐπὶ τῆς γραμμῆς AΓ χωρίζομεν τὸ ἥμισυ τοῦ πάχους τοῦ λαιμοῦ καὶ σημειοῦμεν Δ.

ΑΕ. Ἐπὶ τῆς AB χωρίζομεν τὸ $\frac{1}{4}$ τῆς ΑΔ ($\frac{1}{8}$ τοῦ πάχους τοῦ λαιμοῦ καὶ σημειοῦμεν Ε.

ΕΔ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα ΕΔ δι' ἐλαφροῦς καμπύλης.

ΕΦ. Τὸ ὕψος τοῦ περιλαιμίου πρὸς τὸ ὀπίσθεν μέρος γίνεται μακρότερον ἢ βραχύτερον κατὰ τὸν συρμόν· δυνάμεθα νὰ δώσωμεν αὐτῷ ὕψος 4 ἐκατ. καὶ σημειοῦμεν Φ.

ΔΖ. Τὸ σχῆμα καὶ τὸ ὕψος τοῦ ἐμπροσθίου μέρους ποικίλλουσιν ὡσαύτως κατὰ τὸν συρμόν. Πρὸς διευκόλυνσιν δὲ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους καταβιβάζομεν ἀπὸ τοῦ σημείου Δ κάθετον στικτὴν τὴν ΔΖ. Ἐξερχόμεθα τῆς στικτῆς ΔΖ κατὰ 2 ἐκατ. πρὸς τὰ δεξιὰ καὶ στρογγυλοῦμεν κατὰ 1 ἐκατ. τὸ κάτω ἄκρον ΦΖ, σχηματίζομεν εἴτα τὴν γωνίαν Ζ στρογγύλην καὶ ἀνερχόμεθα μέχρι τοῦ σημείου Δ. Τὸ στρογγύλωμα ΔΖΦ παριστᾷ τὴν κάτω περιφέρειαν τοῦ περιλαιμίου. Ἐὰν ἀντὶ τοῦ στρογγυλώματος προτιμῶμεν γωνίας μυτηρὰς ἐξερχόμεθα κατὰ πέντε ἢ 6 ἐκατοστόμετρα δι-

ξίσθεν τῆς στικτῆς καὶ σχηματίζομεν τὴν γωνίαν, ὡς δεικνύει ἡ διακεκομμένη γωνία.

Περιλαίμιον κεκαμμένον κατὰ τὰ ἄκρα.

Τὸ κεκαμμένον κατὰ τὰ ἄκρα περιλαίμιον (col à coins cassés) κόπτεται δι' οὗ τρόπου καὶ τὰ ὀρθά. Δίδομεν μόνον περισσότερον ὕψος καὶ πλάτος ἄνωθεν τοῦ ἐμπροσθίου μέρους καὶ κόπτομεν αὐτὰ οὕτως, ὥστε αἱ γωνίαι νὰ ἔχωσιν ἀρκετὸν διάστημα διὰ νὰ ἐξέχωσι. Διὰ τὸ εἶδος τοῦτο εἶνε προτιμώτερον νὰ κόπτομεν πρῶτον ἰχνάριον περιλαιμίου ἐπὶ σκληροῦ ὑφάσματος (ρεβεντοῦκι κτλ.) καὶ νὰ δοκιμάζωμεν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἀτόμου δίδουσαι εἰς τὰς γωνίας οἷον σχῆμα θέλωμεν.

Ἡ ἐπιλαίμιος τομὴ τῶν ὑποκαμίσων δεόν νὰ σκάπτηται ἀνελόγως τοῦ σχήματος τοῦ περιλαιμίου. Τὸ σχῆμα 19 μᾶς δίδει σκάψιμον στρογγύλον δηλ. ἀκριβῶς προσαρμοζόμενον ἐπὶ τοῦ λαιμοῦ. Τοῦτο μεταχειρίζομεθα διὰ τὰ ὀρθά καὶ σταυρωτὰ περιλαίμια. Διὰ τὰ δίπτυχα ὁμοῦς καταβιβάζομεν τὸ σκάψιμον κατὰ $1 \frac{1}{2}$ ἐκατ. ἐμπροσθεν.

Αἱ περιχειρίδες κόπτονται συνήθως ἐπὶ 28 ἐκατ. πλάτους καὶ 10 ἐκατ. ὕψους. Τὸ σχῆμα αὐτῶν ποικίλλει κατὰ τὸν συρμόν. Γίνονται ἄλλοτε μὲν στρογγύλαι, ἄλλοτε τετράγωναι κατὰ τὰς γωνίας κατὰ τὸ σχῆμα τοῦ περιλαιμίου συνήθως. Κόπτονται δὲ πάντοτε εὐθύμειτοι.

ΑΝΔΡΙΚΗ ΠΕΡΙΣΚΕΛΙΣ

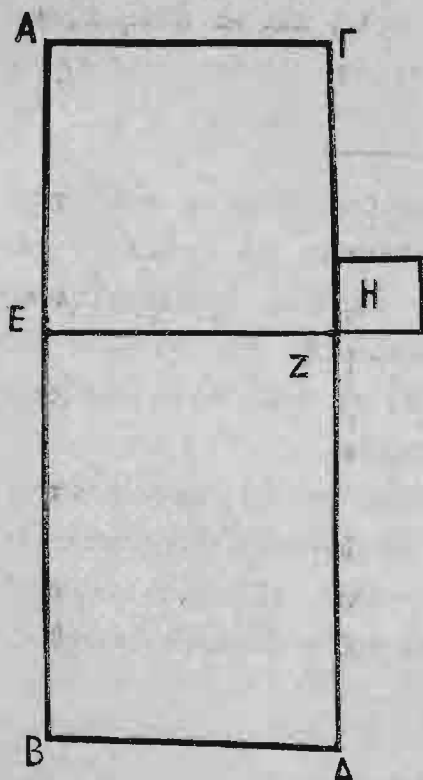
Διὰ περισκελίδας ἀνδρικήν λαμβάνομεν τὰ ἐξῆς μέτρα.

1ον. Πλάγιον μῆκος λαμβανόμενον ἀπὸ τῆς ὀσφύος μέχρι τῶν σφυρῶν.

- 2ον. Μήκος ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ μηροῦ μέχρι τῶν σφυρῶν.
 3ον. Περίμετρος τῆς κοιλίας.
 4ον. Περίμετρος τῆς ὀσφύος.
 5ον. Πάχος τοῦ ποδὸς περὶ τὰ σφυρά.

ΟΡΘΟΓΩΝΙΟΝ

Σχηματίζομεν ὀρθογώνιον ΑΒΓΔ.

Σχῆμα 25

τὰ γωνίον Η οὗτινος ἐκάστη πλευρὰ εἶνε ἴση πρὸς τὸ $\frac{1}{4}$ τῆς ΕΖ.

Ἡ πλευρὰ αὐτοῦ ΑΒ ἔχει ὡς μήκος τὸ πλάγιον μήκος· ἡ δὲ ΑΓ θὰ ἔχη πλάτος τὸ $\frac{1}{4}$ τῆς περιμέτρου τῆς κοιλίας.

ΕΖ. Ἐπὶ τῆς ΑΒ χωρίζομεν ἀρχίζουσαι ἀπὸ τοῦ Β τὸ ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ μηροῦ μέχρι τῶν σφυρῶν μήκος (2ον μέτρον) καὶ σημειώμεν Ε.

Ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου τούτου σύρομεν τὴν ΕΖ παράλληλον τῇ ΑΓ.

Η. Τὴν ΕΖ προεκτείνομεν πρὸς τὰ δεξιὰ κατὰ τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ πλάτους τῆς. Κατόπιν σχηματίζομεν τὸ μικρὸν τε-

Διάγραμμα ἐμπροσθίου μέρους.

Διηγράφομεν τὸ σχῆμα τοῦ ἐμπροσθίου μέρους οὕτω :

Εἰς τὸ ἄνω μέρος τοῦ ὀρθογωνίου ἐπὶ τῆς γωνίας Α εἰσερχόμεθα κατὰ 1 ἐκατ. διὰ νὰ σχηματισθῇ ἡ ἐξοχή τοῦ ἰσχίου.

Η. Πρὶν ἢ σημειώσωμεν τὸ πλάτος τοῦ κάτω μέρους τῆς περισκελίδος σχηματίζομεν ἐντὸς τοῦ τετραγώνου Η καμπύλην γραμμὴν διὰ διαβήτη. Τὸ κέντρον τοῦ τόξου τίθεται ἐπὶ τῆς γωνίας, ἐφ' ἧς ὑπάρχει ὁ ἀστερίσκος (ἴδε εἰκόνα 26).

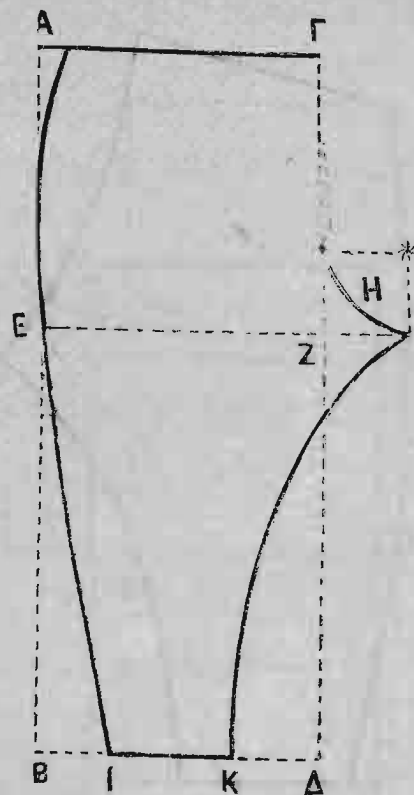
ΙΚ. Ἐπὶ τοῦ κάτω μέρους τοῦ ὀρθογωνίου δηλ. ἐπὶ τῆς ΒΔ χωρίζομεν τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ πάχους τοῦ ποδὸς περὶ τὰ σφυρά κατὰ 2 ἐκ. ὀλιγώτερον.

Φροντίζομεν δὲ ὅπως ἐφαρμοσθῇ τὸ μέτρον ἀκριβῶς κατὰ τὸ μέσον εἰς τὰ σημεία Ι καὶ

Κ, δηλ. ν' ἀπέχη ἰσάκεις ἀπὸ τῶν ἄκρων Β καὶ Δ.

ΚΗ. Σχηματίζομεν τὴν ραφὴν ΚΗ ἐνοῦσαι τὰ σημεία ΚΕ καὶ Κ διὰ καμπύλης ἐλαφροῦς.

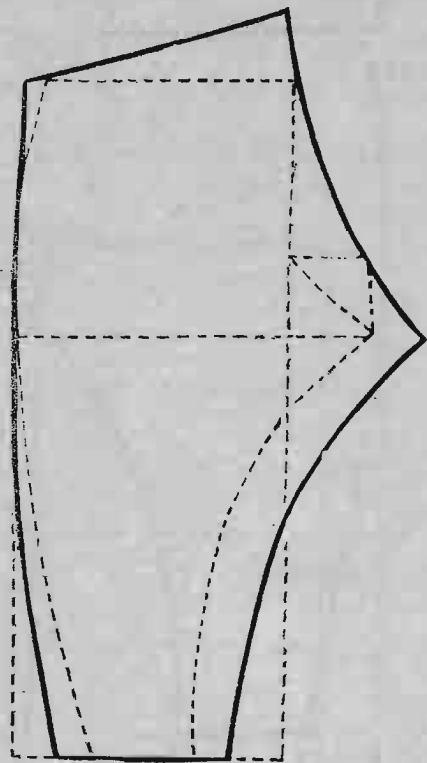
ΑΙ. Τὴν πλαγίαν σχηματίζομεν χωρίζουσαι ὡς εἵπομεν ἄνωτέρω τὸ 1 ἐκατ. ἄνωθεν.

Σχῆμα 26.

Διάγραμμα ὀπισθίου μέρους.

Τὸ ἰχνάριον τοῦ ἐμπροσθίου μέρους χρησιμεύει ὡς βοήθημα διὰ τὸν σχηματισμὸν τοῦ ὀπισθίου διαγράμματος. Εἰς τὴν γωνίαν Π προσθέτομεν πλάτος 4 ἑκατ. καὶ σημειοῦμεν Φ.

Σχῆμα 27.

σθίου μέρους ἀφαιρεθὲν πλάτος καὶ σημειοῦμεν Γ'Κ'.

ΚΦ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία Κ'Φ διὰ καμπύλης ἐλαφράς.

Γ'Α. Ἐπίσης ἐνοῦμεν καὶ τὰ σημεία Γ'Α διὰ γραμμῆς, ἥτις ταυτίζεται μετὰ τῆς ΓΑ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους ἐπὶ τοῦ ἰσχίου.

Χ. Ὀρίζομεν τὸ ὕψος τοῦ ἄνω μέρους προεκτείνουσαι τὴν τὴν ΖΓ κατὰ τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ ὕψους τῆς καὶ σημειοῦμεν Χ.

ΛΑ. Τὸ σημεῖον Χ ἐνοῦμεν μετὰ τῆς γωνίας Α διὰ γραμμῆς πλαγίας.

ΧΦ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία ΧΦ πρῶτον διὰ πλαγίας στικτῆς, εἴτα δὲ διὰ καμπύλης, ἥτις δεῖον νὰ διέρχεται διὰ τοῦ σημείου Γ.

Γ'Κ'. Εἰς τὸ κάτω μέρος δίδομεν ὡς πλάτος τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ πλάτους τοῦ ποδὸς περὶ τὰ σφῆρα πλείον 2 ἑκατομέτρων, δηλ. συμπληροῦμεν τὸ ἐκ τοῦ ἐμπρο-

Ἀμφότερα τὰ μέρη τῆς περισκελίδος κόπτονται διπλᾶ δηλ. ἐπὶ ἀνὰ λαμβάνονται δις, ὥστε ἡ περισκελὶς ἀποτελεῖται ἐκ 4 μερῶν.

Προσθέτομεν δὲ ἐξωθεν τῶν γραμμῶν τὸ κατὰλληλον διὰ τῆς ῥαφῆς πλάτος.

Ἀφοῦ ἐνώσωμεν τὰ τεμάχια ταῦτα διὰ τῶν ραφῶν ἐπιρράπτομεν ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τεμάχιον ὕψουςματος σχηματίζον ζώνην, εἰς ἣν δίδομεν οἶον ὕψος καὶ σχῆμα προτιμῶμεν.

Διὰ δὲ τὸ σφίγγειν τῆς ὀσφύος ἀφίνομεν ὀπισθεν, μικρὸν ἄνοιγμα ἐφ' οὗ ράπτονται δύο τεμάχια διπλᾶ ἐν εἴδει γλωσσιδίων. Ἐπὶ τῆς βάσεως τοῦ ἐνὸς τούτων τῶν γλωσσιδίων γίνεται μεγάλη κομβιοδόχη, δι' ἧς διέρχεται τὸ ἕτερον γλωσσιδίον, φέρουσι δὲ ἀμφότερα ταῦτα κομβιοδόχας κατὰ τὰ ἄκρα δι' ὧν ἐγκομβοῦνται ἐπὶ κομβίων ἐρραχμένων ἐπὶ τῆς ζώνης.

ΦΛΑΝΕΛΛΑ ΑΝΔΡΙΚΗ

Διὰ νὰ κόψωμεν ἀνδρικήν φλανέλλαν λαμβάνομεν τὰ ἐξῆς 6 μέτρα.

1ον Μῆκος τῆς ῥάχews.

2ον Περίμετρος τοῦ στήθους.

3ον Ἐμπρόσθιον πλάτος.

4ον Πλάτος ῥάχews.

5ον Ὑπομασχάλιον ὕψος.

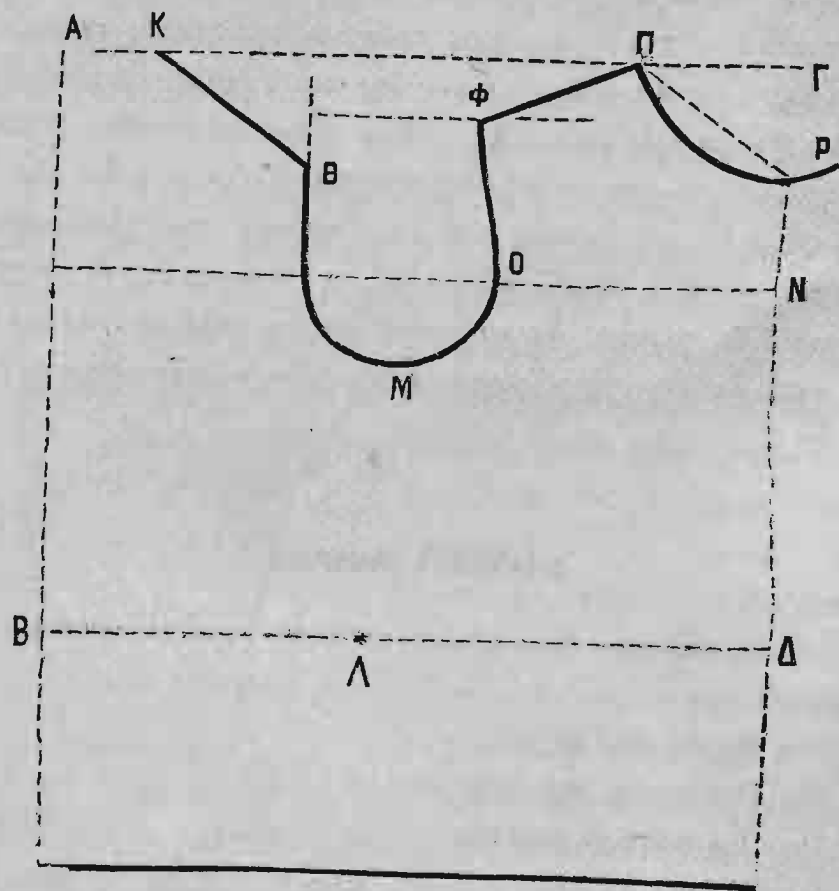
6ον Μῆκος χειρὶδος.

Διάγραμμα.

Σχηματίζομεν τὸ ὀρθογώνιον ΑΒΓΔ ἔχον ὡς πλάτος τὸ $\frac{1}{2}$

τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους πλεῖον 6—7 ἑκατοστ., ὡς μήκος δὲ τὸ μήκος τῆς ράχews πλεῖον 1 ἑκατοστ.

ΠΕ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Α κατερχόμεθα κατὰ $1\frac{1}{2}$ ἑκατοστ. καὶ σημειοῦμεν Ι. Κάτωθεν δὲ τοῦ σημείου τούτου ἐπὶ τῆς ΑΒ χωρίζομεν τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ μήκους τῆς ράχews καὶ σημειοῦμεν Ε.

Σχῆμα 28.

ΕΝ. Ἀπὸ τοῦ Ε φέρομεν πρὸς τὰ δεξιὰ ὀριζοντίαν στικτὴν τὴν ΕΝ παράλληλον τῇ ΑΓ.

ΕΖ. Ἐπὶ τῆς ΕΝ χωρίζομεν τὸ ἥμισυ τοῦ πλάτους τῆς ράχews πλεῖον 1 ἑκατ. καὶ σημειοῦμεν Ζ.

ΑΚ. Πλάτος ἐπιλαχίμιου τομῆς ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{3}$ πλεῖον 1 ἑκατ. τῆς ΕΖ.

ΙΚ. Ἐνοῦται τὰ σημεία Ι καὶ Κ σχηματίζομεν τὴν ἐπιλαχίμιον τομὴν τῆς ράχews.

ΖΘ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Ζ ἀνερχόμεθα κατὰ τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ διαστήματος τοῦ περιλαμβανομένου μεταξὺ τοῦ σημείου τούτου καὶ τῆς γραμμῆς τοῦ ὀρθογωνίου ΑΓ, σημειοῦμεν δὲ Θ.

ΘΚ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία ΘΚ διὰ γραμμῆς πλαγίας, ἥτις παριστᾷ τὴν ἐπώμιον ραφήν.

ΑΜ. Τὸ ὑπομασχάλιον σημεῖον Μ εὐρίσκομεν οὕτω.

Ἐπὶ τῆς ΒΔ χωρίζομεν τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ περιμέτρου τοῦ στήθους καὶ σημειοῦμεν Λ. Ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου τούτου ἐφαρμόζομεν ἄνωθεν καθέτως τὸ ὑπομασχάλιον ὕψος καὶ σημειοῦμεν Μ.

ΘΖΜ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία ΘΖΜ διὰ γραμμῆς καμπύλης, ἥτις παριστᾷ τὴν ἐπιμασχάλιον τομὴν τῆς ράχews.

ΝΟ. Ἐπὶ τῆς ΝΕ χωρίζομεν ἀρχίζουσαι ἀπὸ τοῦ Ν τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμπροσθίου πλάτους καὶ σημειοῦμεν Ο.

ΓΡ. Βάθος ἐπιλαχίμιου τομῆς τοῦ ἐμπροσθίου μέρους ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς ΓΝ.

ΓΗ. Πλάτος ἐπιλαχίμιου τομῆς τοῦ ἐμπροσθίου μέρους ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς ΝΟ.

ΠΡ. Τὰ σημεία ΠΡ ἐνοῦμεν διὰ καμπύλης, ἥτις παριστᾷ τὴν ἐπιλαχίμιον τομὴν τοῦ ἐμπροσθίου μέρους.

Φ. Κλίσις τοῦ ὤμου εἰς τὸ ἐμπροσθιον μέρος. Τὸ σημεῖον τοῦτο εὐρίσκομεν οὕτω: λαμβάνομεν τὸ ἥμισυ τοῦ διχαστήματος τοῦ περιλαμβανομένου μεταξὺ τῆς γραμμῆς τοῦ ὀρθογωνίου ΑΓ καὶ τοῦ ἐπώμιου σημείου τῆς ράχews καὶ σύρομεν πρὸς τὰ δεξιὰ στικτὴν ὀριζοντίαν γραμμὴν. Κατόπιν ἐφαρμό-

ζομεν μετὰ τοῦ σημείου Π καὶ τῆς ὀριζοντίας στικτῆς τὸ μῆκος τοῦ ἐπωμίου τῆς ράχεως καὶ σημειοῦμεν Φ.

ΦΠ. Τὰ σημεία ΦΠ ἐνοῦσαι διὰ πλάγίως σχηματίζομεν τὸ ἐπωμιον τοῦ ἐμπροσθίου μέρους.

ΦΟΜ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία ΦΟΜ διὰ καμπύλης καὶ σχηματίζομεν οὕτω τὴν ἐπιμασχάλιον τομὴν τοῦ ἐμπροσθίου μέρους, ἥτις συνανοῦται μετὰ τῆς καμπύλης τῆς ράχεως ἐπὶ τοῦ κοινοῦ σημείου Μ.

Ἀφοῦ σχεδιάσωμεν οὕτω τὸ ἄνω μέρος ὀρίζομεν τὸ μῆκος τοῦ ἱχναρίου ἀπὸ τοῦ σημείου Α ἴσον πρὸς τὸ πλάτος τοῦ ὕφασματος. Ἡ φλανέλλα αὕτη γίνεται μονόκοπος (μονοκόμματος) δηλ. ἄνευ ὑπομασχαλίων ραφῶν. Διὰ νὰ κόψωμεν διπλοῦμεν τὸ ὕφασμα κατὰ πλάτος καὶ θέτομεν τὴν γραμμὴν τοῦ μήκους τοῦ ράχεως ΑΒ ἐπὶ τῆς διπλῆς. Κόπτουσαι δὲ τὸ ὕφασμα ἀφίνομεν ἄνωθεν ἀνὰ 1 ἐκάτ. διὰ τὰς ραφὰς τοῦ ὤμου καὶ τὰς περιρραφὰς. Τὴν ἐπιλαίριον τομὴν δυνάμεθα νὰ σκάψωμεν περισσότερον ἢν θέλωμεν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ διασταύρωσις γίνεται πλάγιως πρὸς τὰ δεξιὰ προσθέτομεν εἰς τὸ ἀριστερὸν ἐμπρόσθιον μέρος πλάτος 8—10 ἐκάτ. Τὸ ἄκρον τοῦτο στρογγυλίζομεν κομψῶς ἐν σχήματι ἐπιστηθίου, εἴτα δὲ κόπτομεν τὸ δεξιὸν μέρος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σχήματος.

ΧΕΙΡΙΣ ΦΛΑΝΕΛΛΑΣ

Διὰ χειρίδα φλανέλλας ἀνδρικήs λαμβάνομεν τὰ ἐξῆς 4 μέτρα.

1ον καὶ 2ον. Μῆκος ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ βραχίονος μέχρι τοῦ ἀγκῶνος καὶ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τοῦ περικαρπίου.

3ον. Περίμετρος τῆς μασχάλης.

4ον. Πάχος τοῦ περικαρπίου.

Διάγραμμα χειρίδος.

Σχηματίζομεν τὸ ὀρθογώνιον ΑΒΓΔ, οὗ τὸ πλάτος ΑΒ εἶνε ἴσον πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς περιμέτρου τῆς μασχάλης. Τὸ δὲ μῆκος ΑΓ ἴσον πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν δύο πρώτων μέτρων.

ΑΕ. Λαμβάνομεν τὸ ἥμισυ τῆς ΑΒ καὶ σημειοῦμεν Ε.

ΑΖ. Ἐπὶ τῆς ΑΓ χωρίζομεν τὸ ΑΖ=τῷ ΑΕ.

ΕΖ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία ΕΖ διὰ καμπύλης.

Η. Ἐπὶ τῆς ΒΔ χωρίζομεν τὸ ἥμισυ τῆς ΑΕ καὶ σημειοῦμεν Η.

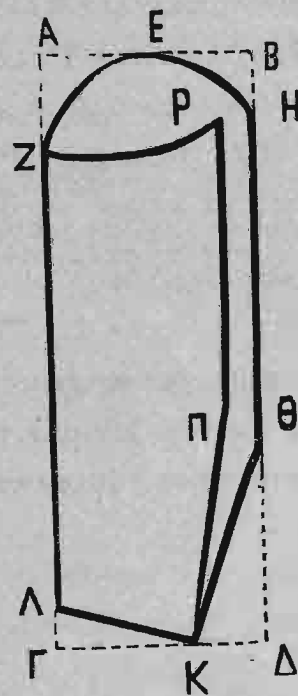
ΕΗ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία Ε καὶ Η διὰ καμπύλης. Ἡ καμπύλη ΖΕΗ παριστᾷ τὸ καμπύλωμα τοῦ ἄνω μέρους τῆς χειρίδος.

ΗΘ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Η ἐφαρμόζομεν ἐπὶ τῆς ΒΔ τὸ 1ον μέτρον δηλ. τὸ μῆκος ἀπὸ τῆς βάσεως τοῦ βραχίονος μέχρι τοῦ ἀγκῶνος καὶ σημειοῦμεν Θ, εἴτα σύρομεν τὴν εὐθεῖαν ΗΘ.

ΓΚ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Γ χωρίζομεν ἐπὶ τῆς ΓΔ τὸ ἥμισυ τοῦ πλάτους τοῦ περικαρπίου πλεον 2 ἐκ. καὶ σημειοῦμεν Κ.

ΚΘ. Τὸ σημεῖον τοῦτο Κ ἐνοῦμεν μετὰ τοῦ σημείου τοῦ ἀγκῶνος Θ διὰ πλάγίως γραμμῆς.

ΚΑ. Εὐρίσκομεν τὴν κλίσιν τοῦ κάτω μέρους τῆς χειρίδος

Σχῆμα 29.

σύρουσαι γραμμὴν σχηματίζουσαν ὀρθὴν γωνίαν μετὰ τῆς ΘΚ. Τοῦτο ἐπιτυγχάνεται εὐκόλως, ἐὰν θέσωμεν τὴν γωνίαν τοῦ γνώμονος ἐπὶ τοῦ σημείου Κ καὶ ἐφαρμόσωμεν τὴν μίαν ἐκ τῶν πλευρῶν του ἐπὶ τῆς ΚΘ· ἡ δὲ ἑτέρα πλευρὰ τοῦ γνώμονος θὰ δεικνύῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς ΚΛ.

P. 4 ἐκατ. πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ σημείου Η σημειοῦμεν Ρ.

PΠ. Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου σύρωμεν πρὸς τὰ κάτω κάθετον παράλληλον τῇ ΗΘ καὶ θέτομεν τὸ γράμμα Π, ὅπερ ἀπέχει ἐπίσης 4 ἐκατ. τοῦ Θ.

ΠΚ. Ἐνοῦμεν εἴτα τὰ σημεία ΠΚ διὰ πλαγίας γραμμῆς.

PZ. Τὰ σημεία Ρ καὶ Ζ ἐνοῦμεν διὰ καμπύλης κλινούσης πρὸς τὰ κάτω, ὡς δεικνύει ἡ εἰκὼν 29. Ἡ καμπύλη αὕτη παριστᾷ τὸ σκάψιμον τοῦ κάτω μέρους τῆς χειρίδος.

Δι' ἐκάστην χειρίδα διπλοῦμεν τὸ ὕψος κατὰ πλάτος εἰς δύο καὶ θέτομεν τὴν γραμμὴν τοῦ ἰχναρίου ΖΑ ἐπὶ τῆς διπλῆς τοῦ ὕψους.

ΜΕΡΟΣ Γ'.

ΔΕΤΧΕΙΜΑΤΑ ΒΡΕΦΙΚΑ

ΧΙΤΩΝΙΟΝ ΒΡΕΦΙΚΟΝ (BRASSIÈRE)

Τὸ βρεφικὸν χιτῶνιον κόπτεται συνήθως εἰς τρεῖς διάφορα μεγέθη. Τούτων τὸ μὲν πρῶτον χρησιμεύει διὰ βρέφη ἡλικίας 1—4 μηνῶν, τὸ δεύτερον ἀπὸ 4—8 καὶ τὸ τρίτον ἀπὸ 8 μηνῶν μέχρι ἑνὸς ἔτους.

Στηρίζονται δὲ τὰ μεγέθη ταῦτα ἐπὶ τῶν ἐξῆς μέτρων:

1ον μέγεθος.

Μῆκος ἢ ὕψος 22 ἐκτοστομέτρων.

Ἡμιπερίμετρος στῆθους 23 ἐκτοστομέτρων.

Πλάτος ἐμπρόσθιον καὶ πλάτος τῆς ράχιος (κατὰ τὸ ἡμισυ) $9 \frac{1}{2}$ ἐκτοστομέτρων.

2ον μέγεθος.

Μῆκος ἢ ὕψος 25 ἐκτοστομέτρων.

Ἡμιπερίμετρος τοῦ στῆθους 25 ἐκτοστομέτρων.

Πλάτος ἐμπρόσθιον καὶ πλάτος τῆς ράχιος (κατὰ τὸ ἡμισυ) $10 \frac{1}{4}$ ἐκατ.

3ον μέγεθος.

Μῆκος ἢ ὕψος 27 ἐκτοστομέτρων.

Ήμιπερίμετρος στήθους 27 εκατοστομέτρων.

Πλάτος εμπρόσθιον καὶ πλάτος τῆς ράχews (κατὰ τὸ ἥμισυ) 11 ἐκατ.

Ὡς δεικνύεται ἐκ τῶν ἄνωθι παρτεθειμένων μέτρων τὸ πλάτος καὶ τὸ ὕψος εἶνε ἰσομήκη καὶ αὐξάνουσι κατὰ δύο ἐκατοστομέτρα καθ' ἑκάστον ἥμισυ τοῦ χιτωνίου εἰς ἑκάστον μέγεθος. Ἐνῶ τὸ εμπρόσθιον πλάτος ἢ πλάτος τῆς ράχews αὐξάνουσι κατὰ $\frac{3}{4}$ τοῦ ἐκατοστομέτρου εἰς ἑκάστον μέγεθος.

Τὸ κατωτέρω δεικνυόμενον χιτωνίον εἶνε ἀπλούστατον, διότι, ἐκτὸς τοῦ βάθους τῆς ἐπιλαϊμίου τομῆς καὶ τῆς διασταυρώσεως τὸ εμπρόσθιον καὶ ὀπίσθιον μέρος εἶνε ὅμοια. Ἡ δὲ τομὴ τῆς μασχάλης ἐπιτρέπει νὰ προσαρμόζωμεν τὴν χειρίδα ἀδιαφόρως ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ἢ ἀριστεροῦ μέρους.

Διάγραμμα χιτωνίου.

Σχηματίζομεν ὀρθογώνιον ΑΒΓΔ ὕψους 23 ἢ 25 ἢ 27 εκατοστομέτρων (ἀναλόγως τοῦ μεγέθους, ὅπερ θὰ δώσωμεν εἰς τὸ χιτωνίον) πλάτους δὲ ἴσου πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ὕψους.

ΕΖ. Ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{10}$ τοῦ ὕψους τοῦ ὀρθογωνίου σύρομεν τὴν ΕΖ παράλληλον τῇ ΑΓ. Ἡ γραμμὴ αὕτη δεικνύει τὴν κλίσιν τοῦ ὤμου καὶ τὸ βάθος τῆς ἐπιλαϊμίου τομῆς.

ΑΗ. Πλάτος ἐπιλαϊμίου τομῆς ἴσον τῷ $\frac{1}{3}$ τοῦ ὕψους τοῦ ὀρθογωνίου.

ΕΗ. Τὰ σημεῖα Ε καὶ Η ἐνοῦμεν δι' ἐλαφρῆς καμπύλης, ἥτις παριστᾷ τὴν ἐπιλαϊμίον τομὴν τοῦ μέρους τῆς ράχews.

ΕΙ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Ε χωρίζομεν ἐπὶ τῆς ΕΖ τὸ ἥμισυ τοῦ πλάτους τῆς ράχews ($9\frac{1}{2}$ ἢ $10\frac{1}{4}$ ἢ 11 ἐκατοστ.) καὶ σημειοῦμεν Ι.

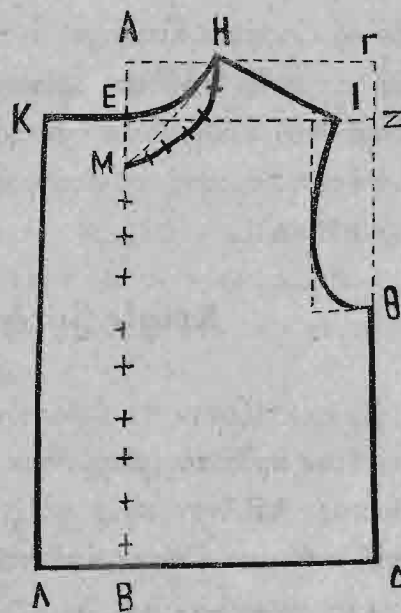
Θ. Ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὕψους τῆς καθέτου ΓΔ σημειοῦμεν Θ καὶ σύρομεν πρὸς τ' ἀριστερὰ τοῦ σημείου μικρὰν ὀριζοντίαν στικτήν, ἥτις θὰ δεικνύῃ τὸ βάθος τῆς ἐπιμασχάλιου τομῆς.

Σχῆμα 30.

ΙΙ. Ἐπώμιον. Πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ σημείου Ι χωρίζομεν Ι ἐπὶ ἐκατ. Τὸ σημεῖον δὲ τοῦτο ἐνοῦμεν μετὰ τοῦ Η διὰ γραμμῆς πλαγίας τῆς ΙΗ.

ΙΘ. Τὰ σημεῖα Ι καὶ Θ ἐνοῦμεν διὰ καμπύλης, ἥτις παριστᾷ τὴν ἐπιμασχάλιον τομὴν. Ἀρχεται δὲ ἡ γραμμὴ αὕτη ἀπὸ τοῦ ἄκρου τοῦ ὤμου, εἴτα ἐφάπτεται τῆς καθέτου κατὰ τὸ $\frac{2}{3}$ τοῦ ὕψους τῆς, διέρχεται εἰς ἀπόστασιν 1 ἐκατ. ἀπὸ τῆς γωνίας τῆς σχηματιζομένης διὰ τῶν γραμμῶν Ι καὶ Θ καὶ φθάνει μέχρι τοῦ Θ.

Σχῆμα 31.

ΚΑ. Πρὸς τὰ ἀριστερὰ τῆς γραμμῆς ΕΒ εἰς ἀπόστασιν $3\frac{1}{2}$ ἐκατοστ. σύρομεν τὴν κάθετον ΚΑ παράλληλον τῇ ΕΒ.

Τὸ διάστημα τοῦτο χρησιμεύει διὰ τὴν διασταύρωσιν.

Μ. Ἐπιλαίμιος τομή ἐμπροσθίου μέρους. Κάτωθεν τοῦ σημείου Ε εἰς ἀπόστασιν ἴσην τῇ ΑΕ σημειοῦμεν Μ.

ΜΗ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα ΜΗ πρῶτον διὰ στικτῆς καὶ εἶτα διὰ καμπύλης ἀπεχούσης κατὰ $1\frac{1}{2}$ ἑκατ. τοῦ μέσου τῆς στικτῆς. Ἡ καμπύλη αὕτη δεικνύεται ἐν τῇ εἰκ. 31 διὰ γραμμῆς διακεκομμένης σχηματιζούσης μικροὺς σταυροὺς.

ΜΗ. Ἡ γραμμὴ τοῦ ὀρθογωνίου ἀπὸ τοῦ σημείου Μ μέχρι τοῦ Β οὕσα διακεκομμένη ὡς ἡ ΜΗ παριστᾷ τὸ μέσον τοῦ ἐμπροσθίου μέρους.

Τὸ διάγραμμα τοῦτο παριστᾷ τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ ὅλου τοῦ χιτωνίου. Δυνάμεθα ὅμως νὰ ἔχωμεν καὶ τὸ $\frac{1}{2}$ αὐτοῦ, ἐὰν κόψωμεν τὸ ἰχνάριον διπλοῦν (διπλοῦσαι τὸν χάρτην ἐπὶ τῆς κοινῆς γραμμῆς ΘΔ) καὶ ὀρίσωμεν ἐπὶ μὲν τοῦ ἐνός μέρους τὸ ἐμπροσθιον διάγραμμα μεταξύ τῶν σημείων ΗΜΒ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑτέρου μέρους τὸ διάγραμμα τῆς ράχεως μεταξύ τοῦ σημείου ΗΚΛ.

Χεῖρις βρεφικοῦ χιτωνίου.

Σχηματίζομεν τὸ ὀρθογώνιον ΑΒΓΔ, οὗ τὸ μὲν ὕψος ΑΒ εἶνε ἴσον πρὸς τὸ ἐμπροσθιον μῆκος τοῦ χιτωνίου (ΜΒ) τὸ δὲ πλάτος ΑΓ ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{2}$ τῆς περιμέτρου τῆς μασχάλης λαμβανόμενον ἐπίσης ἐπὶ τοῦ ἰχναρίου τοῦ χιτωνίου.

ΑΕ. Ἐπὶ τῆς ΑΒ χωρίζομεν τὸ ΑΕ ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ πλάτους τῆς ΑΓ.

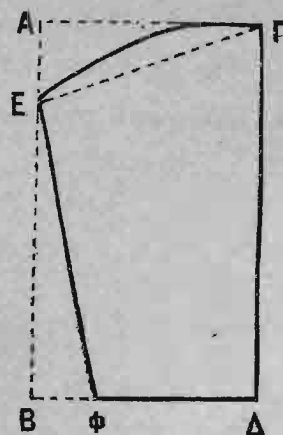
ΓΕ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα Γ καὶ Ε πρῶτον διὰ στικτῆς γραμμῆς εὐθείας, εἶτα δὲ διὰ καμπύλης, ἥτις δέον ν' ἀπέχῃ κατὰ $1\frac{1}{2}$ ἑκατ. τοῦ μέσου τῆς στικτῆς ἄνωθεν. Τὴν καμπύ-

λὴν ταύτην δυνάμεθα καὶ νὰ σκάψωμεν ὀλίγον κάτωθεν τῆς στικτῆς πρὸς τὸ σημεῖον Ε.

ΒΦ. Ἐπὶ τῆς ΒΔ χωρίζομεν ἀπὸ τοῦ Β τὸ $\frac{1}{5}$ τοῦ πλάτους τῆς καὶ σημειοῦμεν Φ.

ΕΦ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα Ε καὶ Φ διὰ γραμμῆς πλαγίας, ἥτις παριστᾷ τὴν πλαγίαν ραφὴν τῆς χειρίδος.

ΡΔ. Ἡ γραμμὴ ΦΔ παριστᾷ τὸ κάτω ἄκρον τῆς χειρίδος.

Σχῆμα 32.

Διὰ νὰ κόψωμεν τὸ ὕφασμα μεταχειρίζομεθα τὸ ἰχνάριον τὸ παριστῶν τὸ ἥμισυ τοῦ χιτωνίου. Διπλοῦμεν τὸ ὕφασμα κατὰ πλάτος θέτομεν δὲ τὴν γραμμὴν τοῦ μέσου τοῦ ἐμπροσθίου μέρους (ΜΒ) ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς διπλῆς. Κόπτομεν δὲ χωρὶς νὰ προσθέσωμεν τίποτε διὰ τὰς ραφὰς καὶ περιρραφὰς.

Τὸ διάγραμμα τῆς χειρίδος παριστᾷ τὸ ἥμισυ μόνον μέρος αὐτῆς. Τὸ ὕφασμα λοιπὸν κόπτομεν ἐπίσης διπλοῦν τιθεμένης τῆς γραμμῆς ΓΔ ἐπὶ τῆς διπλῆς.

Οἱ ὅμοι ἐνοῦνται διὰ ραφῆς καὶ διπλορραφῆς στενῆς· ὁμοίως ἐνοῦμεν καὶ τὰς ραφὰς τῆς χειρίδος. Ἐπὶ τοῦ κάτω γύρου τῆς χειρίδος καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιλαίμιου τομῆς γίνεται στενὴ περιρραφή, ἣν δυνάμεθα νὰ στολίσωμεν διὰ τριχάπτου, κεντήματος κτλ.

Κατὰ δὲ τὴν προσάρμοσιν τῆς χειρίδος θέτομεν τὸ ἄνω μέρος τῆς ραφῆς αὐτῆς ἐπὶ τοῦ ὑπομασχάλιου σημείου τοῦ χιτωνίου Θ.

Χιτώνιον ἐκ πικὲ ἢ ἐκ φλανέλλας.

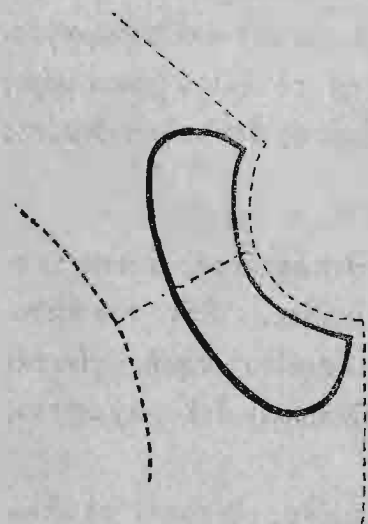
Τὰ ἐκ φλανέλλας ἢ ἐκ πικὲ βρεφικὰ χιτώνια κόπτονται ἀκριβῶς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἱχναρίου. Εἰς ταῦτα ὅμως προσθέτομεν 1 ἐκατ. πλάτους ἔμπροσθεν, 1 ὀπισθεν καὶ ἀνὰ $1\frac{1}{2}$ εἰς ἕκαστον ὦμον διὰ τὴν συστολήν, ἣν ὑφίστανται τὰ εἶδη ταῦτα τῶν ὕφασμάτων κατὰ τὴν πλῆσιν. Τὰ ἐκ τοιούτων ὕφασμάτων χιτώνια φέρουσι συνήθως ἄνωθεν περιλαίμιον δίπτυχον, οὗτος ἢ κοπτικὴ διδάσκεται κατωτέρω.

Σχῆμα 33.

Περιλαίμιον χιτωνίου.

Ὁ ἀπλούστερος τρόπος δι' οὗ κόπτεται τὸ περιλαίμιον τοῦτο εἶνε ὁ ἐξῆς: Βασιζόμεθα ἐπὶ τῆς ἐπιλαίμιου τομῆς τοῦ

Σχῆμα 34.

μίου στρογγύλον δίδουσαι αὐτῷ κατὰ μέσον ὅρον πλάτος $3\frac{1}{2}$

χιτωνίου. Πρὸς τοῦτο χωρίζομεν τὸ ἱχνάριον εἰς δύο ἐπὶ τῆς ὑπομασχαλίου γραμμῆς ΘΔ καὶ ἐφαρμόζομεν τὸ ἐπώμιον τῆς ράχews ἐπὶ τοῦ ἐπώμιου τοῦ ἔμπροσθίου μέρους. Ἐὰν τὸ ὕφασμα εἶνε παχὺ δυνάμεθα νὰ σκάψωμεν τὴν ἐπιλαίμιον τομὴν κύκλῳ κατὰ $\frac{1}{2}$ ἐκατ. Ἐὰν δὲ εἶνε λεπτόν, ἀκολουθοῦμεν τὴν ἀρχικὴν γραμμὴν τῆς ἐπιλαίμιου τομῆς. Εἴτα σχηματίζομεν τὸν γύρον τοῦ περιλαίμιου

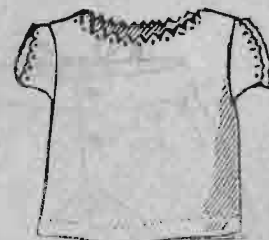
ἐκατ. κατὰ τὰ πλάγια καὶ 4 ἐκατ. ἔμπροσθεν καὶ ὀπισθεν, ὅπου δυνάμεθα νὰ σχηματίσωμεν, οἷον σχῆμα προτιμῶμεν ἢ εἰκὼν 34 δεικνύει τὸν τρόπον τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ περιλαίμιου.

Χιτώνιον βρεφικὸν ἄνευ μακρῶν χειρῶν. (brassière décolletée).

Τὸ χιτώνιον τοῦτο κόπτεται διὰ τοῦ αὐτοῦ ἱχναρίου μετὰ τῶν ἐξῆς τροποποιήσεων.

Σκάπτομεν τὴν ἐπιλαίμιον τομὴν κύκλῳ κατὰ 3 ἐκατοστόμετρα.

Τὰς δὲ βραχείας χειρίδας κόπτομεν διὰ τοῦ ἱχναρίου τῶν μακρῶν οὕτω:

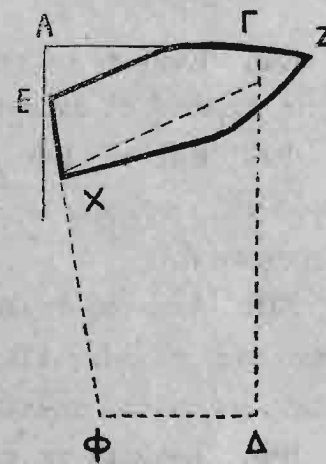
Σχῆμα 35.

Ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς χειρίδος ΕΦ χωρίζομεν 4 ἐκατοστ. καὶ σημειοῦμεν Χ.

Ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου Γ ἐξερχόμεθα πρὸς τὰ δεξιὰ κατὰ $1\frac{1}{2}$ ἐκατ. μέχρι τοῦ σημείου Ζ.

ΖΧ. Ἐνοῦμεν εἴτα τὰ σημεία Ζ καὶ Χ διὰ στικτῆς γραμμῆς εὐθείας, εἴτα δὲ διὰ καμπύλης ἀπεχούσης κάτωθεν τοῦ μέσου τῆς στικτῆς κατὰ 2 ἐκατ.

Ἡ χειρὶς αὕτη δὲν ἔχει ραφήν. Διὰ νὰ κόψωμεν τὸ ὕφασμα διπλοῦμεν αὐτὸ εὐθύμετον εἰς δύο καὶ θέτομεν τὴν γραμμὴν ΕΧ ἐπὶ τῆς διπλῆς. Κατὰ τὴν προσάρμοσιν τῆς χειρίδος ταύτης τὰ δύο ἄκρα Ζ διασταυροῦνται τὸ ἓν ἐπὶ

Σχῆμα 36.

τοῦ ἄλλου ἐπὶ τῆς ραφῆς τοῦ ὤμου, τοῦ ἐμπροσθίου μέρους ἐφαρμοζομένου ἐπὶ τοῦ τῆς ράχews.

Περιοκελὶς βρεφικὴ (culotte anglaise).

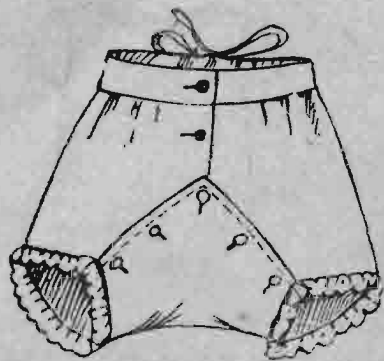
Α. Σχηματίζομεν τὴν ὀρθὴν γωνίαν Α.

ΑΒ. Ὑψὸς: 50 ἐκατοστόμετρα.

ΑΓ. Πλάτος: 50 ἐκατοστόμετρα.

ΒΓ. Ἐνοῦμεν τὰ ἄκρα Β καὶ Γ διὰ τῆς εὐθείας ΒΓ.

ΓΔ. Ἐπὶ τῆς ΑΓ χωρίζομεν ἀπὸ τοῦ Γ τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ μήκους τῆς καὶ σημειοῦμεν Δ. Ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου τούτου ὑψοῦμεν μικρὰν κάθετον στικτὴν ἔξω τῆς εὐθείας ΑΓ.

Σχῆμα 37.

ΔΕ. Ἐπὶ τῆς καθέτου ταύτης ὀρίζομεν τὸ σημεῖον Ε 3 ἐκατ. ἄνωθεν τοῦ Δ.

ΓΦ. Ἐπὶ τῆς πλαγίας ΓΒ χωρίζομεν τὸ ΓΦ = τῷ ΓΔ.

ΕΦ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία Ε καὶ Φ διὰ γραμμῆς εὐθείας, ἥτις παριστᾷ τὸ ἄνοιγμα τοῦ ἐμπροσθίου μέρους.

ΦΖ. Ἐπὶ τῆς ΒΦ χωρίζομεν ἀπὸ τοῦ Φ διάστημα ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ μήκους τῆς κατὰ 2 ἐκατ. ὀλιγώτερον καὶ σημειοῦμεν Ζ.

ΖΗ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Ζ φέρομεν μικρὰν στικτὴν, κάθετον ἐπὶ τῆς πλαγίας ΓΒ. Ἡ στικτὴ αὕτη δεῖν νὰ ἔχη ὕψος 3 ἐκατ. μέχρι τοῦ σημείου Η.

ΗΦ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία Η καὶ Φ διὰ γραμμῆς εὐθείας, ἥτις παριστᾷ τὸ ἄνοιγμα τοῦ μηροῦ.

ΒΙ. Ἐπὶ τῆς ΒΓ χωρίζομεν τὸ διάστημα ΒΙ ἴσον τῷ ΦΖ.

Ν. Ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου Ι φέρομεν μικρὰν στικτὴν κάθετον ἐπὶ τῆς ΒΓ, ἥτις ἔχει ὕψος 3 ἐκατ. μέχρι τοῦ σημείου Ν.

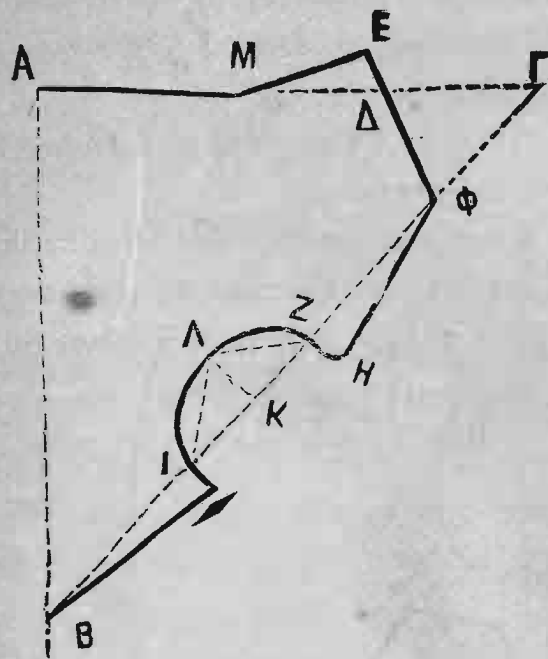
ΝΒ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία Ν καὶ Β διὰ γραμμῆς εὐθείας.

Κ. Σημειοῦμεν Κ ἐπὶ τοῦ μέσου τῆς ἀποστάσεως τῆς περιλαμβανομένης μεταξὺ τῶν σημείων Ζ καὶ Ι.

ΚΛ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Κ ὑψοῦμεν στικτὴν κάθετον τῇ ΒΓ (ἴσωθεν τῆς γραμμῆς ΓΒ) ὕψους 5 ἐκατοστ. καὶ σημειοῦμεν Λ.

Περιφέρεια μηροῦ.

Ἐνοῦμεν τὰ σημεία Ι καὶ Λ καὶ εἴτα τὸ Λ καὶ Ζ διὰ γραμμῶν στικτῶν εὐθειῶν. Εἴτα σχηματίζομεν τὴν καμπύ-

Σχῆμα 38.

λὴν ΙΑΗ οὕτω: Ἀρχόμεθα ἀπὸ τοῦ σημείου Ν, διερχόμεθα εἰς ἀπόστασιν 1 ἐκατ., πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ Ι, προχωροῦμεν ἄνωθεν τῆς στικτῆς ΙΑ, ἄνωθεν τοῦ μέσου τῆς ὁποίας ἀπομακρυνόμεθα κατὰ $1\frac{1}{2}$ ἐκατ. καὶ φθάνομεν εἴτα μέχρι τοῦ σημείου Α. Τὸ δεύτερον ἡμισυ τῆς καμπύλης τὸ ΑΗ γίνεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον: ἀπομακρυνόμεθα κατὰ $1\frac{1}{2}$ ἐκατ. ἄνωθεν τοῦ μέσου τῆς στικτῆς ΑΖ διερχόμεθα, εἰς ἀπόστασιν 1 ἐκατ. πρὸς τ' ἄριστερά τοῦ σημείου Ζ, καὶ φθάνομεν μέχρι τοῦ Η.

ΑΜΕ. Γραμμὴ τῆς ὀσφύος. Πρὸς σχηματισμὸν τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος ἀκολουθοῦμεν τὴν ὀριζοντίαν διεύθυνσιν ἀπὸ

τῆς γωνίας Α μέχρι τοῦ μέσου τῆς ΑΔ, ὅπερ σημειοῦμεν Μ, εἴτα δὲ ἐνοῦμεν τὸ Μ καὶ Ε διὰ γραμμῆς ἐλαφρῶς καμπύλης.

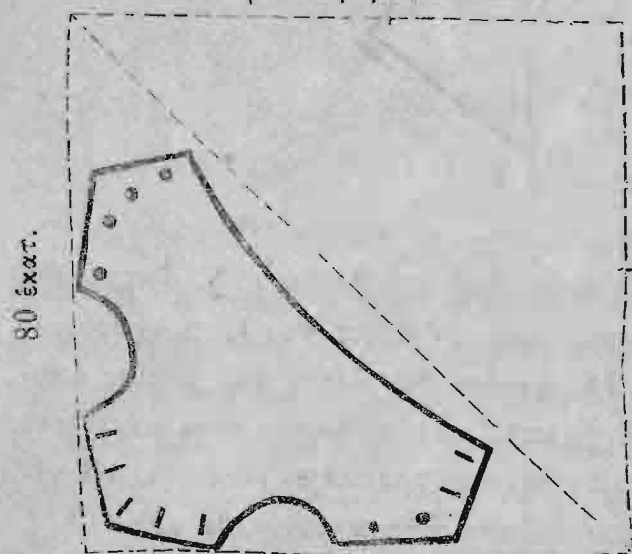
Τὸ διὰ γραμμῆς τοῦτο παριστᾷ τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ ἱχναρίου. Διὰ νὰ ἔχωμεν ὁλόκληρον τὸ ἱχνάριον ἐπαναλαμβάνομεν τοῦτο ἐπὶ φύλλου χαρτοῦ διπλοῦ θέτουσαι τὴν γραμμὴν ΑΒ ἐπὶ τῆς διπλῆς.

Ἡ εἰκὼν 39 παριστᾷ ὁλόκληρον τὸ ἱχνάριον τεθειμένον ἐπὶ τοῦ ὑφάσματος.

Κόπτονται συνήθως δύο ὁμοῦ περισκελίδες. Πρὸς τοῦτο χωρίζομεν ἐκ τοῦ ὑφάσματος τεμάχιον ἀκριβῶς τετράγωνον, αὐτὴν ἐκαστὴ πλευρὰ δέον νὰ ἔχῃ μῆκος 80 ἐκατοστομέτρων.

Χωρίζομεν εἴτα τὸ τετράγωνον εἰς δύο ἴσα μέρη κόπτουσαι

Πλάτος = πρὸς τὸ μῆκος 80 ἐκατ.

80 ἐκατ.

Σχῆμα 39.

Ἡ ζώνη κόπτεται διπλῇ ἐξ εὐθυμίτου λωρίδος ὑφάσματος ἔχουσα ὕψος μὲν $4\frac{1}{2}$ ἐκατ. μῆκος δὲ 60 ἐκατ. μὴ υπολογιζομένου τοῦ διὰ τὰς ραφὰς ἀναγκαιοῦντος πλάτους.

τὸ ὑφάσμα λοξὸν ἐπὶ τῆς διαγωνίου δεικνυμένης ἐν τῇ εἰκ. 39. Ἐκαστὸν τῶν δύο τούτων τριγώνων δίδει ἀνὰ μίαν περισκελίδαν. Ἐφαρμόζομεν εἴτα τὸ ἱχνάριον ὡς δεικνύει ἡ εἰκὼν 39 καὶ κόπτομεν.

Ἡ γραμμὴ τῆς ὀσφύος, ἧς τὸ ἥμισυ παριστᾷ ἡ ΑΜΕ τῆς εἰκ. 38, ράπτεται ἐπὶ τῆς ζώνης.

Ἐπὶ δὲ τῶν δύο ἡμικυκλίων (ΝΑΗ) ράπτομεν κέντημα τρίγαπτον ἢ ἕτερον κατάλληλον στολίδωμα.

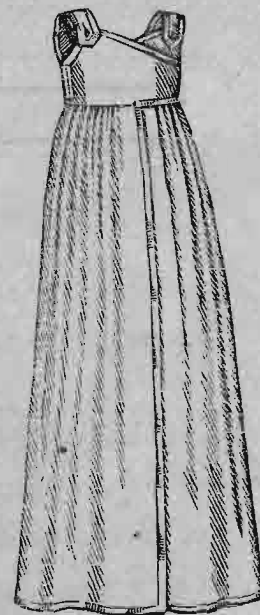
Τὰ ἄκρα κρασπεδοῦνται διὰ προσθέτων περιρραφῶν (faux ourlets) ἐπὶ τούτων δὲ γίνονται αἱ κομβιοδόχαι καὶ ράπτονται τὰ κομβία ὡς δεικνύεται εἰς τὴν εἰκ. 39.

Ἐσωφόριον βρεφικὸν (cache maillot)

Τὸ κάτωθι δεικνυόμενον ἐσωφόριον φέρει ἄνωθεν εἰδὸς τι μικροῦ στηθοδέσμου μετὰ προσθέτων ἐπωμίων (épaulettes). Ἡ ράχিস τοῦ στηθοδέσμου σχηματίζει ὀπισθεν δύο γλωσσίδας (pattes), αἵτινες διασταυροῦνται, εἰσερχομένης τῆς μιᾶς ἐντὸς τῆς ἄλλης δι' ἀνοίγματος ὁμοίου πρὸς ἐπιμήκη κομβιοδόχην, ἣν κατασκευάζομεν ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους.

Τὸ δὲ κάτω μέρος, τὸ κυρίως δηλ. ἐσωφόριον, ἀποτελεῖται ἐξ ἐνὸς καὶ ἡμίσεος φύλλου ὑφάσματος. Ἐπὶ τοῦ ἄνω αὐτοῦ μέρους ποιοῦμεν πτυχὰς ἢ πτυχώσεις, δι' ὧν προσκολλᾶται ἐπὶ τοῦ στηθοδέσμου. Αὗται γίνονται πυκναὶ μὲν εἰς τὸ ὀπίσθιον καὶ τὰ πλάγια μέρη, λίαν δὲ ἀραιαὶ ἔμπροσθεν.

Ἐπειδὴ δὲ συνήθως το ἐσωφόριον τοῦτο γίνεται ἐκ πικῆ ἢ φλανέλλας, καλύπτομεν ἔσωθεν τὸν στηθοδέσμον δι' ὑποράμματος (φόδρας) λεπτοῦ, ὡς βατίστας περικαλίου κ. τ.

Σχῆμα 40.

Διάγραμμα στήθοδέσμου.

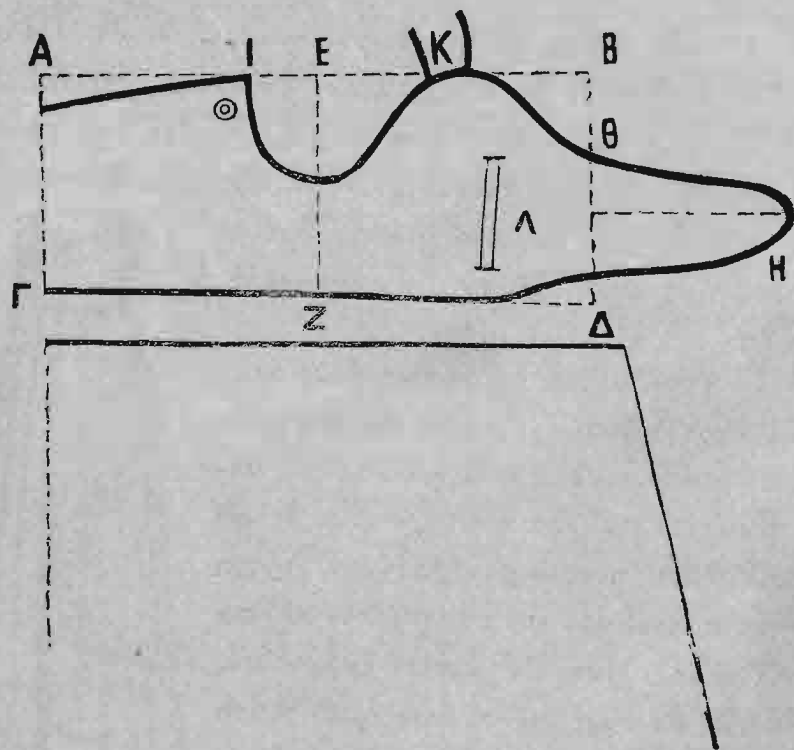
Σχηματίζομεν ὀρθογώνιον πλάτους μὲν (ΑΒ) 26 ἐκατ., ὕψους δὲ (ΑΓ) 10 ἐκατ.

Ε. Εἰς τὸ μέσον τοῦ πλάτους ΑΒ σημειοῦμεν Ε καὶ καταβιβάζομεν κάθετον στικτὴν τὴν ΕΖ.

Φ. Ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὕψους τῆς ΕΖ σημειοῦμεν Φ.

ΙΚ. Ἐκατέρωθεν τοῦ σημείου Ε χωρίζομεν ἀνὰ $4\frac{1}{2}$ ἐκατ. καὶ σημειοῦμεν Ι καὶ Κ.

ΑΙ. Κάτωθεν τοῦ σημείου Α χωρίζομεν 1 ἐκατ. καὶ σχη-

Σχῆμα 41.

ματίζομεν τὸ ἐμπρόσθιον σκάψιμον ἐνοῦσαι τὸ τελευταῖον σημείον Α μετὰ τοῦ Ι διὰ γραμμῆς ἐλαφρῶς καμπύλης.

ΙΚΚ. Σχηματίζομεν εἴτα τὴν ἐπιμασχάλιον τομὴν ἐνοῦσαι τὰ σημεία Ι καὶ Κ διὰ καμπύλης διερχομένης διὰ τοῦ Φ.

Θ. Ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος τῆς καθέτου γραμμῆς τοῦ ὀρθογωνίου ΒΔ σημειοῦμεν Θ.

Η. Ἀπὸ δὲ τοῦ μέσου τοῦ ΘΔ σύρομεν ἐκτὸς τοῦ ὀρθογωνίου ὀριζοντίαν στικτὴν μῆκους 6 ἐκατοστ. μέχρι τοῦ σημείου Η.

ΚΘΗ. Ἐνοῦμεν πρῶτον τὰ σημεία Κ καὶ Θ διὰ γραμμῆς σχεδὸν εὐθείας, τὴν ὁποίαν προεκτείνομεν μέχρι τοῦ Η. Ἐπὶ τοῦ σημείου δὲ τούτου γίνεται τὸ στρογγύλωμα τῆς γλωσσίδος.

Διὰ νὰ σχηματίσωμεν τὴν κάτω περιφέρειαν τοῦ στήθοδέσμου παρακολουθοῦμεν τὴν γραμμὴν τοῦ ὀρθογωνίου ΓΔ μέχρι ἀποστάσεως 5 ἐκατ. ἀπὸ τοῦ σημείου Δ, εἴτα ἀνερχόμεθα κατὰ μικρὸν διὰ καμπύλης διερχομένης εἰς ἀπόστασιν $1\frac{1}{2}$ ἐκατ. ἀπὸ τῶν σημείων Δ καὶ Η καὶ ἐνοῦμεν τὴν γραμμὴν ταύτην μετὰ τῆς στρογγύλης γραμμῆς τῆς γλωσσίδος.

Λ. Τὴν κάθετον κομβιοδόχην ἀνοίγομεν εἰς ἀπόστασιν 4 ἐκατ. ἀπὸ τοῦ ΒΔ.

Τὸ ἀνωτέρω δεικνυόμενον διάγραμμα παριστᾷ τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ στήθοδέσμου. Κόπτομεν λοιπὸν τὸ ὕφασμα διπλοῦν ἐφαρμόζουσαι τὴν γραμμὴν ΑΓ ἐπὶ τῆς διπλότης.

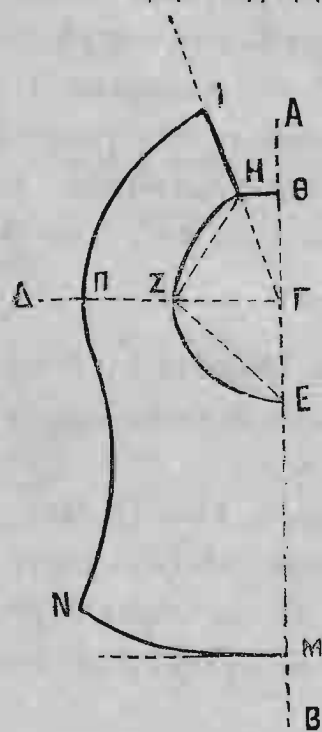
Τὰ ἐπώμια κόπτονται εὐθύμιστα εἰς μῆκος 14—15 ἐκατ., πλάτος δὲ 3 μόνον. Ἐν τῶν ἄκρων ἐκάστου ἐπωμίου ράπτεται ἐπὶ τῆς γωνίας τῆς ῥάχεως Κ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐτέρου ἄκρου ποιοῦμεν κομβιοδόχην, δι' ἧς τὸ ἐπώμιον ἐγκομβοῦται ἐπὶ τῆς γωνίας Ι τοῦ ἐμπροσθίου μέρους.

ΒΡΕΦΙΚΟΝ ΕΠΙΣΤΗΘΙΟΝ (BAVETTE).

Υπάρχουσι διάφορα εἶδη καὶ μεγέθη ἐπιστηθίων ποικίλ-
λοντα συνήθως κατὰ τὸ ἐξωτερικὸν μόνον μέρος τοῦ διαγράμ-
ματος. Τὸ ἐσωτερικὸν διάγραμμα δηλ. ἡ ἐπιλακίμιος τομὴ
εἶνε ὁμοία εἰς πάντα τὰ εἶδη, ὡς βάσιν δὲ ταύτης μεταχει-
ριζόμεθα τὸ πᾶχος τοῦ λαιμοῦ. Εἰς τὰ ἐπιστήθια ἡ ἐπιλα-
κίμιος τομὴ δὲν εἶνε ἀκριβῶς στρογγύλη διὰ νὰ προσαρμόζη-
ται ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν ὤμων. Τὸ πᾶχος δὲ τοῦ λαιμοῦ, ἐφ'
οὗ βασίζομεν τὴν τομὴν ταύτην ποικίλλει μεταξὺ 24 καὶ 27
ἐκατ. Ὡς μέσον ὅρον μεγέθους λαμβάνομεν ἐνταῦθα 26 ἐκατ.

Διάγραμμα ἐπιστηθίου.

AB. Σύρομεν γραμμὴν κάθετον τὴν AB μήκους 30 ἐκατ.

Σχῆμα 42.

ΓΔ. Ὀλίγον ὑψηλότερον τοῦ ἡμί-
σεος τῆς καθέτου σύρομεν τὴν ὀριζον-
τίαν ΓΔ.

ΓΕ. Ἐμπρόσθιον βάθος ἐπιλακίμιος
τομῆς ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{6}$ τοῦ πᾶχους τοῦ
λαιμοῦ ($26 : 6 = 4, 3$).

ΓΖ. Πλάτος ἐπιλακίμιος τομῆς ἴ-
σον τῷ ΓΕ πλεον 3 χιλιοστομετρῶν
(4, 6).

ΓΘ. Ὑψος τῆς ἐπιλακίμιος τομῆς
ἴσον τῷ ΓΕ πλεον 6 χιλιοστομ.
(4, 9).

Η. Ἀπὸ τοῦ σημείου Θ σύρομεν
στικτὴν ὀριζοντίαν μήκους ἴσου πρὸς
τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς ΓΖ μέχρι τοῦ σημείου Η.

ΗΖ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία Η καὶ Ζ πρῶτον διὰ στικτῆς

καὶ εἶτα διὰ καμπύλης ἀπεχούσης κατὰ 1 ἐκατ. τοῦ μέσου
τῆς στικτῆς πρὸς τ' ἀριστερά.

ΖΕ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία Ζ καὶ Ε πρῶτον διὰ στικτῆς καὶ
εἶτα διὰ καμπύλης ἀπεχούσης πρὸς τ' ἀριστερά τοῦ μέσου
τῆς στικτῆς κατὰ $1 \frac{1}{2}$ ἐκατ.

ΚΙ. Διὰ νὰ ὁρίσωμεν τὴν κλίσιν τοῦ ὀπισθίου μέρους ἐφαρ-
μόζομεν τὸν κανόνα μεταξὺ τῶν σημείων Γ καὶ Η καὶ σύρο-
μεν πλαγίαν στικτὴν γραμμὴν, ἣν προεκτείνομεν κατὰ 4—5
ἐκατοστ. πέραν τοῦ Η καὶ σημειοῦμεν Ι.

ΖΠ. Πρὸς τ' ἀριστερά τοῦ Ζ ἐπὶ τῆς γραμμῆς ΓΔ χωρίζο-
μεν τὸ ΖΠ = τῷ ΠΙ.

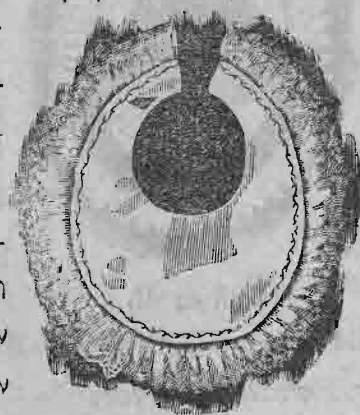
ΠΙ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία ΠΙ διὰ καμπύλης παραλλήλου
τῇ ΠΖ.

ΕΜ. Ὑψος ἐμπρόσθιον ἴσον τῷ $\frac{1}{2}$ τοῦ πᾶχους τοῦ λαιμοῦ.

ΜΝ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Μ, σύρομεν πρὸς τ' ἀριστερά ὀριζον-
τίαν τὴν ΜΝ, ἥς τὸ πλάτος δέον νὰ ᾖ ἴσον πρὸς τὸ ΓΗ.
Τὸ σημεῖον Ν ἀναδιδοῶμεν κατὰ 2 ἐκατ. καὶ ἐνοῦμεν τὰ
σημεῖα Ν καὶ Μ δι' ἐλαφροῦς καμπύλης.

ΝΗ. Διὰ τὴν καμπύλην τοῦ πλαγίου μέρους ἐνοῦμεν πρῶ-
τον τὰ σημεία Ν καὶ Π δι' εὐθείας
στικτῆς, εἶτα διὰ καμπύλης ἀπεχού-
σης τοῦ μέσου τῆς στικτῆς κατὰ $1 \frac{1}{2}$
ἐκατοστόμετρον.

Τὸ διάγραμμα τῆς εἰκ. 46 δει-
κνύει συγχρόνως δύο διάφορα εἶδη
ἐπιστηθίων, ὧν τὸ μὲν σχηματίζον
γωνίας (εἰκ. 44 παρίσταται διὰ τῶν
ἀδιασπᾶστων γραμμῶν Ι' Π' Μ'.

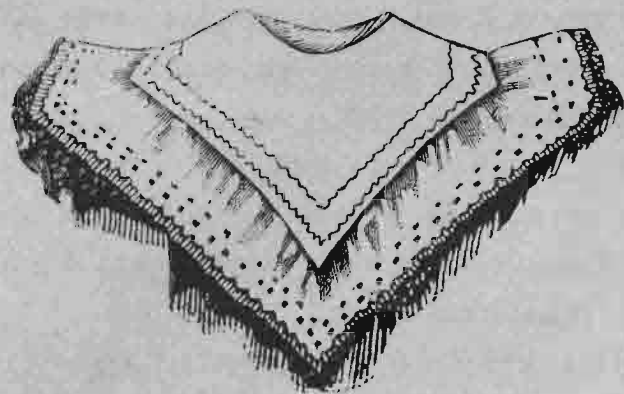

Σχῆμα 43.

Τὸ δὲ στρογγύλον ἐπιστήθιον παρίσταται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ δια-

γράμματος διὰ τῆς διακεκομμένης καμπύλης ΙΗΟΜ.

Ὡς εἵπομεν ἄνωτέρω ἡ ἐπιλαίμιος τομὴ τῶν βρεφικῶν ἐ-

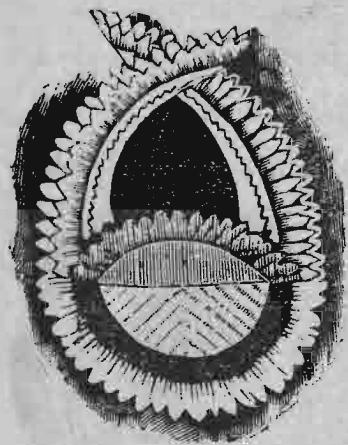

πιστηθίων εἶνε ἡ μοιόσχημος εἰς τὰ εἶδη. Δεικνύομεν λοιπὸν ἐνταῦθα μόνον τὰς διαφορὰς τοῦ ἐξωτερικοῦ μέρους τῶν διαγραμμάτων.

Σχῆμα 44.

Διὰ τὸ φέρον τὰς γωνίας ἐπιστήθιον τὸ ἐμπρόσθιον μέρος ΕΜ' ἔχει μῆκος 10—11 ἐκατ.

Τὸ πλάτος ΠΔ 8—8 $\frac{1}{2}$ ἐκατ. Ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου τοῦ του (Δ) καταβιβάζομεν μικρὰν στικτὴν κάθετον. Ἐπὶ τῆς στικτῆς ταύτης σημειοῦμεν τὸ ὕψος ΔΠ ἴσον πρὸς τὰ $\frac{2}{3}$ τῆς ΓΕ.

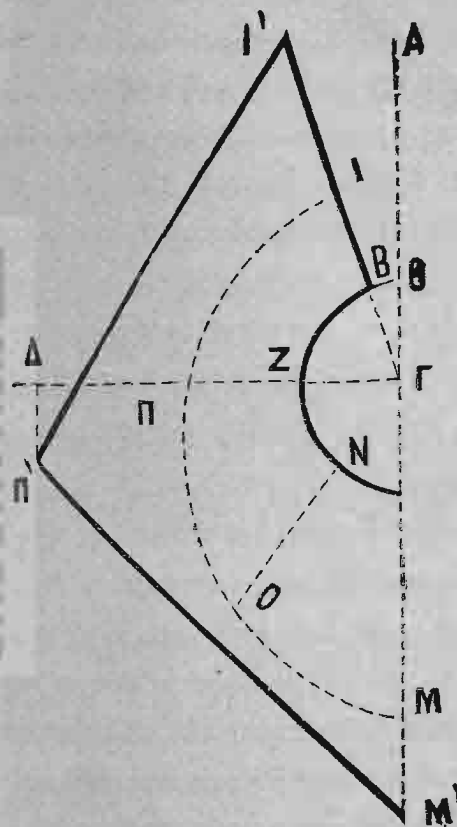
Σχῆμα 45.

Διὰ τὸ στρογγύλον ἐπιστήθιον δίδομεν τῷ ΕΜ μῆκος 9—10 ἐκατ. ἀναλόγως τοῦ πλάτους τοῦ στολιδώματος.

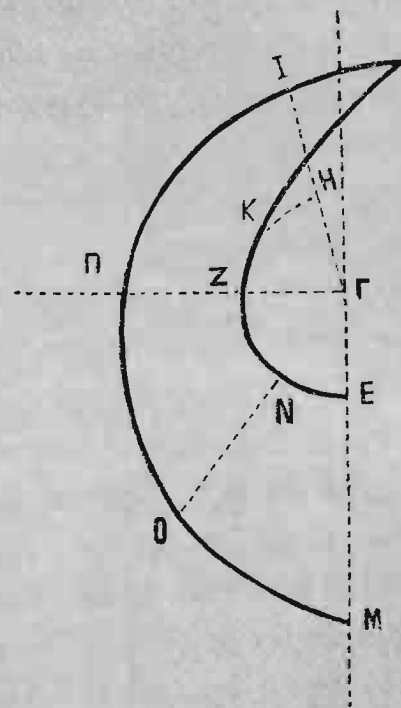
Ἡ δὲ στικτὴ ΝΟ δεον νὰ ἔχη μῆκος 7 ἢ 6 $\frac{1}{3}$ ἐκατ. διὰ

νὰ ᾖ καλονικὴ ἡ καμπύλη ΠΜ ὡς ἡ διακεκομμένη τῆς εἰκόνος 45.

Ἡ εἰκ. 46 παριστᾷ διάγραμμα τοῦ ἀμερικανικοῦ ἐπιστήθιου. Τοῦτο ἀποτελεῖται ἐκ δύο ἐπιστηθίων ἐνουμένων ἐπὶ τῆς ἐπιλαίμιου τομῆς. Ἡ δὲ διαφορὰ μεταξὺ τούτου καὶ

Σχῆμα 46.

Σχῆμα 47.

τοῦ στρογγύλου ἐπιστήθιου συνίσταται εἰς τοῦτο. Συχνάκις τὰ ὀπίσθια ἄκρα δὲν συνδέονται διὰ κομβίου καὶ θηλεᾶς, ἀλλὰ ἀπολήγουσιν εἰς γωνίας, αἵτινες διασταυροῦνται· ἡ τροποποίησης αὕτη γίνεται εὐκολώτατα. Σχεδιάζομεν τὸ στρογγύλον ἐπιστήθιον, ὡς δεικνύει ἡ εἰκὼν 45 καὶ προεκτε-

νομεν τὴν καμπύλην I κατὰ 3 ἢ 4 ἐκατ. μέχρι τοῦ σημείου P, σκάπτομεν δὲ τὴν ἐπιλαίμιον τομὴν ὀπισθεν διὰ καμπύλης ἀρχομένης ἀπὸ τοῦ μέσου τῆς ZH τοῦ K καὶ ἐνουμένης μετὰ τοῦ προεκτεταμένου P.

Τὸ ἐπιστήθιον γίνεται συνήθως ἐκ πικέ, καλύπτεται δὲ κάτωθεν διὰ λεπτοῦ ὑπορράμματος (φόδρας). Τὸ ὕφασμα διπλοῦται εὐθύμειτον καὶ τίθεται ἡ γραμμὴ τοῦ ἰχναρίου EM ἐπὶ τῆς διπλῆς προσθετομεν δὲ ἀνὰ 1 ἐκατ. περίξ διὰ τὰ γυρίσματα. Τὰ βρεφικὰ ἐπιστήθια ἐπικοσμοῦνται συνήθως διὰ στενοῦ πτυχωτοῦ στολιδώματος (φερπαλαδάκι) ἐκ κεντήματος, τριχάπτου κ. τ. Τὸ ὑπόρραμμα κόπτεται ὅμοιον, ράπτεται δὲ μετὰ τὴν προσάρμωσιν τοῦ στολιδώματος. Τὴν ἐπιλαίμιον τομὴν κρασπεδοῦμεν διὰ στενῆς ταινίας (liseré) λοξῆς ἐκ λεπτοῦ περκαλίου.

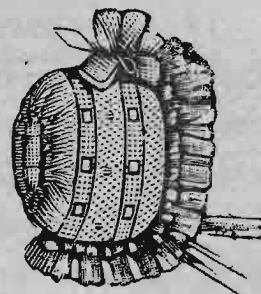
Τὸ δὲ ἀμερικανικὸν ἐπιστήθιον, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, ἀποτελεῖται ἐκ δύο χωριστῶν ἀλλεπαλλήλων ἐπιστήθιων ἐνουμένων μόνον ἐπὶ τῆς ἐπιλαίμιου τομῆς. Τὰ δύο ταῦτα ἐπιστήθια κόπτομεν ὅμοια. Εἰς τὸ κάτωθεν ὁμῶς τιθέμενον ὑπορράπτομεν βάμβακα (βάτταν) καὶ ποιοῦμεν ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους ἐγκαρσίους διαρραφὰς ἀπεχούσας ἰσάκεις ἀπ' ἀλλήλων (capitonner). Πέριξ δὲ ἐκατέρου μέρους τοῦ ἐπιστήθιου ράπτομεν κέντημα ἢ ἄλλο στολιδωμα. Τὸ εἶδος τοῦτο προφυλάττει ἀσφαλέστερον τὰς βρεφικὰς ἐσθῆτας ἀπὸ τῆς ὑγρασίας τοῦ σιέλου.

Βρεφικὸς κεκρύφαλος στρογγύλος (σκούφια—bonnet rond).

Οἱ κεκρύφαλοι γίνονται συνήθως ἐκ μουσελίνης καὶ ἐπικοσμοῦνται φιλοκάλως διὰ πτυχῶν, τριχάπτων, κεντημάτων, ἢ καὶ διαφόρων κοσμητικῶν βελονιῶν.

Ὁ κατωτέρω δεικνυόμενος κεκρύφαλος ἀποτελεῖται ἐκ δύο τεμαχίων, τῆς βάσεως καὶ τοῦ περιθέματος.

Τὸ πρῶτον τούτων τῶν τεμαχίων, ἡ βάση, ἔχει σχῆμα τελείου κύκλου διαμέτρου 7 ἐκατ. Διαγράφεται δὲ τῇ βοηθείᾳ διαδότη, οὗ τὰ σκέλη δέον νὰ ἀπέχωσι ἀλλήλων κατὰ $3\frac{1}{2}$ ἐκατ.

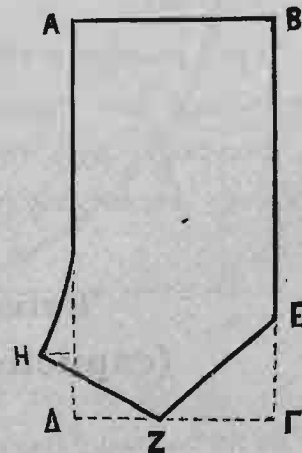
Σχῆμα 48.

Τὸ δὲ δεύτερον τεμάχιον, τὸ περίθεμα, σχηματίζεται δι' ὀρθογωνίου οὕτω :

Τὸ ὀρθογώνιον ABΓΔ δέον νὰ ἔχη ὡς ὕψος (ΑΔ) 20 ἐκατ. ὡς πλάτος δὲ (AB) 10 ἐκατ.

Ε. Ἀπὸ τοῦ σημείου Γ πρὸς τὸ Β χωρίζομεν ὕψος ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ πλάτους τοῦ ὀρθογωνίου (AB) καὶ σημειοῦμεν Ε. Τὰ σημεία Β καὶ Ε ἐνοῦμεν ἐνισχύουσai τῇ μεταξὺ αὐτῶν ὑπάρχουσai γραμμῇ τοῦ ὀρθογωνίου.

Ζ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Γ πρὸς τὸ Δ χωρίζομεν τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ πλάτους τῆς ΔΓ πλείον 2 ἐκατ. καὶ σημειοῦμεν Ζ.

Σχῆμα 49.

ZE. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία ZE δι' εὐθείας γραμμῆς.

Η. Διὰ νὰ ὀρίσωμεν ἀκριβῶς τὴν θέσιν τοῦ σημείου τοῦ-

του χωρίζομεν ἄνωθεν τοῦ Δ (ἐπὶ τῆς ΔΑ) ὕψος ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{4}$ τοῦ πλάτους τοῦ ὀρθογωνίου καὶ εἴτα ἐξερχόμεθα πρὸς τὸ ἀριστερὰ τῆς γραμμῆς τοῦ ὀρθογωνίου κατὰ 2 ἑκατ.

ΖΗ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα ΖΗ δι' εὐθείας.

ΑΗ. Ἡ γραμμὴ ΑΗ ἀκολουθεῖ τὴν γραμμὴν τοῦ ὀρθογωνίου μέχρι τῶν $\frac{2}{3}$ τοῦ ὕψους τῆς εἴτα δὲ σχηματίζει ἐλαφρὰν καμπύλην, δι' ἧς ἐνοῦται μετὰ τοῦ Η.

Τὴν βάσιν κόπτομεν προσθέτουσαι κύκλῳ ἀνὰ $\frac{1}{2}$ ἑκατ. Τὸ περίθεμα κόπτεται διπλοῦν. Καὶ ἐὰν ὁ κεκρύφαλος ἐπικοσμηθῇ μόνον διὰ πτυχῶν, ἐτοιμάζομεν αὐτὰς προηγουμένως εἰς μῆκος μὲν 40, ὕψος δὲ 12 ἑκατ. ἐὰν δὲ ἀποτελεῖται ἐκ τριχάπτων ἢ καντημάτων ἐφαρμόζομεν ταῦτα εἰς τρόπον ὥστε νὰ σχηματίζωσι ἐν καὶ μόνον τεμάχιον μῆκους 40 καὶ πλάτους 12 ἑκατ. μὴ ὑπολογιζομένου τοῦ διὰ τὰς ραφὰς ἀναγκασιούτος διαστήματος. Διπλοῦμεν εἴτα τὸ ὕφασμα κατὰ μῆκος εἰς δύο καὶ ἐφαρμόζομεν τὴν γραμμὴν τοῦ ἰχναρίου ΑΒ ἐπὶ τῆς διπλῆς.

Ἀφοῦ ἐνώσωμεν τὴν ὀπισθίαν ραφὴν τοῦ περιθέματος (ΖΗ) πτυχοῦμεν τὴν περιφέρειαν (ΑΗ) καὶ προσαρμόζομεν ταύτην δι' ἐπιγραφῆς περὶ τὴν βάσιν. Τὴν δὲ ἐξωτερικὴν αὐτοῦ περιφέρειαν ἐπικοσμοῦμεν διὰ πτυχωτοῦ τριχάπτου ἢ καντημάτων.

Ἐπικάλυμμα βρεφικόν.

(capuchon=passe-coulair)

Τὸ κατωτέρω δεικνύμενον ἐπικάλυμμα γίνεται ἐκ φανέλλης πλάτους 70—80 ἑκατ.

Χωρίζομεν ἐκ τοῦ ὕφασματος τετράγωνον ἔχον ὕψος ἴσον πρὸς τὸ πλάτος.

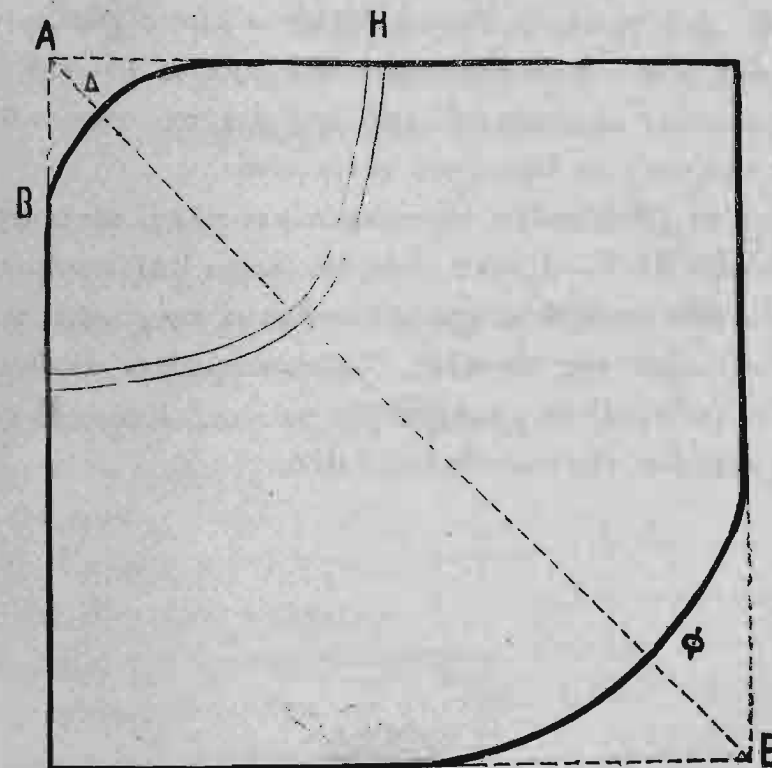
Ἐπὶ μιᾷ τῶν γωνιῶν τοῦ τετραγώνου σημειοῦμεν Α.

ΑΒ. Χωρίζομεν ὕψος 20 ἑκατ.

ΑΓ. Χωρίζομεν πλάτος 20 ἑκατ.

ΑΕ. Σύρομεν γραμμὴν διαγώνιον χωρίζουσιν λοξῶς τὸ τετράγωνον εἰς δύο τρίγωνα.

ΑΔ. Ἐπὶ τῆς διαγώνιου, εἰς ἀπόστασιν 7 ἑκατ. ἀπὸ τοῦ Α σημειοῦμεν Δ.

Σχῆμα 50.

ΒΔΓ. Σύρομεν καμπύλην ἐνοῦσαν τὰ σημεῖα ΒΓ καὶ διερχομένην διὰ τοῦ Δ.

ΑΖ. Ὑψος 33—35 ἑκατ. ἀναλόγως τοῦ πάχους τῆς κεφαλῆς.

ΑΗ. Πλάτος ἴσον τὸ ΑΖ.

ΑΙ. Χωρίζομεν ἐπὶ τῆς διαγωνίου 37—39 ἑκατ. ἀπὸ τοῦ Α καὶ σημειοῦμεν Ι.

ΖΙΚ. Σύρομεν ἐτέραν καμπύλην ἀρχομένην ἀπὸ τοῦ Ζ, διερχομένην διὰ τοῦ Ι καὶ φθάνουσαν μέχρι τοῦ Η.

Ἡ καμπύλη αὕτη δεικνύει τὴν θέσιν συρτοθηλειᾶς (cou-lisse) ἣτις χρησιμεύει διὰ νὰ σφίγγωμεν τὸ ἐπικάλυμμα περὶ τὸν λαιμόν.

ΕΦ. Διὰ τὸ στρογγύλωμα τοῦ κάτω μέρους χωρίζομεν ἐπὶ τῆς διαγωνίου τὴν ἀπόστασιν ΕΦ μήκους 15—18 ἑκατ. Εἴτα σύρομεν καμπύλην διερχομένην διὰ τοῦ σημείου Φ καὶ ἐφαπτομένην τῶν ἄκρων τοῦ τετραγώνου.

Περὶ τὸ ἐπικάλυμμα τοῦτο κεντῶμεν πλατὺ φεστόνιον. Εἰς ἀπόστασιν δὲ 3—4 ἑκατ. ἀπὸ τοῦ ἄκρου ΒΔΓ ποιοῦμεν ἐτέραν συρτοθηλειάν, ἣτις χρησιμεύει διὰ νὰ σφίγγωμεν τὸ κεφάλως κάλυμμα τῆς κεφαλῆς. Τοῦτο κοσμοῦμεν ἄνωθεν διὰ κόμβου (noeud) ἐκ χρωματιστῆς ταινίας. Ἐτέρα δὲ ταινία διέρχεται διὰ τῆς συρτοθηλειᾶς ΗΙΖ.

ΜΕΡΟΣ Δ'.

ΠΕΡΙΚΟΡΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΚΑ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΚΟΡΜΙΟΝ (corsage de dessus).

Τὸ κοινὸν ἐξωτερικὸν περικόρμιον ἀποτελεῖται ἐξ 8 μερῶν, ἅτοι: δύο τεμαχίων τῆς ράχews, δύο πλαγίων μερῶν (petits cotés) δύο ὑπομασχαλίων τεμαχίων (pièces de dessous de bras) καὶ δύο ἐμπροσθίων. Φέρει δὲ κάτωθεν τῆς ὀσφύος προέκτασιν (bacque) ἣν ὠνομάσαμεν κράσπεδον. Τούτου τὸ μήκος δὲν εἶναι ὠρισμένον, δυνάμεθα ὁμῶς νὰ δώσωμεν αὐτῷ 8—10 ἑκατ.

Τὸ διάγραμμα τοῦ περικορμίου δεικνύομεν κατὰ τὸ ἡμῖς ἐπὶ δύο ἰδιαιτέρων εἰκόνων, ὧν ἡ μὲν πρώτη περιλαμβάνει τὸ διάγραμμα τοῦ ἡμίσεος τῆς ράχews, τοῦ ἐνὸς πλαγίου μέρους, καὶ ἐνὸς ὑπομασχαλίου τεμαχίου, ἡ δὲ δευτέρα τὸ διάγραμμα τοῦ ἐμπροσθίου μέρους.

Χαράσσομεν δὲ τὸ διάγραμμα τοῦτο ἐπὶ τῇ βάσει ὅλων τῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ παρόντος ἐγχειριδίου διδασκέντων μέτρων, ἅτινα ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ἐνταῦθα πρὸς πλειότεραν εὐκολίαν τῶν ἀναγνωστριῶν.

1ον μέτρον Μήκος ράχews.

2ον » Πλάτος ράχews.

- 3ον μέτρον Ἐμπρόσθιον πλάτος.
 4ον » Περὶμετρος στήθους.
 5ον » Περὶμετρος ὀσφύος.
 6ον » Πάχος λαίμου.
 7ον » Ὑπομασχάλιον ὕψος.
 8ον » Μῆκος ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τοῦ ἰσχίου.
 9ον » Μῆκος ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τοῦ ἰσχίου διερχόμενον ἔμπροσθεν
 10ον » Μῆκος ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τῆς ἀρχῆς τῶν ὑποστηθίων ραφῶν.
 11ον » Μῆκος ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τοῦ μέσου τῆς ὀσφύος ἔμπροσθεν.

Διάγραμμα ράχεως.

ΑΒ ΑΓ. Σχηματίζομεν διὰ δύο γραμμῶν ὀρθὴν γωνίαν. Εἰς τὴν πλευρὰν ΑΒ τῆς γωνίας ταύτης δίδομεν μῆκος ἴσον πρὸς τὸ μῆκος τῆς ράχεως πλεῖον 1 ἑκατ. Ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου Β αὐρομεν πρὸς τὰ δεξιὰ ὀριζοντίαν στικτὴν παράλληλον τῇ ΑΓ.

ΑΔ. Κάτωθεν τοῦ Α χωρίζομεν 1 ἑκατ. καὶ σημειοῦμεν Δ.

ΒΕ. Χωρίζομεν πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ σημείου Β δύο ἑκατ. καὶ σημειοῦμεν Ε. Ἡ κλίσις αὕτη χρησιμεύει διὰ τὴν καμπὴν τῆς ράχεως.

ΔΕ. Τὰ σημεία Δ καὶ Ε ἐνοῦμεν δι' εὐθείας.

ΔΦ. Ὑψος ὠμοπλάτης, ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ μήκους τῆς ράχεως. Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου σύρομεν πρὸς τὰ δεξιὰ ἑτέραν στικτὴν ὀριζοντίαν.

ΦΖ. Ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας ταύτης (Φ) ἐφαρμόζομεν τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ πλάτους τῆς ράχεως (2ον μέτρον) καὶ σημειοῦμεν Ζ· σύρομεν

εἰτα ἄνωθεν τοῦ σημείου τούτου γραμμὴν κάθετον φθάνουσαν μέχρι τοῦ ἄνω μέρους τοῦ ὀρθογωνίου (ΑΓ).

ΑΗ. Πλάτος ἐπιλαϊμίου τομῆς ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{6}$ τοῦ πλάτους τοῦ λαίμου ἢ τοῦ πλάτους τῆς ράχεως, [(εἰς τὰ κανονικῶς ἐσχηματισμένα σώματα τὸ πᾶχος τοῦ λαίμου εἶναι ἴσον πρὸς τὸ πλάτος τῆς ράχεως)].

ΔΗ. Διὰ τὴν σχηματίζομεν τὴν ἐπιλαϊμίον τομὴν ἐνοῦμεν τὰ σημεία ΔΗ δι' ἑλαφρῆς καμπύλης.

ΖΦ. Ἐπὶ τῆς ἄνωθεν τοῦ Ζ καθέτου ἀνερχόμεθα εἰς ἀπόστασιν ἴσην πρὸς τὸ πλάτος τοῦ ἐπιλαϊμίου τομῆς πλεῖον 3 ἑκατ. εἰτα ἐξερχόμεθα πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς καθέτου κατὰ 1 $\frac{1}{2}$ ἑκατ. καὶ σημειοῦμεν Ι.

ΙΙΙ. Τὸ σημεῖον Ι παριστᾷ τὴν κλίσιν τοῦ ὤμου ἐνοῦμεν μετὰ τοῦ Η καὶ σχηματίζομεν οὕτω τὴν ἐπὶ ὤμου ραφὴν τῆς ράχεως.

Ε. Ὅριζομεν τὸ ἄνω μέρος τῆς στρογγύλης ραφῆς 3 ἑκατ. ἄνωθεν τοῦ Ζ καὶ σημειοῦμεν Ε.

ΕΙ. Τὰ σημεία Ε καὶ Ι ἐνοῦμεν δι' ἑλαφρῆς καμπύλης.

ΕΚ. Πλάτος τῆς ράχεως ἐπὶ τῆς ὀσφύος : 3 ἑκατ. διὰ τὰ μέτρια σώματα, 3 $\frac{1}{2}$ ἑκατ. διὰ τὰ ἔχοντα περίμετρον ὀσφύος 70 ἑκατ. καὶ 4 ἑκατ. διὰ τὰ ἔχοντα περίμετρον ὀσφύος 80 ἑκατ. καὶ ἄνω.

ΕΚ. Διὰ τὴν σχηματισθῇ καλῶς ἡ καμπύλη γραμμὴ τῆς ράχεως ἐνοῦμεν πρῶτον τὰ σημεία Ε Κ δι' εὐθείας στικτῆς (τῇ βοήθειᾳ τοῦ κανόνος), εἰτα δὲ διὰ καμπύλης ἀπεχούσης τοῦ μέσου τῆς στικτῆς κατὰ 2 ἑκατ.

Κράσπεδον. Διὰ τὴν σχηματίζομεν τὸ κράσπεδον : 1ον εὐρίσκομεν τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς ἐπὶ ὤμου ραφῆς ΗΙ καὶ ἐφαρμόζομεν τὸν κανόνα μετὰ τοῦ σημείου τούτου καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς γραμμῆς

τῆς ὀσφύος E, ἐνοῦμεν εἴτα τὰ σημεῖα διὰ γραμμῆς ἣν προεκταίνομεν πέραν τοῦ E κατὰ 8—10 ἐκκτ.

2ον. Ἐφαρμόζομεν τὸν κανόνα μετὰξὺ τῆς γωνίας H καὶ τοῦ σημείου τῆς ὀσφύος K, ἐνοῦμεν τὸ H καὶ K διὰ στικτῆς, ἣν προεκταίνομεν πέραν τοῦ K ἐπίσης κατὰ 8—10 ἐκκτ. Αἱ πέραν τῶν σημείων E καὶ K προεκτάσεις δεικνύουσι τὴν διεύθυνσιν τῶν γραμμῶν τοῦ κρασπέδου.

Διάγραμμα πλαγίου μέρους (petit côté).

A. Τὸ σημεῖον τοῦτο ὀρίζομεν ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος εἰς ἀπόστασιν 6 ἐκατοστ. ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ράχews K.

Ξ' Διὰ νὰ ὀρίσωμεν τὴν θέσιν τῆς γωνίας τοῦ πλαγίου μέρους Ξ' σύρομεν πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ σημείου Ξ τῆς ράχews ὀριζοντίαν στικτὴν μήκους 4 ἐκκτ. Σημειοῦμεν δὲ Ξ' ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἄκρου τῆς στικτῆς.

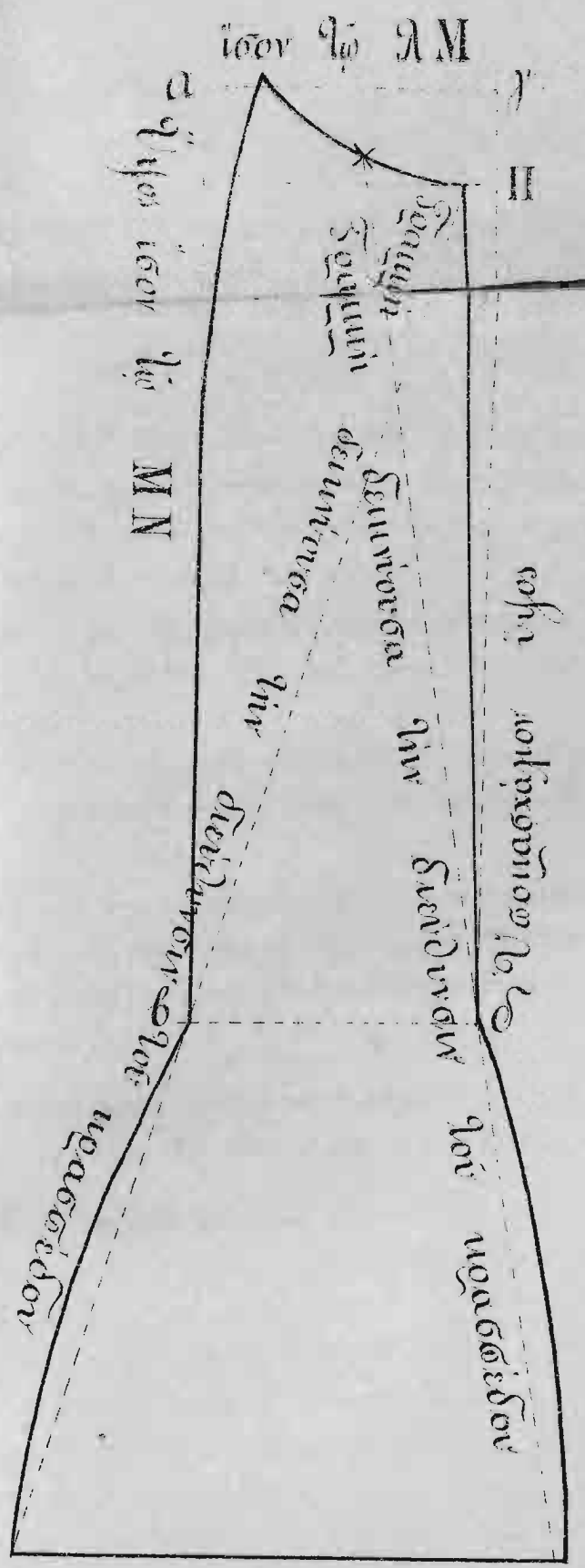
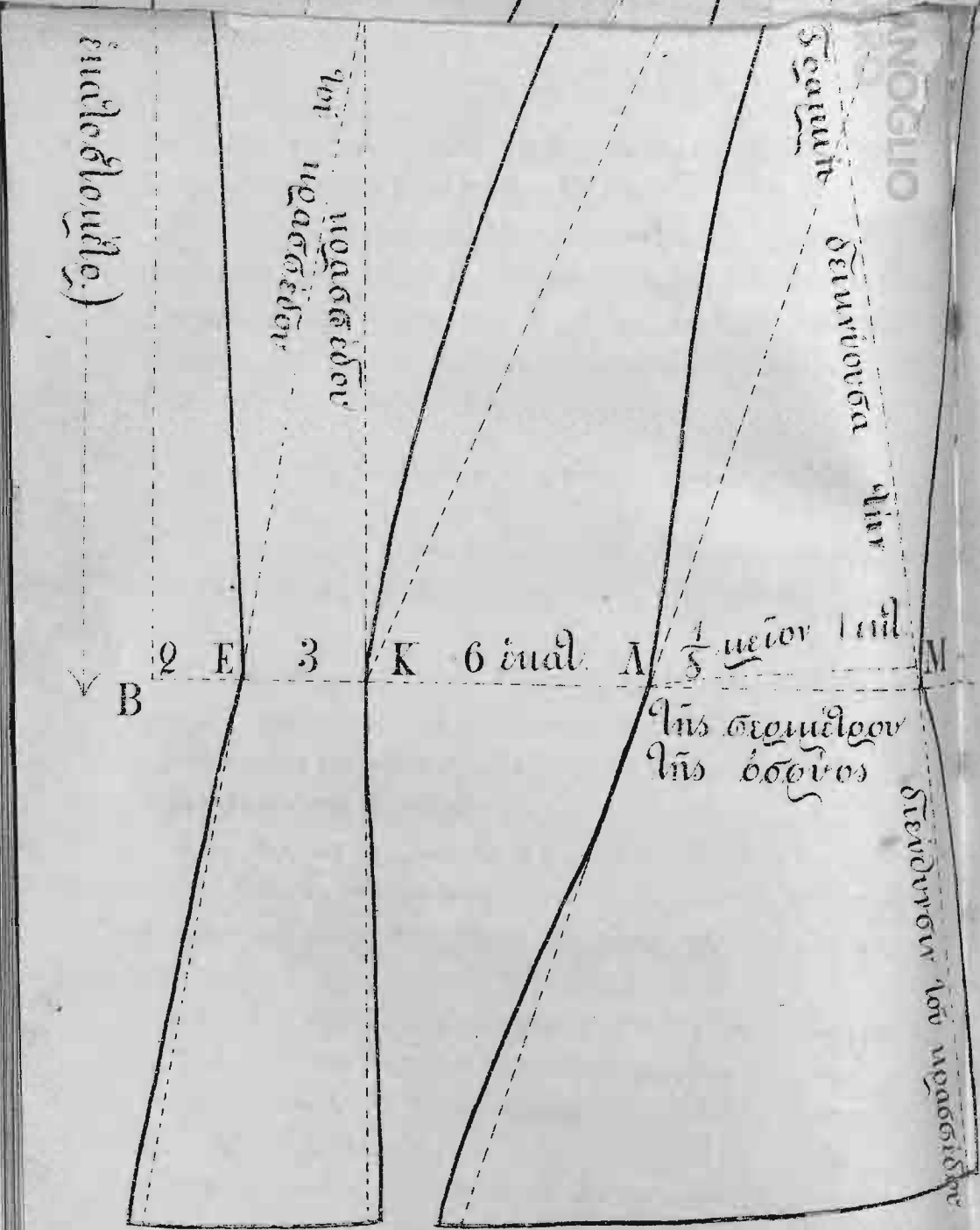
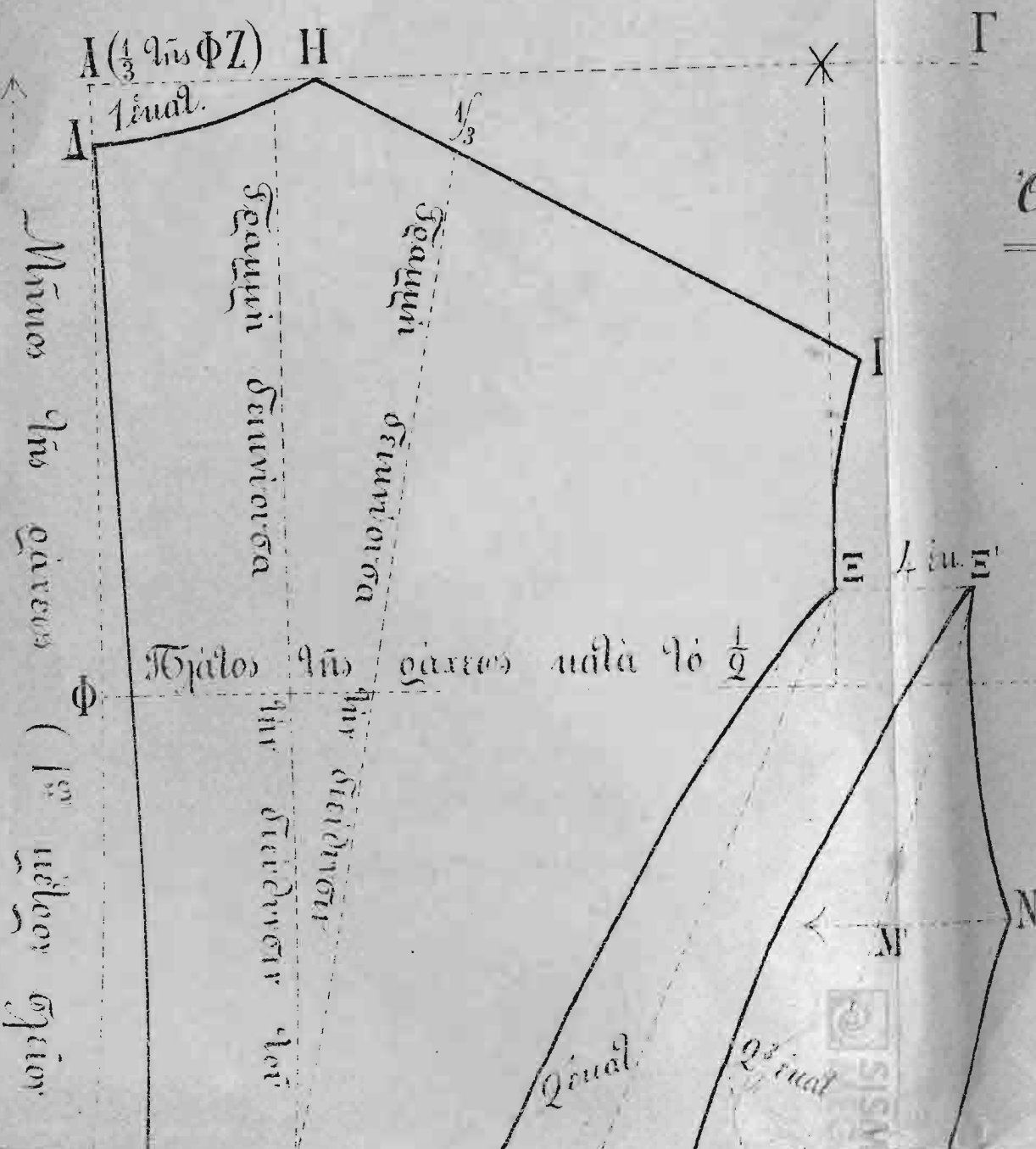
Ξ' A. Διὰ νὰ σχηματισθῇ ἡ καμπύλη τοῦ πλαγίου μέρους ἐνοῦμεν πρῶτον τὰ σημεῖα Ξ' καὶ A διὰ στικτῆς εὐθείας καὶ εἴτα διὰ καμπύλης ἀπεχούσης τοῦ μέσου τῆς στικτῆς κατὰ $2\frac{3}{4}$ ἐκκτ.

AM. Πλάτος τοῦ πλαγίου μέρους ἐπὶ τῆς ὀσφύος ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{8}$ μείον 1 ἐκατοστ. τοῦ περιμέτρου τῆς ὀσφύος.

M. Τὸ σημεῖον M ἀναδιβάζομεν κατὰ 1 ἐκκτ. ἄνωθεν τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος.

MM'. Ἀνωθεν τοῦ σημείου M ἐφαρμόζομεν τὸ ὑπομochλῶνον ὕψος πλεον 3 ἐκκτ. Ἐπὶ τοῦ ὕψους τούτου σύρομεν τὴν ὀριζοντίαν στικτὴν γραμμὴν M'.

N. Διὰ νὰ ὀρίσωμεν τὸ πλάτος τοῦ ἄνω μέρους τοῦ τεμαχοῦ τούτου ἐφαρμόζομεν ἐπὶ τῆς γραμμῆς M' (ἀρχίζουσαι ἀπὸ

τῆς καμπύλης) πλάτος ἴσον τῷ ΑΜ τῆς ὀσφύος μείον 1 ἑκατ. καὶ σημειοῦμεν Ν· ἄφοῦ ὁρίσωμεν τὸ πλάτος Ν ἐνοῦμεν τὰ σημεία Μ καὶ Ν διὰ γραμμῆς πλαγίας. Ἐνοῦμεν ἐπίσης τὸ Ν καὶ Ξ δι' ἐλαφροῦς καμπύλης.

Κράσπειον. Διὰ νὰ σχηματίσωμεν τὸ κράσπεδον 1ον Προεκτείνομεν τὴν στικτὴν Ξ'Α εἰς μῆκος ἴσον πρὸς τὸ τοῦ κράσπέδου τῆς ράχews.

2ον Εὐρίσκομεν τὸ μέσον τῆς καμπύλης Ξ'Α καὶ ἐφαρμόζομεν τὸν κανόνα μεταξὺ τοῦ σημείου τούτου καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ὀσφύος Μ.

Ἐνοῦμεν τὰ σημεία διὰ στικτῆς, ἣν προεκτείνομεν εἰτα πέραν τοῦ Μ δίδουσαι αὐτῇ μῆκος ἴσον πρὸς τὰ προηγούμενα. Τὴν γραμμὴν ταύτην στρογγυλοῦμεν ὀλίγον ἐξερχόμεναι πρὸς τὰ δεξιὰ κατὰ $1 \frac{1}{2}$ ἑκατ.

Διάγραμμα ὑπομασχαλίου τεμαχίου (pièce de dessous de bras).

Σχηματίζομεν ὀρθογώνιον ὡς ἐξῆς.

αβ. Μῆκος ἴσον πρὸς τὸ ὑπομασχάλιον ὕψος (7ον μέτρον) πλείον 3 ἑκατ.

αγ. Πλάτος ἴσον πρὸς τὸ ΑΜ τοῦ πλαγίου μέρους.

γΠ. Ἀπὸ τῆς γωνίας γ κατερχόμεθα κατὰ 3 ἑκατ. καὶ σημειοῦμεν Π διὰ νὰ ἐπιτύχωμεν ἀκριβῶς τὸ ὑπομασχάλιον ὕψος πρὸς τὸ μέρος τοῦτο.

Πδ. Ἐπὶ τοῦ σημείου Π εἰσερχόμεθα πρὸς τ' ἀριστερὰ κατὰ $\frac{1}{2}$ ἑκατ. καὶ σύρομεν γραμμὴν ἐνοῦσαν τὸ σημεῖον τοῦτο μετὰ τοῦ τῆς ὀσφύος δ. Τοῦτο εἶνε ἀναγκαῖον διὰ τὰ λεπτοφυῆ σώματα. Ἐάν ὁμως τὸ ἰχνήριον προορίζεται διὰ προσώπου ἔχον τὸ στῆθος λίαν προέχον δεόν νὰ μὴ εἰσέλθωμεν κατ

τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦτο ἑκάτ. ἀλλὰ νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν γραμμὴν τοῦ ὀρθογωνίου.

ΑΠ. Ἐπὶ τῆς γωνίας Α εἰσερχόμεθα πρὸς τὰ δεξιά κατὰ 1 ἑκάτ. καὶ ἐνοῦμεν τὸ σημεῖον τοῦτο μετὰ τοῦ Β δι' ἐλαφρῶς καμπύλης.

αβ. Ἐνοῦμεν καὶ τὰ σημεῖα Α καὶ Β στρογγυλοῦται τὴν γραμμὴν ἐλαφρῶς μέχρι τοῦ μέσου τοῦ ὕψους ΑΒ.

Κράσπεδοι. Διὰ νὰ σχηματίσωμεν τὸ κράσπεδον:

1ον. Ἐφαρμόζομεν τὸν κανόνα μετὰ τῆς γωνίας Π καὶ τοῦ σημείου τῆς ὀσφύος Β. Ἐνοῦμεν εἴτα τὰ σημεῖα διὰ γραμμῆς, ἣν προεκτείνουμεν πέραν τοῦ Β κατὰ τὸ ὀρισθὲν διὰ τὰ λοιπὰ κράσπεδα μῆκος. Ἡ ἀδιάσπαστος ὁμῶς γραμμὴ, ἡ παριστῶσα τὴν διεύθυνσιν τοῦ κράσπεδου δέον νὰ ᾖ ἐλαφρῶς κυρτὴ πρὸς τὰ ἔξω.

2ον. Διὰ τὸ ἕτερον μέρος τοῦ κράσπεδου (ὅπερ ἐνοῦται μετὰ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους) ἐφαρμόζομεν τὸν κανόνα μετὰ τοῦ μέσου τῆς καμπύλης αἱΠ καὶ τῆς γωνίας τῆς ὀσφύος δ. Ἐνώσασαι τὰ σημεῖα διὰ τῆς βοηθητικῆς γραμμῆς προεκτείνουμεν καὶ ταύτην πέραν τοῦ Δ καὶ κυρτοῦμεν τὴν ἀδιάσπαστον ἔξωθεν ὥς καὶ τὴν προηγουμένην.

Ἐφαρμογὴ 8ου μέτρου.

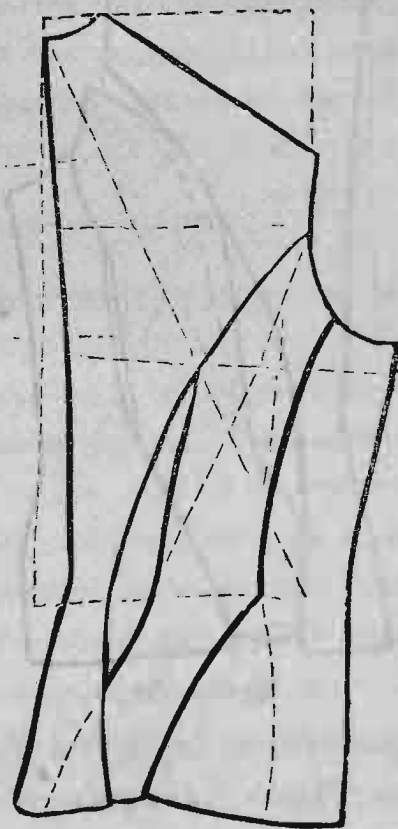
Ἀφοῦ σχεδιάσωμεν τὰ τρία ταῦτα τεμάχια δοκιμάζομεν ἂν τὸ 8ον μέτρον ἐφαρμόζεται ἀκριβῶς. Πρὸς τοῦτο περικόπτομεν ἕκαστον τῶν διαγραμμάτων καὶ τοποθετοῦμεν τὰ τεμάχια τὸ ἓν παρὰ τὸ ἄλλο (ὥς δεικνύει ἡ εἰκὼν 51) ὥστε ἡ ραφὴ τῆς ράχεως ΕΚ νὰ ἐφάπτηται τῆς καμπύλης τοῦ πλαγίου μέρους Ε'Α μόνον κατὰ τὸ ἄνω μέρος, ἡ δὲ ΝΜ τοποθετούμενη παρὰ τὴν αβ τοῦ ὑπομασχάλου τεμαχίου νὰ ἐφά-

πτηται αὐτῆς μέχρι τῆς ὀσφύος. Τὰ δὲ κράσπεδα διασταυροῦμεν κάτωθεν καὶ στερεοῦμεν τὰ τρία τεμάχια μετὰ τῶν διὰ καρφιδίων.

Ἐφαρμόζομεν εἴτα τὴν μετρικὴν ταινίαν ἀπὸ τοῦ τραχήλου μέχρι τοῦ μέσου τοῦ ὑπομασχάλου τεμαχίου ἐπὶ τῆς ὀσφύος (εἰκ. 51). Ἐὰν τὸ σῶμα διὰ τὸ ὁποῖον εἶνε προσωρισμένον τὸ ἰχνάριον εἶνε κανονικῶς ἐσχηματισμένον (καὶ ἂν τὸ μέτρον τοῦτο ἔχη ληφθῇ ἀκριβῶς) ἡ γραμμὴ τῆς ὀσφύος θὰ συμφωνήσῃ πρὸς τὸ μέτρον. Ἐὰν ὁμῶς τὸ σῶμα δὲν εἶνε τελείως κανονικόν, τὸ μέτρον θὰ ἐφαρμοσθῇ ἀνακριβῶς καὶ τότε δέον νὰ ἐκτελεσθῶσιν αἱ ἐξῆς τροποποιήσεις.

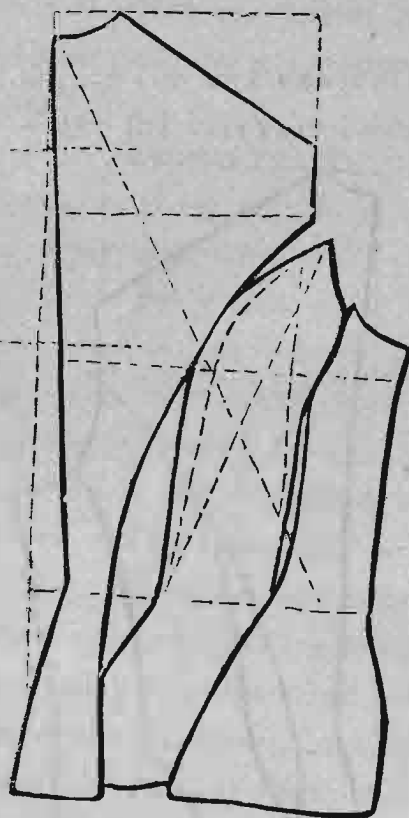
Ἐὰν τὸ 8ον μέτρον ὑπερβαίῃ τὸ μῆκος τῆς ὀσφύος τοῦ ἰχναρίου, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ ράχιν τοῦ σώματος εἶνε ὀλίγον κυρτή. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ προσθέτομεν ὀλίγον πλάτος

εἰς τὴν στρογγύλην ραφὴν τοῦ πλαγίου μέρους (Ε'Α), τοῦθ' ὅπερ θὰ δώσῃ εἰς τὸ 8ον μέτρον τὸ ἐλλεῖπον αὐτῷ μῆκος (εἰκ. 52). Συμβαίνει ὁμῶς ἐνίοτε, ἀκόμη καὶ εἰς σώματα μὴ ἔχοντα ἐπὶ τῆς ράχεως οὐδὲ τὴν ἐλάχιστην κυρτότητα νὰ ὑπερβαίῃ τὸ 8ον μέτρον τὴν γραμμὴν τῆς ὀσφύος. Τοῦτο προέρχεται ἐξ αἰτίας ὅπως διαφύρου· εἴτε διότι τὸ πρῶτον μέ-

Σχῆμα 51.

τρον (μῆκος τῆς ράχεως) ἐλήφθη βραχύ, εἴτε διότι τὸ πρόσωπον διὰ τὸ ὅποιον προορίζεται τὸ ἰχνάριον φέρει ἐσωφώρα

Σχῆμα 52.

μετὰ πυκνῶν πτυχώσεων ὀπισθεν, τοῦθ' ὅπερ σμικρύνει τὸ μῆκος τῆς ράχεως, ἐνῶ τὸ μῆκος τοῦ ἰσχίου μὴ βραχυνόμενον ὑπὸ τῶν πτυχώσεων, εἶνε σχετικῶς μεγαλείτερον. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέον νὰ καταβιδάσωμεν ἀπλῶς τὴν γραμμὴν τῆς ὀσφύος τοῦ πλαγίου μέρους πρὸς τὸ μέρος τοῦ ἰσχίου μόνον, δηλ. νὰ σχεδιάσωμεν αὐτὴν ὅσον χαμηλότερον ἀπαιτεῖ τὸ μέτρον τοῦτο. Δὲν παραλάσσομεν τίποτε ἐπὶ τοῦ ὑπομασχαλίου τεμαχίου, περιριζόμεθα δὲ μόνον εἰς τὸ νὰ συναρμόσωμεν τὴν γραμμὴν τῆς ὀσφύος τούτου μετὰ τῆς νέας

γραμμῆς τῆς ὀσφύος τοῦ πλαγίου μέρους (M). (Διὰ νὰ μὴ ἀπατηθῶμεν ἐξαλείφομεν τὴν ἀρχικὴν γραμμὴν). Ἐπειδὴ δὲ κατόπιν τὸ ἐν μέρος τῆς ραφῆς θὰ ᾖ μακρότερον τοῦ ἄλλου κόπτομεν τὸ περίσσευμα ἄνωθεν (ἐπὶ τῆς ἐπιμασχαλίου τομῆς).

Ἐνίοτε παρουσιάζεται ἡ ἐναντία περίπτωσις, καθ' ἣν ὅταν τὸ πρόσωπον, δι' ὃ προορίζεται τὸ ἰχνάριον, φέρῃ ἐσωφώρα στενὰ περὶ τὴν ὀσφύν, ἢ ἄνευ πτυχώσεων, τὸ δὸν μέτρον συγγράνῃ βραχύτερον τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος. Ἐν τῇ περι-

πτώσει ταύτῃ, ἥτις εἶνε ἀκριβῶς ἀντίθετος τῆς προηγουμένης, ἀναβιδάζομεν τὴν γραμμὴν τῆς ὀσφύος τοῦ πλαγίου μέρους πρὸς τὸ μέρος μόνον τοῦ ἰσχίου M δηλ. σχεδιάζομεν αὐτὴν, ὅσον ὑψηλότερον ἀπαιτεῖ τὸ δὸν μέτρον. Ἐπειδὴ δὲ οὕτω τὸ τεμάχιον τοῦτο βραχύνεται, τῷ δίδομεν τὸ ἀρχικὸν αὐτοῦ ὕψος προσθέτουσαι ἄνωθεν (ἐπὶ τῆς ἐπιμασχαλίου τομῆς) τὸ ὕψος, ὅπερ εἶνε ἀναγκαῖον διὰ νὰ συναρμόζηται ἀκριβῶς μετὰ τοῦ ὑπομασχαλίου τεμαχίου, (ὅπερ καὶ ἐνταῦθα δὲν παραλάσσομεν).

Διάγραμμα ἐμπροσθίου μέρους.

AB. Ὑψος τοῦ ὀρθογωνίου ἴσον πρὸς τὸ μῆκος τῆς ράχεως (ἴον μέτρον).

AG. Τὸ πλάτος τοῦ ὀρθογωνίου (AG) εἶνε ἴσον πρὸς τὸ συμπλήρωμα τοῦ ἡμίσεος τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους, ὅπερ ὀρίζομεν οὕτω : Τοποθετοῦμεν τὴν ράχιν καὶ τὰ δύο πλάγια τεμάχια ὡς ἐδείξαμεν εἰς τὰς δύο προηγουμένας εἰκόνας καὶ μετροῦμεν τὸ πλάτος, ὅπερ δίδουσι καὶ τὰ τρία ὁμοῦ τεμάχια κάτωθεν τῆς μασχάλης. Τὸν εὑρεθέντα ἀριθμὸν ἀφαιροῦμεν ἀπὸ τοῦ ἡμίσεος τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους, ἡ δὲ διαφορὰ τῆς ἀφαιρέσεως παριστᾷ τὸ πλάτος τοῦ ὀρθογωνίου τοῦ ἐμπροσθίου μέρους.

GP. Ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{3}$ τοῦ ὕψους τοῦ ὀρθογωνίου σημειοῦμεν I καὶ σύρομεν στικτὴν ὀριζοντίαν γραμμὴν.

PO. Ἐπὶ τῆς ὀριζοντίας ταύτης σημειοῦμεν τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ ἐμπροσθίου πλάτους PO.

ΓΘ. Πλάτος ἐπιλαιμίου τομῆς ἴσον πρὸς τὸ πλάτος τοῦ ἐπιλαιμίου τομῆς τῆς ράχεως πλεῖον 2 ἑκατ.

ΓΨ. Βάθος ἐπιλαιμίου τομῆς = τῷ ΓΘ πλεῖον 2 ἑκατοστ.

ΘΨ. Διὰ τὴν σχηματίζωμεν τὴν ἐπιλαίριον τομὴν σύρομεν
πρῶτον δύο στικτὰς εὐθείας γραμμὰς σχηματιζούσας ὀρθὴν
γωνίαν, εἶτα δὲ ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα Θ καὶ Ψ διὰ καμπύλης,
ἥτις δέον νὰ ἀπέχη τῆς γωνίας κατὰ $2\frac{1}{2}$ ἑκατ. (ἴδε διὰ-
γραμμα ἐμπροσθίου μέρους).

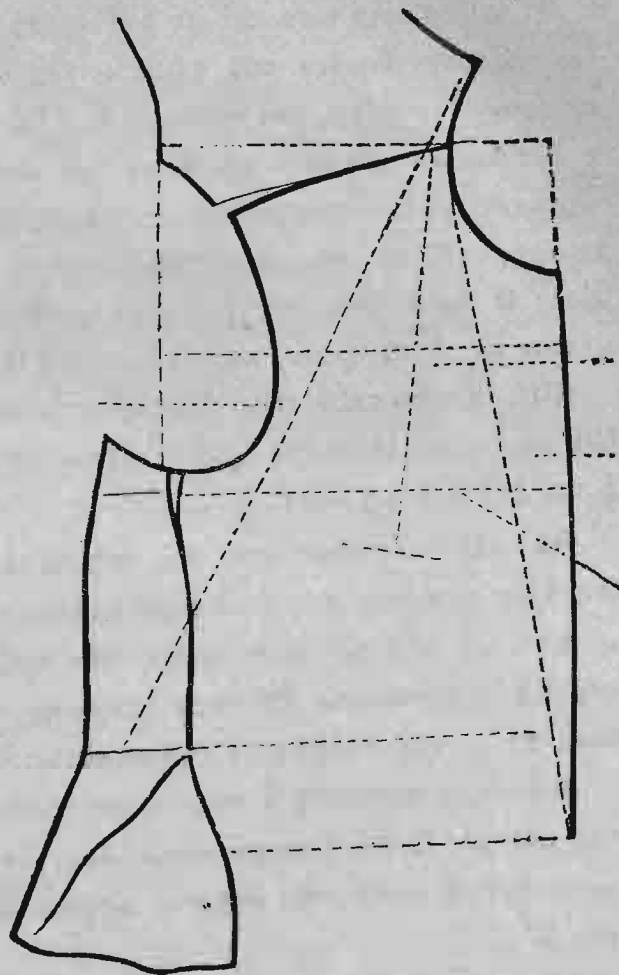
Σ. Κλίσις τοῦ ὤμου. Κάτωθεν τῆς γωνίας Α εἰς ὕψος ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς ἀποστάσεως τῆς περιλαμβανομένης μεταξὺ τῆς γραμμῆς ΑΓ καὶ τῆς ΡΟ σύρομεν μικράν στικτὴν ὀριζοντίαν γραμμὴν. Διὰ τοὺς ὑψωμένους ὤμους σύρομεν τὴν γραμμὴν ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{4}$ τοῦ ὕψους).

ΘΣ. Μεταξύ του σημείου Θ και της στικτής Σ εφαρμόζομεν τὸ μῆκος τῆς ἐπωμίου ραφῆς τῆς ράχews μείον 1 ἐκατ. καὶ ἐνοῦμεν τὰ σημεία Σ καὶ Θ διὰ γραμμῆς πλαγίως.

Ἀφοῦ σχεδιασθῇ τὸ ἐπώμιον τοποθετοῦμεν τὸ ὑπομασχαλίον τεμάχιον παρὰ τὸ ἐμπρόσθιον οὕτως, ὥστε ἡ γραμμὴ τῆς ὀσφύος τούτου νὰ συμφωνῇ πρὸς τὴν τοῦ ὑπομασχαλίου τεμαχίου καὶ ν' ἀποτελῶσι μίαν καὶ μόνην ὀριζοντίαν γραμμὴν, εἰτα θέτομεν ἄνωθεν τὸ τεμάχιον τῆς ράχεως ὥστε νὰ συμπίπτωσιν αἱ ἐπώμιοι γραμμαὶ (εἰκ. 53).

Ἐφαρμόζομεν τότε τὸ θονόμετρον μεταξὺ τοῦ ἐπιλαυμίου ση-
μείου τῆς ράχεως Δ καὶ τοῦ μέσου τοῦ ὑπομασχαλίου τεμα-
χίου ἐπὶ τῆς ὀσφύος. Ἐὰν τὸ μέτρον δέν συμφωνῇ πρὸς τὴν
γραμμὴν τῆς ὀσφύος σμικρύνομεν ἢ ἐπιμηκύνομεν τὸ ἰχναρίον
ἄνωθεν ἐπὶ τοῦ ἐπωμίου Θ καὶ τῆς ἐπιλαυμίου τομῆς Ψ. Ἐὰν
δηλ. τὸ θονόμετρον τυγχάνῃ βραχύτερον τοῦ μήκους τῆς ὀ-
σφύος τοῦ ἰχναρίου, τοῦτο σημαίνει ὅτι τὸ σῶμα εἶνε κυρτὸν
ὀπισθεν καὶ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δέον νὰ ἀφαιρέσωμεν ἄ-
νωθεν ἐπὶ τοῦ ἐπωμίου Θ τὸ περίσσευμα, δηλ. νὰ σχεδιάσω-
μεν τοῦτο ὅσον χαμηλότερον ἀπαιτεῖται, ὥστε τὸ μέτρον νὰ

συμπύπτῃ ἀκριδῶς ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος. Εἴτα ἐπειδὴ ἡ ἐπιλαίμιος τομὴ Ψ δὲν θὰ ἔχῃ τὸ ἀπαιτούμενον βάθος κατεβιβάζομεν τὸ σημεῖον Ψ καθ' ὅσα ἑκατ. κατεβιβάσαμεν τὴν ἐπώμιον ραφὴν. Ἐὰν πάλιν τὸ θοὺν μέτρον ὑπερβῇ τὴν γραμμὴν τῆς ὀσφύος, τοῦτο σημαίνει ὅτι ἡ στάσις τοῦ σώματος εἶνε ἀνεστραμμένη (δηλ. κλίνει πρὸς τὰ ὀπίσω). Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, ἥτις εἶνε ἀκριδῶς ἀντίθετος τῆς προηγουμένης, δεόν νὰ προσθέσωμεν ἄνωθεν ἐπὶ τοῦ ἐπώμιου Θ τὸ ἐλλείπον, δηλ. νὰ σχεδιάσωμεν τοῦτο ὅσον ὑψηλότερον ἀπαιτεῖται, ὥστε τὸ θοὺν μέτρον νὰ συμπύπτῃ ἐπὶ τῆς ὀσφύος, εἴτα ἀναβιβάζομεν ἀναλόγως καὶ τὴν ἐπιλαίμιον τομὴν Ψ.

Σχῆμα 53.

ΔΘΩ. Δεικνύο-
 μεν τὸ ὕψος τῶν
 ὑποστηθίων ραφῶν
 (pincés) ἐφαρμό-
 ζουσαι τὸ 10ον μέ-
 τρον ἀπὸ τοῦ σημείου τῆς ἐπιλαμψίου τομῆς Δ (ὡς δεικνύει
 ἡ εἰκ 53).

Σχῆμα 53.

ΔΘΦ. Διὰ νὰ ὀρίσωμεν τὸ βάθος τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος εἰς τὸ μέσον τοῦ ἐμπροσθίου μέρους ἐφαρμόζομεν τὸ 11ον μέτρον οὕτως, ὥστε ἡ μετρικὴ ταινία νὰ διέρχεται μεταξὺ τῶν σημείων Δ καὶ Θ καὶ νὰ σταματᾷ εἰς τὸ σημεῖον Φ ἐπὶ τῆς καθέτου τῆς περικτώσεως τὸ μέσον τοῦ μέρους τούτου.

Τ. Δεικνύομεν εἶτα καὶ τὸ βάθος τῆς ἐπιμασχαλίου τομῆς ἐφαρμόζουσαι ἄνωθεν τοῦ σημείου τῆς ὀσφύος Β τὸ ὑπομασχάλιον ὕψος μέχρι τοῦ σημείου Τ. (7ον μέτρον).

Π. Διὰ νὰ ὀρίσωμεν τὴν θέσιν τῶν ὑποστηθίων ραφῶν δεικνύομεν πρῶτον τὴν μεταξὺ τοῦ ἐμπροσθίου ἄκρου καὶ τῆς κορυφῆς τῆς πρώτης ὑποστηθίου ραφῆς ἀπόστασιν ἐπὶ τοῦ ὕψους Ω ἴσην πρὸς τὸ $\frac{1}{9}$ τοῦ ἐμπροσθίου πλάτους ΡΟ (3ον μέτρον κατὰ τὸ ἥμισυ) καὶ σημειοῦμεν Π.

ΠΠ'. Τὸ μεταξὺ τῶν δύο ὑποστηθίων ραφῶν διάστημα ΠΠ' εἶνε μικρότερον τοῦ προηγουμένου κατὰ $\frac{1}{2}$ ἑκατοστ. (ἔστω $\frac{1}{9}$ τοῦ ΡΟ μείον $\frac{1}{2}$ ἑκατ.).

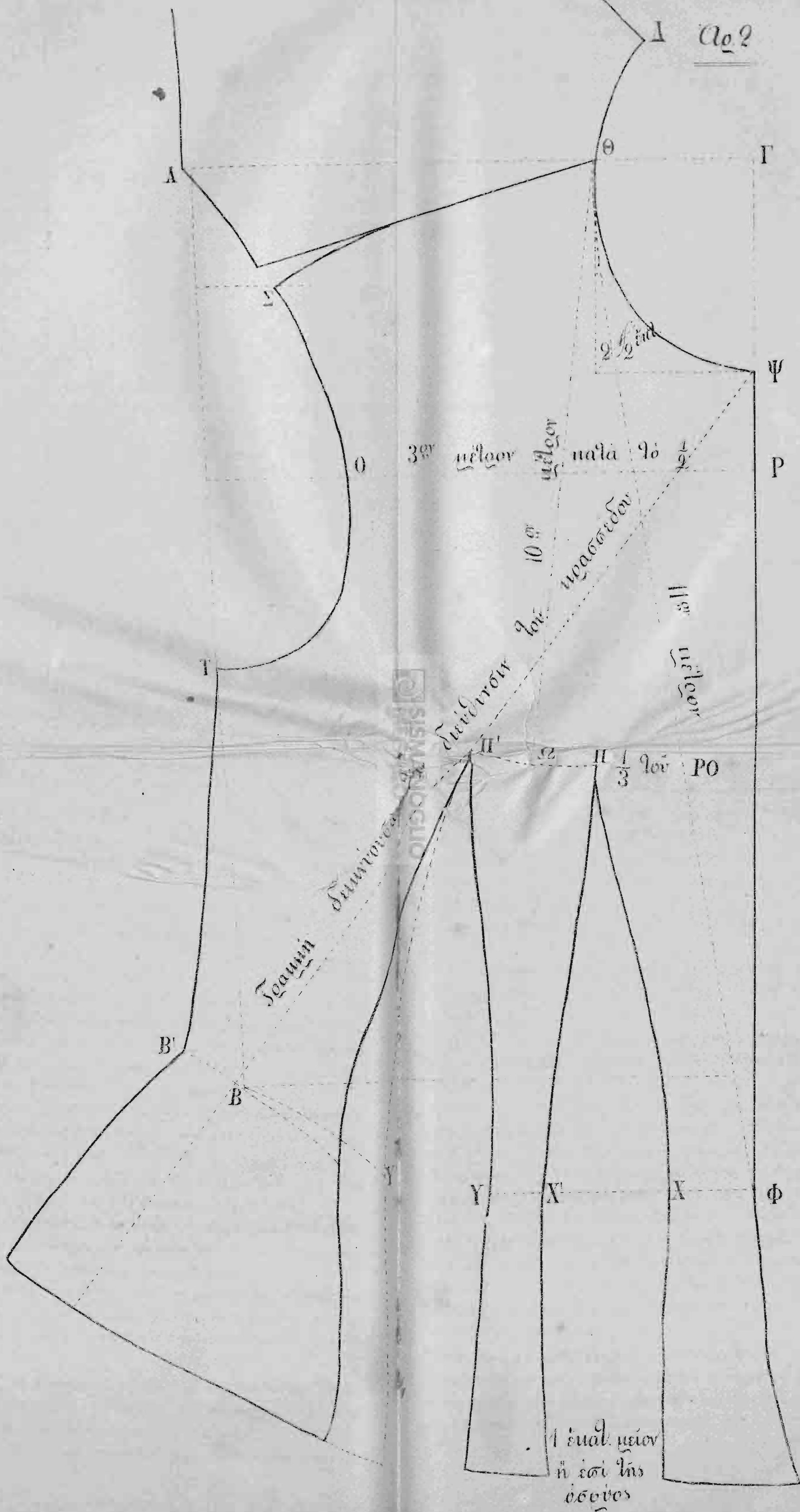
ΦΧ. Ἡ ἀπόστασις ἐπὶ τῆς ὀσφύος μεταξὺ Φ καὶ Χ εἶνε ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς ἄνω ἀποστάσεως ($\frac{1}{6}$ τοῦ ΡΟ).

ΧΧ'. Τὸ πλάτος ἢ τὸ βάθος τῆς πρώτης ὑποστηθίου ραφῆς ΧΧ' μετρούμενον ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος εἶνε ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{20}$ τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους.

Διὰ νὰ σχηματισθῇ ἡ πρώτη ὑποστήθιος ραφή σύρομεν ἐπὶ τῆς κορυφῆς Π δύο ἐλαφράς καμπύλας, ὧν ἡ μία ἐνέονει τὸ σημεῖον τοῦτο μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς ὀσφύος Ε, ἡ δὲ ἑτέρα μετὰ τοῦ Χ'.

Χ'Υ. Τὸ πλάτος τοῦ μεταξὺ τῶν δύο ὑποστηθίων ραφῶν διαμέσου Χ'Υ ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος ποικίλλει ἀπὸ 2—3 ἑκατ. ἀναλόγως τοῦ πάχους τῆς ὀσφύος.

ΥΥ'. Ἡ δευτέρα ὑποστήθιος ραφή περιλαμβάνει ἅπαν τὸ

πλευράς τῆς περιμέτρου τῆς ὀσφύος. Κατ' ἀρχὰς δυνάμεθα
 ἂν δώσωμεν αὐτῇ βάθος κατὰ 3 ἐκστ. πλείονον τῆς πρώ-
 τῆς· δεικνύμεν ὅμως τοῦτο μόνον διὰ σημείου (Υ') καὶ εἴτα
 μέτροῦμεν ἐπὶ τῶν τεσσάρων τεμυχίων τοῦ ἰχναρίου τὸ μῆ-
 ρος τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος. Ἐὰν εὕρωμεν τὸ ἄθροισμα τοῦτο
 πλεονέκτερον τοῦ ἡμίσεος τῆς περιμέτρου τῆς ὀσφύος προσθέ-
 τομεν εἰς τὸ βάθος τῆς ὑποστηθίου ραφῆς, ὅσα ἐκστ. ἤθελον
 περισσεύσῃ. Ἐὰν τοῦναντίον εὕρισκωμεν τοῦτο στενώτερον,
 σχεδιάζομεν τὴν ραφὴν ὀλιγώτερον βαθειάν, ἀφαιρούσαι ἐκ
 τοῦ βάθους τῆς ὅσα ἐκστ. ἤθελον λείψῃ.

Ἢ μετὰ τοῦ ἰσχύου καὶ τῆς β' ὑποστηθίου ραφῆς ἀπό-
 στασις δεικνύεται ἐπὶ τοῦ ἰχναρίου διὰ τῆς πλάγιας ΒΥ'.

Β'. Εἰς τὰ μετὰ δύο ὑποστηθίων ραφῶν περικόρμικ, ὁ συμ-
 μός ἀπαιτεῖ ὅπως ἡ ὑπομασχάλιος ραφὴ γίνηται λοξή. Πρὸς
 τοῦτο ἐξερχόμεθα πρὸς τὰ ἀριστερὰ τοῦ σημείου τοῦ ὀρθογώ-
 νου Β κατὰ τὸ $\frac{1}{20}$ τῆς περιμέτρου τῆς ὀσφύος $3 - 3\frac{1}{2}$ ἐκστ.
 καὶ σημειοῦμεν Β'. Τοῦτο ἐπιτρέπει νὰ δώσωμεν τῇ δευτέρᾳ
 ὑποστηθίᾳ ραφῇ περισσότερον βάθος κατὰ τόσα ἐκατοστὰς.
 Ὅταν ὅμως γίνηται ἡ διόρθωσις αὕτη δέον ν' ἀναβιδάζωμεν
 κατὰ $\frac{1}{2}$ ἢ $\frac{3}{4}$ τοῦ ἐκατοστομέτρου τὴν γραμμὴν τῆς ὀσφύος ἀπὸ
 τοῦ Β μέχρι τοῦ Β', ἄλλως τὸ 9ον μέτρον δὲν θέλει συμφω-
 νήσῃ μετὰ τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος ἀκριβῶς, ὡς πρότερον.
 Δυνάμεθα δὲ νὰ ἐφαρμόσωμεν ἐκ δευτέρου τὸ μέτρον τοῦτο
 διὰ νὰ βεβαιωθῶμεν.

Β'Γ. Ἐπειδὴ ἀναβιδάζομένου τοῦ σημείου Β' βραχύνεται
 τὸ ὑπομασχάλιον ὕψος Β'Γ ἀναβιδάζομεν τὸ σημεῖον Γ κατ'
 ὅσον ἀπαιτεῖ τὸ 7ον μέτρον καὶ ἐνοῦμεν τὰ σημεία διὰ γραμ-
 μῆς παριστώσης τὴν ὑπομασχάλιον ραφὴν.

ΣΟΤ. Τελευταίον ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα Σ, Ο καὶ Τ διὰ καμπύλης περὶστώσεως τὴν ἐπιμασχάλιον τομὴν.

Κράσπεδα. Διὰ νὰ σχηματίσωμεν τὰ κράσπεδα :

1ον. Ἐφαρμόζομεν τὸν κανόνα μεταξὺ τῶν σημείων Ψ καὶ Β' ὡς δεικνύει ἡ βοηθητικὴ γραμμὴ. Ἡ διὰ τοῦ κανόνα διδομένη κλίσις πέραν τοῦ σημείου Β' δεικνύει τὴν διεύθυνσιν, ἣν θὰ λάβῃ τὸ κράσπεδον ἐπὶ τῆς ὑπομασχάλιου ραφῆς.

2ον. Κάτωθεν, ἀπὸ τοῦ μέσου μέχρι τῆς πρώτης ὑποστηθίου ραφῆς, δίδομεν εἰς τὸ κράσπεδον πλάτος κατὰ 2 ἐκπ. περισσότερον τοῦ ΦΧ.

3ον. Τὸ πλάτος τοῦ κράσπεδου ἐπὶ τοῦ μεταξὺ τῶν δύο ὑποστηθίων ραφῶν διαμέσου κάτωθεν εἶνε κατὰ 1 ἐκπ. πλατύτερον ἢ ἐπὶ τῆς ὀσφύος.

Τὸ δὲ βάθος ἐκάστης ὑποστηθίου ραφῆς κάτωθεν εἶνε κατὰ 1 ἐκπ. στενωτέρον ἢ ἐπὶ τῆς ὀσφύος.

ΧΕΙΡΙΣ ΠΕΡΙΚΟΡΜΙΟΥ

Ἡ χειρὶς τοῦ περικορμίου σύγκειται ἐκ δύο τεμαχίων ἐνομένων διὰ δύο ραφῶν. Πρὸς σχηματισμὸν δὲ τοῦ διαγράμματος τούτου λαμβάνομεν, ὡς εἶπομεν καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ, τὰ ἑξῆς τρία μέτρα :

1ον. Περίμετρος μασχάλης.

2ον. Μῆκος ἀπὸ τῆς μασχάλης μέχρι τοῦ ἀγκῶνος.

3ον. Μῆκος ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τοῦ περικαρπίου.

Τὰ δύο τελευταῖα μέτρα λαμβάνονται συγχρόνως καὶ ἀποτελοῦσι τὸ ὅλικόν μῆκος τοῦ βραχίονος. Ἐφαρμόζεται δηλ. ἡ μετρικὴ ταινία μεταξὺ τῆς βάσεως τοῦ βραχίονος (ὀπισθεν) καὶ τοῦ περικαρπίου εἰς τρόπον ὥστε νὰ διέρχεται αὕτη διὰ

τοῦ ἀγκῶνος. Λαμβάνεται δὲ τὸ μέτρον τοῦτο πάντοτε ἐπὶ κεκρυμένου βραχίονος.

Διάγραμμα χειρίδος.

Ως βάσιν διαγράμματος χειρίδος μεταχειριζόμεθα τὴν ὁρθὴν γωνίαν Α.

ΑΒ. Ἡ ὀριζοντίᾳ πλευρὰ τῆς γωνίας ΑΒ ἔχει ὡς πλάτος τὸ ἥμισυ τῆς περιμέτρου τῆς μασχάλης.

ΑΔ. Εἰς τὴν κάθετον πλευρὰν τῆς γωνίας, τὴν ΑΔ, δίδομεν μῆκος 6Θ σχεδὸν ἐκάτ. Ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου Β καταβιβάζομεν ἑτέραν κάθετον παράλληλον τῇ ΑΔ.

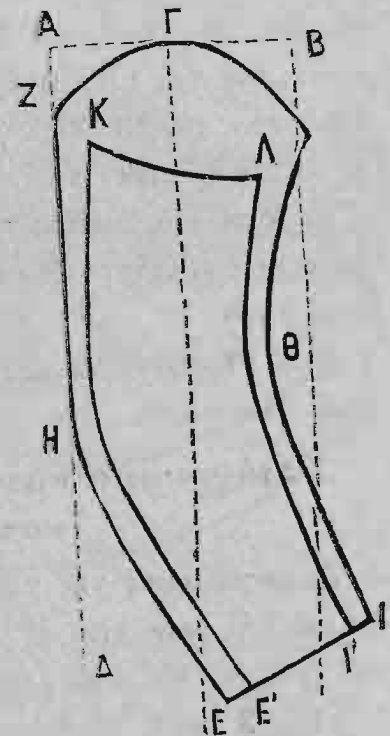
Γ. Ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ πλάτους ΑΒ σημειοῦμεν Γ καὶ καταβιβάζομεν ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου τρίτην κάθετον, παράλληλον ταῖς δύο πρώταις.

ΒΦ. Κλίσις τοῦ ἐμπροσθίου μέρους τῆς χειρίδος, ἴση πρὸς τὸ $\frac{1}{4}$ τῆς περιμέτρου τῆς μασχάλης (τῷ ΑΓ).

ΑΖ. Ἐπὶ τῆς ΑΔ χωρίζομεν τὴν ἀπόστασιν ΕΖ ἴσην πρὸς τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς ΒΦ.

ΖΓΦ. Τὰ σημεῖα Ζ, Γ καὶ Φ ἐνοῦμεν διὰ καμπύλης.

ΖΗ. Ἐπὶ τῆς κάθετου πλευρᾶς τῆς γωνίας Α δεικνύομεν κάτωθεν τοῦ Σ τὸ μῆκος ἀπὸ τῆς μασχάλης μέχρι τοῦ ἀγκῶνος καὶ σημειοῦμεν Η.

Σχῆμα 54.

HE. Μεταξύ των σημείων H και της καθέτου του μέσου (Γ) ἐφαρμόζομεν λοξῶς τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τοῦ περικαρπίου μήκος καὶ σημειοῦμεν E ἐπὶ τῆς κάτω ἄκρας τῆς καθέτου.

ZHE. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία Z καὶ H δι' εὐθείας, στρογγυλοῦμεν ἐλαφρῶς τὴν γωνίαν H καὶ προχωροῦμεν δι' ἐτέρας εὐθείας μέχρι τοῦ E.

EI. Τὴν κλίσιν τοῦ κάτω ἄκρου τῆς χειρίδος εὐρίσκομεν σύρουσαι τὴν γραμμὴν EI, ἣτις σχηματίζει γωνίαν ὀρθὴν μετὰ τῆς HE. Ἐφαρμόζομεν δηλ. τὴν μίαν τῶν πλευρῶν τοῦ γνώμονος ἐπὶ τῆς EH, ἥ δὲ ἐτέρα πλευρὰ αὐτοῦ δεικνύει τὴν διεύθυνσιν τοῦ EI. Τὴν γραμμὴν ταύτην προεκτείνομεν κατὰ 2—3 ἑκατ. πέραν τῆς καθέτου τοῦ ὀρθογωνίου.

Θ. Ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὕψους ΦI εἰσερχόμεθα ἔσωθεν τῆς γραμμῆς τοῦ ὀρθογωνίου εἰς ἀπόστασιν ἴσην τῇ AZ καὶ σημειοῦμεν Θ.

ΦΘI. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία Φ καὶ I διὰ καμπύλης διερχομένης διὰ τοῦ Θ.

Διάγραμμα κάτω μέρους τῆς χειρίδος (κατωμάνικον).

Τὸ κάτω μέρος τῆς χειρίδος γίνεται στενωτέρον τοῦ ἄνω διὰ νὰ μὴ φαίνωνται αἱ ραφαί. Σχεδιάζεται δὲ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἱχναρίου τοῦ ἄνω μέρους οὕτω:

KE'. 3 ἑκατ. ἔσωθεν τοῦ σημείου Σ σημειοῦμεν K. Ἀπὸ δὲ τοῦ K σύρομεν τὴν γραμμὴν KE' παράλληλον τῇ ZHE, ἥτοι ἀπέχουσιν ταύτης κατὰ 3 ἑκατοστ. καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ μήκος.

Ἡ γραμμὴ αὕτη παριστᾷ τὴν ἐξωτερικὴν ραφὴν (ραφὴν τοῦ ἀγκῶνος) τοῦ κάτω μέρους τῆς χειρίδος.

ΛI'. Ἐσωθεν τοῦ σημείου Φ χωρίζομεν 2 ἑκατ. καὶ σημειοῦμεν Λ. Ἐπὶ δὲ τῆς IE σημειοῦμεν εἰς ἀπόστασιν 2 ἐπίσης ἑκατ. ἀπὸ τοῦ I, τὸ I'. Τὰ σημεία H καὶ I' ἐνοῦμεν διὰ καμπύλης διερχομένης εἰς ἀπόστασιν $1\frac{1}{2}$ ἑκατ. ἀπὸ τοῦ Θ.

ΚΛ. Τὰ σημεία K καὶ Λ ἐνοῦμεν πρῶτον δι' εὐθείας στικτῆς, εἶτα δὲ διὰ καμπύλης, ἣν σκάπτομεν κατὰ $2\frac{1}{2}$ ἑκατ. μεταξὺ τοῦ σημείου Λ καὶ τῆς καθέτου τοῦ μέσου κάτωθεν.

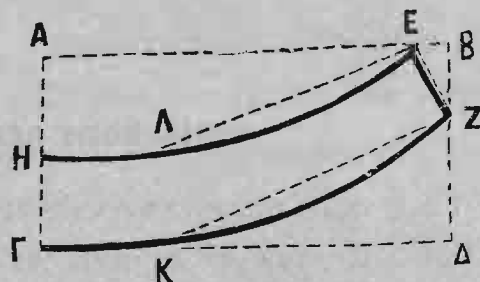
Τὸ διάγραμμα τοῦ κάτω μέρους τῆς χειρίδος χαρτῶσομεν ἐπὶ ἐτέρου φύλλου χάρτου τῇ βοηθείᾳ τοῦ τροχίσκου τῶν ἱχναρίων (roulette à patrons) διὰ νὰ ἔχωμεν εἰς δύο χωριστὰ τεμάχια τὸ διάγραμμα τῆς χειρίδος.

Ὅρθον περιλαίμιον περικορμίου (γιακᾶς).

Διὰ τὸ διάγραμμα τοῦ ὀρθοῦ περιλαιμίου σχηματίζομεν ὀρθογώνιον ABΓΔ, οὗ ἡ μὲν πλευρὰ AB εἶνε ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ πάχους τοῦ λαίμου ἢ δὲ AG ἔχει μήκος 7 ἑκατ.

E. Ἀπὸ τοῦ B πρὸς τὸ A χωρίζομεν 2 ἑκατοστὸμ. καὶ σημειοῦμεν E.

Z. Κάτωθεν τοῦ B ἐπὶ Γ τῆς ΒΔ χωρίζομεν $3\frac{1}{2}$ ἑκατ. καὶ σημειοῦμεν Z.

Σχῆμα 55.

EZ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεία EZ διὰ γραμμῆς εὐθείας παριστάσης τὸ ἐμπρόσθιον ἄκρον τοῦ περιλαιμίου.

II. Ἀπὸ τοῦ Γ ἀνερχόμεθα κατὰ $4\frac{1}{2}$ ἑκατ. καὶ σημειοῦμεν II· ἡ ἀπόστασις ΓH παριστᾷ τὸ ὕψος τοῦ περιλαιμίου ἐπὶ τοῦ τραχήλου.

HA. Πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ σημείου H σύρομεν γραμμὴν ὀρι-

ζωντίαν μήκους $4\frac{1}{2}$ εκατ. και σημειούμεν Α ἐπὶ τοῦ ἑτέρου ἄκρου τῆς γραμμῆς.

ΑΒ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα Α καὶ Β πρῶτον διὰ στικτῆς εὐθείας, εἶτα δὲ διὰ καμπύλης ἀπεχούσης τῆς στικτῆς κατὰ $\frac{1}{2}$ εκατ. κάτωθεν. Ἡ καμπύλη ΗΑΒ παριστᾷ τὴν ἄνω περιφέρειαν τοῦ περιλαμίου.

ΓΚ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Γ σύρομεν ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ ὀρθογωνίου ὀριζοντίαν μήκους $4\frac{1}{2}$ εκατ. μέχρι τοῦ Κ.

ΚΖ. Ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα Κ καὶ Ζ πρῶτον διὰ στικτῆς, εἶτα δὲ διὰ καμπύλης ἀπεχούσης τῆς στικτῆς κατὰ $\frac{1}{2}$ εκατ. κάτωθεν. Ἡ καμπύλη ΓΚΖ παριστᾷ τὴν κάτω ἡμιπερίφειραν τοῦ περιλαμίου, ἣτις προσαρμόζεται ἐπὶ τῆς ἐπιλαμίου τομῆς τοῦ περικορμίου.

Τὸ διάγραμμα τοῦτο παριστᾷ τὸ $\frac{1}{2}$ μόνον τοῦ περιλαμίου κόπτομεν λοιπὸν τοῦτο διπλοῦν ἐφαρμόζουσαι τὴν ΗΓ ἐπὶ τῆς διπλῆς.

ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΙΣ ΠΕΡΙΚΟΡΜΙΟΥ

Τὰ ἱχνηρία περικόπτομεν ὡς εἶνε ἐσχεδισμένα, δηλ. ἄνευ ραφῶν. Ἀπαντα τὰ τεμάχια τοῦ περικορμίου κόπτομεν ἐπὶ διπλοῦ ὑφάσματος· προσθέτομεν δὲ κόπτουσαι καὶ τὰ διὰ τὰς ραφὰς ἀναγκαῖον πλάτος. Δηλ. πρῶτον εἰς ἕκαστον τῶν ἐμπροσθίων τεμαχίων προσθέτομεν εἰς τὸ μέσον ἀνὰ 4 εκατ. ἐμπροσθεν διὰ τὰς περιρραφὰς. 2ον Προσθέτομεν πλεόνασμα 2—3 εκατ. εἰς τὸ ἐπιμασχάλιον σημεῖον Τ καὶ τὸ ἐπιλαμίου Θ. (Τὸ πλεόνασμα τοῦτο οἱ ράπτει ὀνομάζουσι *crochet*. Τὴν χρῆσιν δὲ αὐτοῦ ἐκθέτομεν εἰς τὸ περὶ δοκιμῆς τοῦ περικορμίου κεφάλαιον). 3ον Τὴν ὑπομασχάλιον ραφὴν τοῦ ἐμ-

προσθίου μέρους κόπτομεν ἐπίσης λίαν πλατεῖαν. 4ον Τὰς λοιπὰς ραφὰς κόπτομεν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πλατείας κατὰ τὸ εἶδος τοῦ ὑφάσματος.

Τὸ διάγραμμα ὁμῶς τοῦ ἱχνηρίου δέον νὰ σχηματισθῇ ἐπὶ τοῦ ὑπορράματος (φόδρας) τῇ βοηθείᾳ τοῦ τροχίσκου τῶν ἱχνηρίων (*roulette à patrons*), ἢ χρωματιστοῦ νήματος, ἢ διὰ τοῦ ὄνυχος ὡς πράττουσι πολλαὶ ράπτριαι. Εἶτα προσαρμόζομεν καὶ τρυπνόμεν τὰ τεμάχια, προετοιμάζομεν δηλ. τὸ περικόρμιον διὰ τὴν δοκιμὴν.

Κατὰ τὴν προσάρμοσιν δέον νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν μας εἰς τὰ ἑξῆς·

1ον Συρράπτουσαι τὰ τεμάχια ν' ἀκολουθῶμεν ἐπακριβῶς τὰς γραμμὰς τῶν διαγραμμάτων, ὥς ἐσχεδιάσαμεν ἐπὶ τοῦ ὑφάσματος.

2ον Νὰ τρυπνῶμεν διὰ βελονιῶν συμμέτρων καὶ οὐχὶ μακρῶν.

3ον Ἐνοῦσαι τὰς ἐπώμιους ραφὰς ὑποβαστάζομεν χαλαρὸν μὲν τὸ ἐπώμιον τῆς ράχews, τανύομεν δὲ τὸ ἐμπρόσθιον (ὅπερ ὡς ἐδείξαμεν εἰς τὸ διάγραμμα τοῦ περικορμίου) εἶναι στενωτέρον τοῦ πρώτου κατὰ 1 εκατ.

4ον Ὑποβαστάζομεν λίαν χαλαρῶς τὴν ραφὴν τῆς ράχews ἐπὶ τοῦ πλαγίου μέρους κατὰ τὸ ὕψος τῆς ὁμοπλάτης.

5ον Ἐνοῦμεν τὰς λοιπὰς ραφὰς εὐθείας ὑποβαστάζουσαι ἐλαφρῶς τὰ λοξὰ μέρη ἐπὶ τῶν εὐθυμίτων.

6ον Σημειούμεν τὸ ὕψος τῆς ὀσφύος κύκλου καὶ τὸ μέσον ἑκάστου ἐμπροσθίου μέρους διὰ νήματος.

Αἱ ὑποστήθιοι ραφαὶ δέον νὰ κόπτονται πρὸ τῆς δοκιμῆς εἰς ἀπόστασιν 1—1 $\frac{1}{2}$ εκατ. ἔξω τῆς ραφῆς.

Πολλὰ καταγινόμενα εἰς τὴν ραπτικὴν δὲν κόπτουσι τὰς

ραφάς ταύτας πρὸ τῆς δοκιμῆς, τοῦθ' ὅπερ ἐπιτρέπεται μόνον ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν εἴμεθα βέβαιαι περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ ἰχναρίου, ὅπερ μεταχειρίζομεθα. Εἶνε λοιπὸν προτιμώτερον νὰ δώσωμεν περισσότεραν προσοχὴν εἰς τὴν χάραξιν τοῦ ἰχναρίου καὶ τότε βέβαιαι περὶ τῆς ἀκριβείας, κόπτομεν τὰς ραφάς ταύτας πρὸ τῆς δοκιμῆς. Τοῦτο εὐκολύνει μάλῃς τὴν δοκιμὴν, διότι ἐπιτρέπει εἰς τὸ περικόρμιον νὰ προσαρμώζηται καλῶς ἐπὶ τῆς ὀσφύος.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν θὰ ἐτόλμα τις νὰ κόψῃ πρὸ τῆς δοκιμῆς τὰς ὑποστηθίους μορφάς, εἶνε ἐπάναγκας νὰ τροπώσῃ αὐτὰς ἐξωθεν καὶ νὰ στρέψῃ πάλιν αὐτάς· μετὰ τὴν δοκιμὴν, διότι ἄλλως καταστρέφεται ἡ συμμετρία τοῦ περικορμίου καὶ μάλιστα εἰς σώματα ἔχοντα τὸ στήθος προέχον ἢ τὸ ἀνάστημα κυρτόν.

ΔΟΚΙΜΗ ΠΕΡΙΚΟΡΜΙΟΥ

Τὸ περικόρμιον ἀποῦ κοπῇ καὶ προσαρμωσθῇ δοκιμάζεται ἐπὶ τοῦ σώματος διὰ νὰ διορθωθῶσι τὰ ἐλαττώματα, τὰ ὅποια πιθανὸν νὰ παρουσιασθῶσι.

Ἡ ὀρθὴ δοκιμὴ τῶν φορεμάτων ἐξαρτᾶται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐκ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ὀφθαλμοῦ, τῆς ἰδιοφυίας περὶ τὴν ἐργασίαν ταύτην καὶ τῆς πείρας πρὸ πάντων, ἥτις ὡς εἰς πολλὰς ἄλλας περιστάσεις εἶνε ὁ καλλίτερος διδάσκαλος. Νομίζομεν ὅμως καλόν, ὅπως ἐν ὀλίγοις ἀναφέρωμεν τοὺς κυριωτέρους κανόνας, οὓς δέον νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δοκιμῆς καὶ ἀπαριθμήσωμεν τὰ σπουδαιότερα καὶ συχνότερον παρουσιαζόμενα ἐλαττώματα, δεικνύουσαι συνάμα καὶ τὸν τρόπον τῆς διορθώσεως αὐτῶν.

Ὡς καὶ ἄλλοι ἀνεφέραμεν, ὅταν τὸ ἰχναρίον ἔχει σχεδισθῇ ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν ληρθέντων μέτρων καὶ ἐπὶ τῶν δεδομένων ὁδηγιῶν, μικραὶ μόνον διορθώσεις ἀπαιτοῦνται κατὰ τὴν δοκιμὴν. Συμβαίνει ὅμως πολλῶς νὰ παρουσιασθῶσιν ἐλαττώματα, ἢ διότι δὲν ἐλήφθησαν ὀρθῶς τὰ μέτρα, ἢ διότι δὲν παρηκολούθησαμεν ἀκριβῶς τὰς γραμμάς τοῦ δικαγράμματος κατὰ τὴν προσάρμοσιν. Ἄλλοτε δὲ τούναντίον παρὰ τὴν ὀρθὴν λήψιν τῶν μέτρων καὶ τὴν ἀκριβῆ προσάρμοσιν τῶν ραφῶν τοῦ περικορμίου καταστρέφεται ὁλοτελῶς ἡ συμμετρία αὐτοῦ, ὡς ἐκ τῆς κακῆς διεξαγωγῆς τῆς δοκιμῆς.

Ἐν τῇ ἐργασίᾳ λοιπὸν ταύτῃ ὀφείλομεν νὰ ἐπιστήσωμεν τὴν προσοχὴν μας εἰς τὰ ἑξῆς :

1ον Τὸ περικόρμιον δέον οὐ μόνον νὰ ἐφαρμόζηται καλῶς ἐπὶ τοῦ σώματος, ἀλλ' οὐδεμίαν τοῦτου κίνησιν νὰ ἐμποδίζῃ.

2ον Αἱ γραμμαὶ τῶν ραφῶν νὰ ᾧσι σύμμετροι καὶ τὰ μετὰ τὰς τῶν πλαγίων μερῶν διαστήματα ἀνάλογα.

3ον Νὰ ἐφαρμόζηται τὸ φόρεμα εὐθύ, δηλ. ἡ ραφή τοῦ μέσου τῆς ράχews καὶ τὸ ἐμπρόσθιον ἀνοιγμα νὰ ἐφαρμόζωνται καθέτως ἐπὶ τοῦ σώματος.

Ἢν φόρεμα ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους ἐφαρμολόμενον θεωρεῖται ὡς τέλειον ὑπὸ ἑποψίν κοπτικῆς καὶ δοκιμῆς. Πρὸς ἐπιτυχίαν δὲ τῶν ὥρων τούτων δέον νὰ μελετήσωμεν μετὰ προσοχῆς τοὺς ἑξῆς κανόνας.

1ον Δέον νὰ μὴ δοκιμάζωμεν ποτέ τὸ φόρεμα ἐκ τῆς ἀντιστρόφου ὄψεως (ἀπὸ τὴν ἀνάποδην) διότι πολλὰ σώματα ἔχουσι τὸ ἡμισυ μέρος παχύτερον ἢ ὑψηλότερον τοῦ ἑτέρου.

2ον Ὅταν ἐργαζώμεθα ἐπὶ σώματος οὐχὶ κανονικῶς ἐσχηματισμένου, δέον νὰ διορθώνωμεν καὶ τὰ δύο μέρη τοῦ περικορμίου. Καθ' ὅλας τὰς λοιπὰς περιπτώσεις δοκιμάζομεν τὸ

ἡμισυ μόνον μέρος (γενικῶς τὸ δεξιόν,) καὶ διορθοῦμεν εἴτα τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἑτέρου.

3ον Τοποθετοῦμεν τὸ φόρεμα εὐθὺ ἐπὶ τοῦ σώματος προσέχοντας ὅπως ἐφαρμόζεται καλῶς ἐπὶ τῆς ράχεις καὶ τῶν ὤμων. Εἴτα ἐνοῦμεν διὰ κερφίδων τὰ δύο ἐμπρόσθια μέρη ἀκριβῶς ἐπὶ τῶν σημείων τῶν δεικνύντων τὸ ἄκρον τοῦ ἰγναρίου προσέχοντας ἐπίσης, ὅπως συμπίπτωσιν ἀκριβῶς τὰ ἄκρα τῆς ἐπιλαμίου τομῆς καὶ τὸ νῆμα τὸ δεικνύον τὴν γραμμὴν τῆς ὀσφύος.

4ον Ἀφοῦ ἐνώσωμεν οὕτω τὸ περικόρμιον ἐμπροσθεν, ἐξετάζομεν μετὰ τῆς μεγαλειτέρας προσοχῆς ἅπαντα τὰ μέρη αὐτοῦ διὰ νὰ ἴδωμεν πρῶτον ἂν ὑπάρχωσιν ἐλαττώματα, δεύτερον πόθεν ταῦτα προέρχονται καὶ πῶς πρέπει νὰ διορθωθῶσιν. Εἴτα διορθοῦμεν πρῶτον τὸ σπουδαιότερον τούτων, διότι τὰ λοιπὰ πολλάκις εἶναι συνέπεια αὐτοῦ.

Ἐάν τὸ περικόρμιον εἶνε λίαν εὐρύχωρον περὶ τὴν ὀσφίν ἐμπροσθεν, προσθέτομεν τὸ περίσσευμα εἰς τὸ βάθος τῶν ὑποστηθίων ραφῶν. Τὸ περίσσευμα ὅμως τοῦτο λαμβάνομεν ἐκ τῶν πλαγίων μερῶν τῶν ραφῶν τούτων διὰ νὰ μὴ καταστήσωμεν στενώτερον τὸ μεταξὺ αὐτῶν διάμεσον.

Ἐάν τὸ ὕψος τῆς ὀσφύος εἶνε βραχὺ (κοιν. τάλια κοντὴ) προεκτείνομεν τὴν καμπὴν τοῦ μέσου τῆς ράχεις καὶ καταβιβάζομεν ἀναλόγως τὰς λοιπὰς ραφὰς ὡς καὶ τὰς ὑποστηθίους ἂν εἶνε ἀνάγκη.

Ἐάν τὰ ἐπώμια σχηματίζωσι ρυτίδας ἐμπροσθεν, σημαίνει ὅτι εἶνε ἀνάγκη νὰ χαλαρώσωμεν ἔτι περισσότερον τὸ ἐπώμιον τῆς ράχεις, ὥστε νὰ τανύηται ἀρκούντως τὸ ἐμπρόσθιον.

Πολλάκις ἡ γωνία, ἥτις γίνεται ἐκ τῆς προσκαρδέσεως τοῦ πλαγίου μέρους ἐπὶ τῆς ράχεις (E-E') σχηματίζει κενόν

παρὰ τὸν βραχίονα. Τοῦτο προέρχεται ἐκ τῆς αὐτῆς αἰτίας· διορθοῦμεν δὲ χαλαροῦσαι ἔτι περισσότερον τὸ ἐπώμιον τῆς ράχεις ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθίου.

Ἐάν δὲ καὶ μετὰ τὴν διόρθωσιν ταύτην τὸ κενὸν δὲν ἐξαφανίζεται, σχηματίζει δηλ. εἶδος θυλακίου, δέον νὰ συσφίγξωμεν τὴν ραφὴν τὴν ἐνοῦσαν τὴν ράχιν μετὰ τοῦ πλαγίου μέρους. (Τὸ ἐλάττωμα τοῦτο, ὡς καὶ τὸ προηγούμενον παρουσιάζεται εἰς σώματα ἔχοντα τὴν ὠμοπλάτην ὀλίγον προέχουσαν).

Ὅταν τὸ κάτω μέρος τῆς ράχεις δὲν εἶνε ἀρκετὰ καμπύλον (δὲν κάθεται δηλ. καλῶς ἐπὶ τῆς ὀσφύος), περιορίζομεν μόνον τὰς ραφὰς τῶν πλαγίων μερῶν διὰ νὰ μὴ καταστήσωμεν στενὴν τὴν ράχιν.

Συχνάκις ἐμπροσθεν παρὰ τὸ κοῖλον τῆς μασχάλης σχηματίζεται πτυχὴ (τσάκισμα τὸ ὅποιον οἱ ράπτει ὀνομάζουσι (coup de sabre). Ταύτης ἡ διόρθωσις εἶνε δυσκολωτέρα· προέρχεται δὲ ἐκ δύο αἰτιῶν, ἡ διότι τὸ περικόρμιον πιέζει πολὺ τὸ στῆθος καὶ τότε ἀρκεῖ νὰ χαλαρώσωμεν τὴν ὑπομασχάλιον ραφὴν καὶ ὀλίγον τὸ μέσον τοῦ ἐμπροσθίου μέρους, ἡ διότι αἱ ὑποστηθιοὶ ραφαὶ δὲν ἔχουσι τὸ ἀπαιτούμενον βάθος καὶ τότε ἡ διόρθωσις εἶνε συνήθως δυσκολωτάτη καὶ πολλάκις μάλιστα ἀδύνατος.

Ὅταν παρουσιάζεται ἡ δυσκολία αὕτη, δέον νὰ χωρίσωμεν (ξηλώσωμεν) τὴν ὑπομασχάλιον ραφὴν καὶ ἀφήσωμεν τὸ ὕφασμα νὰ ἐφαρμοσθῇ ἄφ' ἑαυτοῦ. Πρὸς τοῦτο ἀπλοῦμεν τὴν χεῖρα ἐπιπεδῶς ἐπὶ τοῦ μέρους, ἐφ' οὗ ὑπῆρχε τὸ ἐλάττωμα καὶ τὸ ὕφασμα μὴ συγκρατούμενον πλέον ὑπὸ τῆς ραφῆς τοποθετεῖται ἄφ' ἑαυτοῦ ἐπὶ τῆς κατακλήλου θέσεως. Ὅτ' ἴδωμεν τότε τί πρέπει νὰ προσθέσωμεν εἰς τὰς ὑποστηθίους ρα-

φάς, καὶ ἀφοῦ γείνωσιν αἱ ραφαὶ αὗται, ἐνοῦμεν διὰ καρφίδων τὴν ὑπομασχάλιον ραφήν, ἐὰν ἔχωμεν προσθέσει ἀρκετὸν πλεόνασμα εἰς τὴν ραφήν ταύτην καὶ τὴν ἐπιμασχάλιον τομήν T.

Ἐν τῇ περιπτώσει ὅμως, καθ' ἣν, παρουσιάζοντος τοῦ ἐλαττώματος, δὲν θὰ ὑπάρχη τὸ ἄνωθι ἀναφερόμενον πλάτος καὶ ὕψος, ὑποχρεούμεθα ν' ἀλλάζωμεν τὰ ἐμπροσθία μέρη. Διὰ τὸ μὴ ὑποπέσωμεν λοιπὸν εἰς τὸ ἄτοπον τοῦτο, καλὸν εἶναι νὰ προσθέτωμεν κόπτουσαι τὸ ἐν τῷ κεφαλαίῳ τῆς προσαρμόσεως ὀριζόμενον πλεόνασμα.

Μετὰ τὴν δοκιμὴν τοῦ περικορμίου δοκιμάζομεν καὶ τὴν χειρίδα. Ἐὰν αὕτη εἶναι στενὴ ἢ πλατεία, δέον ν' αὐξήσωμεν ἢ νὰ μειώσωμεν τὸ βάθος τῆς ἐξωτερικῆς αὐτῆς ραφῆς (τῆς πρὸς τὸ μέρος τῆς ράχεως), μὴ ἐγγίσωμεν δὲ διόλου τὴν ἐσωτερικὴν ραφήν, διότι κατὰστρέφεται ἡ συμμετρία τῆς χειρίδος.

Ἀφοῦ δοκιμασθῇ τὸ ἥμισυ μόνον μέρος τοῦ περικορμίου, δέον νὰ διορθωθῇ καὶ τὸ ἕτερον αὐτοῦ ἥμισυ καὶ κατὰστῇ ὁμοιον τῷ πρώτῳ.

Πρὶν ἐκτελεσθῇ ἡ ἐργασία αὕτη, πρὶν μάλιστα ἀποσύρωμεν καὶ τὴν πρώτην καρφίδα, δέον νὰ σημειώσωμεν διὰ χρωματιστοῦ νήματος τὰς γενομένης διορθώσεις ἐπὶ ἐκάστου μέρους ἐκαστῆς ραφῆς ἰδιαιτέρως. Δεικνύομεν ἐπίσης τῇ βοήθειᾳ τοῦ χρωματιστοῦ νήματος τὸν γύρον τῆς ἐπιμασχάλιου καὶ ἐπὶ λαιμοῦ τομῆς, τὴν γραμμὴν τοῦ ἀνοίγματος τοῦ ἐμπροσθίου μέρους καὶ τὸ ὕψος τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος, (ὅπου τοποθεῖται ἡ ταινία τῆς ὀσφύος).

Ἀφοῦ οὕτω σημειώσωμεν διὰ τοῦ νήματος τὰς γενομένης διορθώσεις, ἀφαιροῦμεν τὰς καρφίδας, χωρίζομεν τὰς ἀντιστοιχούσας ραφὰς τοῦ ἑτέρου ἡμίσεος τοῦ περικορμίου καὶ ἐφαρ-

μόζομεν ἐπιπέδως τὰ δύο ὅμοια μέρη τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἑτέρου, προσέχουσαι, ὥπως συμφωνῶσι ταῦτα ἀκριβῶς κατὰ τὰ ἄκρα. Ἐἵτα λαμβάνουσαι ἄνωθεν τὸ μέρος, ἐφ' οὗ ὑπάρχουσι τὰ νήματα, κεντοῦμεν τὰς ραφὰς διὰ καρφίδων, αἵτινες διερχόμεναι διὰ τοῦ κάτω μέρους δεικνύουσι τὰς νέας γραμμὰς τῶν ραφῶν. Τὰς γραμμὰς ταύτας σημειοῦμεν καὶ ἐνταῦθα διὰ νήματος καὶ ἀποσύρωμεν τὰς καρφίδας. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου δυνάμεθα νὰ ἔχωμεν τὰ δύο ἡμίση μέρη τοῦ περικορμίου ὅμοια.

Ὅταν σημειωθῶσιν οὕτως αἱ γραμμαὶ, τρυπνοῦμεν τὸ περικόρμιον ἐκ δευτέρου καὶ κόπτομεν τὰς ραφὰς εἰς πλάτος ἴσον.

Δυνάμεθα μάλιστα νὰ δοκιμάσωμεν καὶ ἐκ δευτέρου τὸ περικόρμιον, ἐὰν κρίνωμεν τοῦτο ἀναγκαῖον.

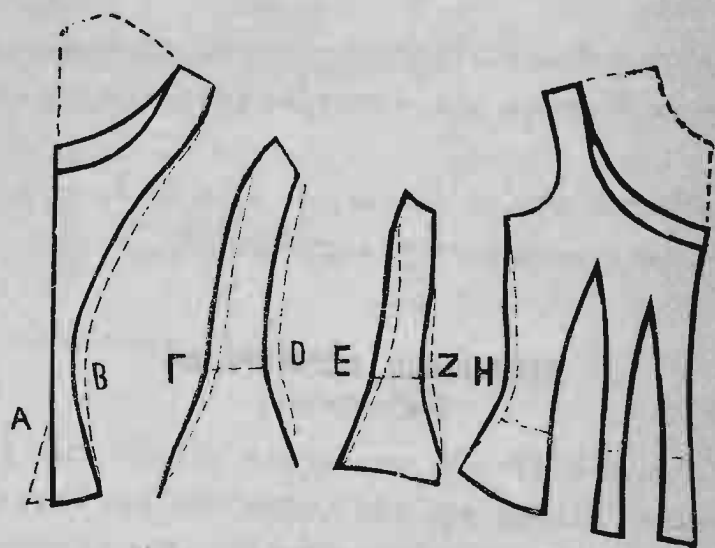
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΚΟΡΜΙΟΝ (Cache-corset)

Τὸ λεύχειμα τοῦτο εἶναι περικόρμιον τέλειον ἄνευ χειρίδων καὶ ἐσκαμένον βαθέως περὶ τὸν λαιμόν. Πολλὰί ράπτριαι λευχειμάτων κόπτουσι τὸ λεύχειμα τοῦτο μεθ' ἐνὸς μόνου πλαγίου μέρους (petit-coté). Ἐπειδὴ ὅμως πάντα τὰ οὕτω κοπτόμενα ἐνδύματα προσαρμύζονται κακῶς ἐπὶ τοῦ σώματος, συνιστῶμεν εἰς τὰς ἀναγνωστρίας νὰ μεταχειρίζωνται κατὰ τὴν κοπτικὴν τοῦ λευχείματος τούτου τὸ ἱχνάριον τοῦ συνήθους ἐξωτερικοῦ περικορμίου μετὰ δύο πλαγίων μερῶν καὶ δύο ὑποστηθίων ραφῶν, ὅπερ τροποποιοῦμεν, ὥς δεικνύει ἡ κατωτέρω διδομένη ὁδηγία.

Ἡ ράχις κόπτεται ἄνευ ραφῆς εἰς τὸ μέσον. Πρὸς τοῦτο σύρωμεν τὴν γραμμὴν τοῦ μέσου τῆς ράχεως ὅπως εὐθείαν,

ἀφαιρούται τὸ διὰ τὸ κράσπεδον Α προστεθειμένον πλάτος. Ἐπειδὴ ὅμως ἡ ράχης καθίσταται οὕτω πολὺ πλατεία ἐπὶ τῆς ὀσφύος, (διότι ἀφαιρεθείσης τῆς ραφῆς θὰ ἔχη πλάτος 6 ἐκατ.) στενοῦμεν ὀλίγον ταύτην ἐπὶ τῆς ὀσφύος Β, ὥστε νὰ ἔχη 4 ἢ 5 μόνον ἐκατ. ὡς πλάτος.

Ἐννοεῖται ὅτι ὀρεῖλομεν ἤδη νὰ δώσωμεν εἰς τὸ πλάγιον μέρος τὸ ἀπὸ τῆς ράχews ἀφαιρεθὲν πλάτος, διὰ νὰ διατηρήσωμεν τὴν περίμετρον τῆς ὀσφύος ἀκριβῆ (εἰκ. 56).

Σχῆμα 56.

Ἐάν δηλ. ἔχωμεν ἀφαίρεση 1 ἐκατ. πλάτους ἀπὸ τῆς ὀσφύος τῆς ράχews Β, προσθέτομεν τὸ πλάτος τοῦτο εἰς τὴν ὀσφύν τοῦ πλαγίου μέρους.

Ἐπειδὴ ὅμως οὕτως καὶ τὸ πλάγιον μέρος καθίσταται λίαν πλατύ, (καὶ τούτου ἕνεκα λίαν ἄχαρι), μετατοπίζομεν ὀλίγον καὶ τὰς δύο ἐπομένους ραφὰς εἰς τὰ σημεῖα ΔΕΖΗ, διὰ νὰ διατηρήσωμεν τὴν ἀναλογίαν τῶν γραμμῶν τοῦ περικορμίου.

Εἰς δὲ τὸ σκάψιμον τοῦ λαιμοῦ δίδομεν, οἷον σχῆμα καὶ

βάθος προτιμῶμεν. Ἡ προσάρμοσις καὶ ἡ δοκιμὴ τοῦ ἐσωτερικοῦ περικορμίου γίνεται καθ' ὃν τρόπον καὶ ἡ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΚΟΡΜΙΟΝ ΣΧΗΜΑΤΟΣ BOLEBO

Διὰ τὸ διάγραμμα τοῦ λευχείματος τούτου μεταχειρίζομεθα τὰ μέτρα τοῦ ἐξωτερικοῦ περικορμίου, ἐξαίρεσει μόνον τῶν δύο τελευταίων (10ου καὶ 11ου).

Πρὸς χάραξιν δὲ τοῦ διαγράμματος τούτου, σχηματίζομεν ὀρθογώνιον ἔχον μῆκος ΑΒ ἴσον πρὸς τὸ μῆκος τῆς ράχews πλεον 1 ἐκατ. πλάτος δὲ ΑΓ τὸ $\frac{1}{2}$ τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους πλεον 1 ἐκατ.

ΔΣ. Γραμμὴ ὠμοπλάτης ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{4}$ τοῦ ὕψους ΑΒ.

ΕΤ. Γραμμὴ τοῦ στήθους ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{2}$ τοῦ ὕψους ΑΒ.

Διάγραμμα ράχews.

ΑΖ. Πλάτος ἐπιλαϊμίου τομῆς ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{6}$ τοῦ πάχους τοῦ λαιμοῦ. Κάτωθεν τοῦ σημείου Α χωρίζομεν 1 ἐκατ. καὶ σχηματίζομεν τὴν ἐπιλαϊμιον τομὴν τῆς ράχews διὰ γραμμῆς ἐλαφρῶς καμπύλης.

ΔΘ. Ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὠμοπλάτης χωρίζομεν τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ πλάτους τῆς ράχews καὶ σημειοῦμεν Θ.

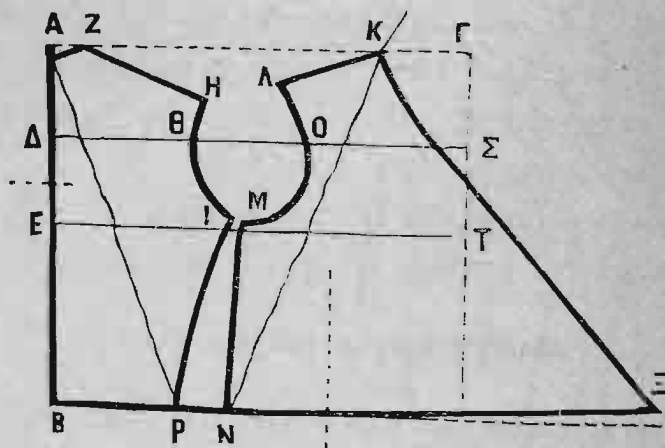
ΘΗ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Θ ἀνερχόμεθα εἰς ἀπόστασιν ἴσην πρὸς τὸ πλάτος ΑΖ, εἶτα ἐξερχόμεθα πρὸς τὰ δεξιὰ κατὰ 1 ἐκατ. καὶ σημειοῦμεν Η.

ΗΖ. Τὰ σημεῖα Η καὶ Ζ ἐνοῦμεν δι' εὐθείας παριστώσης τὸ ἐπώμιον τῆς ράχews.

ΕΙ. Ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ στήθους χωρίζομεν τὸ $\frac{1}{4}$ τῆς

περιμέτρου τοῦ στήθοῦς μείον 4 ἐκχτοστομέτρων καὶ σημειοῦμεν I.

BP. Ἀπὸ τοῦ σημείου B χωρίζομεν τὸ διάστημα BP ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{4}$ τῆς περιμέτρου τῆς ὀσφύος μείον 2 ἐκχτ. Ἐφαρμόζομεν εἴτα μεταξὺ τοῦ τραχήλου καὶ τοῦ σημείου P τὸ δὸν μέτρον. Ἐὰν τοῦτο δὲν ἐφαρμόζεται ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ ὀρθογωνίου ἀναδιβάζομεν ἢ καταδιβάζομεν τὴν γραμμὴν τῆς ὀσφύος καθ' ὅσον ἀπαιτεῖ τὸ μέτρον τοῦτο.

Σχῆμα 57.

PI. Μεταξὺ τῶν σημείων P καὶ I ἐφαρμόζομεν τὸ ὑπομασχάλιον ὕψος πλεον 1 ἐκχτ. Ἐὰν καὶ τοῦτο τὸ μέτρον δὲν ἐφαρμόζεται ἀκριβῶς μέχρι τῆς γραμμῆς τοῦ στήθους, ἀναδιβάζομεν τὸ σημεῖον I ἄνωθεν τῆς γραμμῆς ταύτης μέχρι τοῦ σημείου M.

ΗΘΜ. Ἐνοῦσαι τὰ σημεία ΗΘΜ σχηματίζομεν τὴν ἐπιμασχάλιον τομὴν τῆς ράχews.

Διάγραμμα ἐμπροσθίου μέρους.

ΓΚ. Πλάτος ἐπιλαυμίου τομῆς ἴσον πρὸς τὸ AZ τῆς ράχews πλεον 3 ἐκχτ.

ΚΑ. Κάτωθεν τῆς ΑΓ δεικνύομεν τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς ἀποστάσεως ΑΔ διὰ γραμμῆς στικτῆς ὀριζοντίας. Εἴτα ἐφαρμόζομεν μεταξὺ τοῦ σημείου Κ καὶ τῆς στικτῆς τὸ μήκος τοῦ ἐπώμιου τῆς ράχews μείον 1 ἐκχτ. καὶ σημειοῦμεν Λ.

Ἐνοῦμεν εἴτα τὰ σημεία Κ καὶ Λ δι' εὐθείας περιστώσεως τὸ ἐπώμιον τοῦ ἐμπροσθίου μέρους.

ΣΟ. Ἀπὸ τὸ Σ χωρίζομεν ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὤμοπλάτης τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ ἐμπροσθίου πλάτους πλεον 1 ἐκχτοστ. καὶ σημειοῦμεν Ο.

ΜΝ. Ἀπὸ τοῦ σημείου Μ καταδιβάζομεν κάθετον φθάνουσαν μέχρι τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος. Ἐφαρμόζομεν εἴτα μεταξὺ τοῦ ἐπιλαυμίου σημείου Κ καὶ τῆς γραμμῆς ταύτης τὸ θὸν μέτρον καὶ ὀρίζομεν οὕτω τὴν θέσιν τοῦ σημείου τῆς ὀσφύος Ν. (Σημειωτέον ὅτι πρὶν ἢ ἐφαρμόσωμεν τὸ μέτρον τοῦτο ἀφαιροῦμεν τὸ πλάτος τῆς ἐπιλαυμίου τομῆς τῆς ράχews).

ΝΜ. Ὀρισθείσης τῆς θέσεως τοῦ σημείου Ν ἐφαρμόζομεν ἄνωθεν τούτου ἐπὶ τῆς καθέτου τὸ ὑπομασχάλιον ὕψος (ἀνευ προσθήκης). (Ἐπειδὴ δὲ ἡ ὑπομασχάλιος ραφή τῆς ράχews εἶνε κατὰ 1 ἐκχτ. μικροτέρα τῆς τοῦ ἐμπροσθίου μέρους ὑποβαστάζομεν τὴν πρώτην χαλαρῶς ἐπὶ τῆς δευτέρας κατὰ τὴν προσάρμοσιν).

ΜΟΑ. Σχηματίζομεν εἴτα τὴν ἐπιμασχάλιον τομὴν τοῦ ἐμπροσθίου μέρους ἐνοῦσαι διὰ καμπύλης τὰ σημεία Μ, Ο καὶ Α.

ΝΞ. Ἡ μεταξὺ τοῦ σημείου Ν καὶ τῆς γωνίας Ξ ἀπόστασις δέον νὰ εἶνε κατὰ μέσον ὅρον ἴση πρὸς τὸ $\frac{1}{2}$, τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους. Τὸ σημεῖον Ξ ὀρίζομεν 3 ἑκατ. ἄνωθεν τῆς στικτῆς εὐθείας καὶ ἐνοῦμεν εἴτα τὰ σημεία Ξ καὶ Ν δι' εὐθείας.

ΚΞ. Ἐπίσης ἐνοῦμεν καὶ τὰ σημεία Ξ καὶ Κ δι' εὐθείας, ἣν δυνάμεθα νὰ σχεδιάσωμεν ὀλίγον καμπύλην παρὰ τὴν ἐπιλαίμιον τομήν.

Τὸ περικόρμιον τοῦτο δυνατόν νὰ γείνη καὶ ἄνευ ὑπομασχάλιου ραφῆς, ν' ἀποτελῇται δηλ. ἐξ ἐνὸς καὶ μόνου τεμαχίου. Πρὸς τοῦτο δέον νὰ περικόψωμεν τὸ ἰχναρίον τῆς ράχews καὶ τὸ ἐμπρόσθιον χωριστὰ καὶ ἐφαρμόζομεν εἴτα ταῦτα τὸ ἓν παρὰ τὸ ἄλλο εἰς τρόπον ὥστε νὰ συμπίπτωσιν αἱ ὑπομασχάλιοι γραμμαὶ αὐτῶν εἰς τὰ σημεία Ν καὶ Ρ. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἀφαιροῦμεν τὸ περίσσευμα τοῦ ὑπομασχάλιου ὕψους τῆς ράχews. Κόπτομεν δὲ τὸ ὕφασμα διπλοῦν ἐφαρμόζοντας τὴν γραμμὴν τοῦ μέσου τῆς ράχews ἐπὶ τῆς διπλότης.

Συνιστῶμεν ὅμως ὡς συμφερώτερον ὑπὸ ἔποψιν οἰκονομίας ὑφάσματος καὶ ἐφαρμογῆς ἐπὶ τοῦ σώματος τὸν πρῶτον τρόπον, νὰ κόπτηται δηλ. τὸ περικόρμιον τοῦτο μετὰ ραφῆς ὑπομασχάλιου.

ΠΕΡΙΚΟΡΜΙΟΝ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ

Σχήματος ὑποκαμίδου ἀνδρικοῦ.

Τὸ περικόρμιον τοῦτο, κοινῶς λεγόμενον βλουζα, γίνεται συνήθως ἐκ βατίστης ἢ ἄλλου βαμβακεροῦ ὑφάσματος, ἐκ μεταξωτοῦ ἢ ἐκ φλυνέλλας καὶ ὁμοιάζει πρὸς σύνθητες ἀνδρικόν

ὑποκάμισον. Δυνατόν ὅμως νὰ καταστῇ κομψότερον καὶ ἤττον ἀνδρικόν ἐὰν ἐπικοσμηθῇ διὰ διακρίσεων ποικιλιμάτων (entre deux), στενῶν τριχάπτων καὶ ἄλλων στολιδωμάτων. Τοιαῦτα περικόρμια πωλοῦνται καὶ παρὰ τοῖς συρμωπωλείοις ἐρραγμένα. Περιστὸν ὅμως νὰ εἴπωμεν ὅτι ταῦτα οὐδέποτε προσαρμόζονται καλῶς ἐπὶ τῶν γυναικείων σωμάτων, διότι συνήθως κόβονται καθ' ὃν τρόπον καὶ τὰ ἀνδρικά ὑποκάμισα. Ἐπειδὴ δηλ. ἡ γυναικεία κατασκευὴ αἰτίᾳ μάλιστα τοῦ στήθοδέσμου εἶνε ὅλως διάφορος, ἀδύνατος καθίσταται ἡ προσάρμωσις τῶν τοιούτων περικορμίων ἐπὶ τῆς ἐπιμασχάλιου τομῆς καὶ ἐπὶ τῆς ὀσφύος.

Ἡ εἰκὼν 58 παριστᾷ σχέδιον ἀπλούστατον. Τὸ ἐμπρόσθιον μέρος κοσμεῖται διὰ στενῶν πτυχῶν κλινουσῶν ἑκατέρωθεν. Τὸ δὲ ἐμπρόσθιον ἀνοιγμα φέρει πλατεῖαν πτυχὴν (κανόνι). Ἡ ράχis πτυχοῦται (σουρόνεται) ἐπὶ τῆς ὀσφύος διὰ συρτοθηλειᾶς (coulisse). Ὑπάρχουσι λοιπὸν μόνον ἐπώμιοι καὶ ὑπομασχάλιοι ραφαὶ ἑκατέρωθεν, καὶ ἀνά μίαν ὑποστήθιος ραφή, ἥτις κρύπτεται κάτωθεν τῆς τελευταίας κλινούσης πτυχῆς. Ἡ ραφή αὕτη χρησιμεύει ἵνα δίδῃ εἰς τὸ στήθος τὴν ἀπαιτουμένην αὐτῷ εὐρύτητα καὶ ἐλευθερίαν, ἀφήνῃ δὲ τὸ περὶ τὴν ὀσφύν μέρος ἀρκούντως εὐρύχωρον, ὥστε τὸ περικόρμιον νὰ σφίγγηται ἐπὶ τῆς ὀσφύος ὀριστικῶς διὰ τῆς συρτοθηλειᾶς καὶ τῆς ζώνης τῆς ἐσθῆτος. Διὰ τὸ περικόρμιον τοῦτο λαμβάνομεν ὅλα τὰ διὰ τὸ σύνθητες περικόρμιον ἀναγκασιούντα μέτρα. Ἡ χάραξις ὅμως τοῦ ἰχναρίου διαφέρει εἰς πολλὰ σημεία, διότι ἐλλείπουν τὰ πλάγια μέρη, ἡ ραφή τοῦ μέσου τῆς ράχews κτλ.

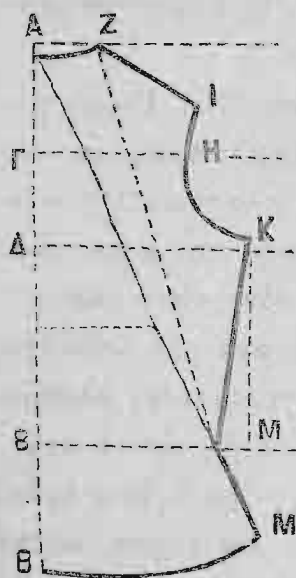
Διάγραμμα ράχως.

A. Σχηματίζομεν τὴν ὀρθὴν γωνίαν A.

AB. Ἐπὶ τῆς καθέτου πλευρᾶς τῆς γωνίας ἐφαρμόζομεν τὸ μῆκος τῆς ράχως πλεῖον 1 ἑκατ. καὶ σημειοῦμεν B. Ἀπὸ τοῦ σημείου δὲ B σύρομεν ὁριζοντίαν βοηθητικὴν γραμμὴν τῆς ὁσφύος.

Γ. Ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{4}$ τοῦ ὕψους AB σύρομεν ὁριζοντίαν γραμμὴν τῆς ὠμοπλάτης.

Δ. Ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{2}$ τοῦ ὕψους AB σύρομεν τὴν γραμμὴν τοῦ στήθους Δ.

Σχῆμα 58.

Σχηματίζομεν τὸν ὄμρον ἐξερχόμεναί πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ I κατὰ 1 ἑκατ.

ΔΚ. Ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ στήθους χωρίζομεν τὸ $\frac{1}{4}$ τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους μείον 4 ἑκατ.

Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου K καταβιβάζομεν κάθετον φθάνουσιν μέχρι τῆς γραμμῆς τῆς ὁσφύος.

M. Ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὁσφύος εἰσερχόμεθα εἰς τὸ σημείον M κατὰ τὸ $\frac{1}{10}$ τῆς διαφορᾶς, ἥτις ὑφίσταται μεταξύ τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους καὶ τῆς περιμέτρου τῆς ὁσφύος.

EM. Ἐφαρμόζομεν εἰτα τὸ δὸν μέτρον μεταξύ τοῦ τραχήλου καὶ τοῦ ἰσχίου δηλ. μεταξύ τῶν σημείων E καὶ M. Ἐάν τούτο δὲν ἐφαρμόζεται ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὁσφύος ἀναβιβάζομεν ἢ καταβιβάζομεν τὸ σημείον M καθ' ὅσον ἀπαιτεῖ τὸ μέτρον τοῦτο.

MK. Μεταξὺ τῶν σημείων M καὶ K ἐφαρμόζομεν τὸ ὑπομασχάλιον ὕψος πλεῖον 1 ἑκατ. Ἐάν δὲ τὸ μέτρον τοῦτο δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ στήθους, ἀναβιβάζομεν τὸ σημείον K ἄνωθεν τῆς γραμμῆς ταύτης.

HK. Ὁρισθείσης τῆς θέσεως τοῦ σημείου K σχηματίζομεν τὴν ἐπιμασχάλιον τομὴν τῆς ράχως ἐνοῦσαι διὰ καμπύλης τὰ σημεία HK.

BB'. Μῆκος τοῦ κρασπέδου ὀπισθεν 10 σχεδὸν ἑκατ.

MM'. Μῆκος τοῦ κρασπέδου πλαγίως 10 ἐπίσης ἑκατ.

Τὴν διεύθυνσιν τῆς γραμμῆς τοῦ κρασπέδου πλαγίως εὐρίσκομεν ἐφαρμόζοντας τὸν κανόνα μεταξύ τοῦ ἐπιλαιμίου σημείου Z καὶ τοῦ σημείου τῆς ὁσφύος M.

Διάγραμμα ἐμπροσθίου μέρους.

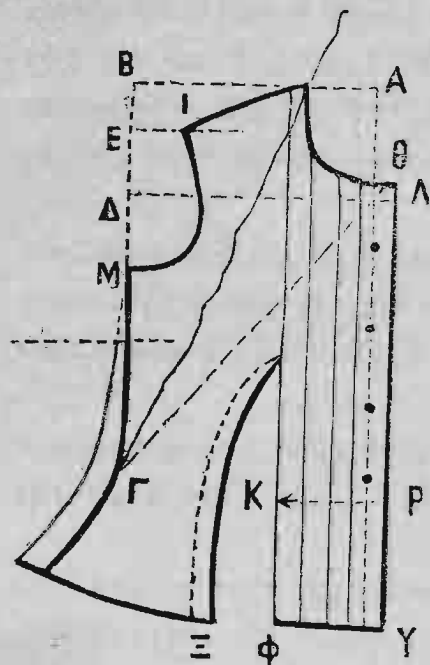
A. Σχηματίζομεν ὀρθὴν γωνίαν A.

AB. Πλάτος ἴσον πρὸς τὸ συμπλήρωμα τοῦ ἡμίσεος τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους ($\frac{1}{4}$ πλεῖον 4 ἑκατ.) Ἀπὸ τοῦ σημείου B καταβιβάζομεν κάθετον.

BΓ. Ἡ κάθετος αὕτη BΓ ἥτις παριστᾷ τὸ ὕψος τοῦ ἐμπροσθίου μέρους ὑπὸ τὴν μασχάλην, ἔχει μῆκος ἴσον πρὸς τὸ μῆκος τῆς ράχως μείον 1 ἑκατοστόμετρον. Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου Γ σύρομεν μικρὰν ὁριζοντίαν στικτὴν.

Δ. Ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{4}$ τοῦ ὕψους ΒΓ σύρομεν τὴν ὀριζοντίαν ΔΑ παράλληλον τῇ ΒΑ.

Ε. Ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{3}$ τοῦ μεταξὺ τῶν σημείων Β καὶ Δ περιλαμβανομένου διαστήματος σύρομεν τὴν ὀριζοντίαν στικτὴν Ε, δεικνύουσαν τὴν κλίσιν τοῦ ὤμου.

Σχήμα 59.

ΑΘ. Βάθος ἐπιλαιμίου τομῆς ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{6}$ τοῦ πάχους τοῦ λαιμοῦ πλεῖον 4 ἑκατ.

ΑΖ. Πλάτος ἐπιλαιμίου τομῆς ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{10}$ τοῦ πάχους τοῦ λαιμοῦ πλεῖον 2 ἑκατ.

ΖΘ. Τὰ σημεία Ζ καὶ Θ ἐνοῦσαι σχηματίζομεν τὴν ἐπιλαίμιον τομὴν τοῦ ἐμπροσθίου μέρους.

ΖΙ. Μῆκος ἐπώμιου 1 ἑκατ.

βραχύτερον τοῦ τῆς ράχεως ΖΙ μεταξὺ τοῦ Ζ καὶ τῆς στικτῆς.

ΑΚ. Ἐπὶ τῆς ΒΔ χωρίζομεν τὸ ΑΚ ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ ἐμπροσθίου πλάτους.

ΖΓ'. Ἐφαρμόζομεν εἴτα τὸ 9ον μέτρον μεταξὺ τοῦ ἐπιλαιμίου σημείου Ζ (ἀφοῦ ἀφαιρέσωμεν τὸ πλάτος τῆς ἐπιλαιμίου τομῆς τῆς ράχεως) καὶ τοῦ ἐπὶ τῆς ὀσφύος Γ. Ἐὰν τὸ μέτρον τοῦτο δὲν συμπίπτῃ ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος, ἀναδιβάζομεν ἢ καταδιβάζομεν τὸ σημεῖον Γ καθ' ὅσον ἀπαιτεῖ τὸ μέτρον τοῦτο.

ΦΜ. Ὑπομασχάλιος ραφή. Ὅρισθείσης τῆς θέσεως τοῦ σημείου Γ φέρομεν ἐπὶ τῆς καθέτου τὸ ὑπομασχάλιον ὕψος

πλεῖον 1 ἑκατ. καὶ σχηματίζομεν τὴν ὑπομασχάλιον ραφὴν ΓΜ ἀκολουθοῦσαι τὴν κάθετον. Ἐν τούτοις διὰ σώματα ἔχοντα τὴν ὀσφὺν λεπτήν καὶ τὸ στήθος προέχον δυνατόν ἢ ραφή αὕτη νὰ γίνηται λοξή (ὡς εἰς τὰ κοινὰ περικόρμια). Πρὸς τοῦτο ἐξερχόμεθα τοῦ Γ κατὰ τὸ $\frac{1}{10}$ τῆς μεταξὺ τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους καὶ τῆς ὀσφύος ὑφισταμένης διαφορᾶς. Ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ δίδομεν πλεῖον βάρους εἰς τὴν ὑποστήθιον ραφὴν.

Ν. Δεικνύομεν τὴν θέσιν τῆς ὑποστηθίου ραφῆς ἐφαρμόζουσαι τὸ 10ον μέτρον ὡς εἰς τὸ κοινὸν περικόρμιον.

Ρ. Ὅρίζομεν ἐπίσης τὸ μέχρι τῆς ὀσφύος μῆκος τοῦ μέσου τοῦ ἐμπροσθίου μέρους ὡς εἰς τὸ κοινὸν περικόρμιον. Δεικνύομεν διὰ γραμμῶν τὰς θέσεις τῶν πτυχῶν αἵτινες κοσμοῦσι τὸ ἐμπροσθεν, κάτωθεν δὲ τῆς τελευταίας πτυχῆς χαράσσομεν τὴν ὑποστήθιον ραφὴν· τὸ πρῶτον μέρος αὐτῆς εἶνε ὅλως εὐθεί, διότι ὀφείλει νὰ ἀκολουθῇ τὴν διεύθυνσιν τῆς πτυχῆς, τὸ δὲ δεύτερον μέρος εἶνε καμπύλον. Ἡ ἀπόστασις τῶν γραμμῶν τῆς ὑποστηθίου ραφῆς ἐπὶ τῆς ὀσφύος μεταξὺ τῶν σημείων Σ καὶ Τ εἶνε ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{3}$ τῆς μεταξὺ τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους καὶ τῆς τῆς ὀσφύος διαφορᾶς διὰ τὰ μέτρα σώματα.

Ὅταν ἡ ὑπομασχάλιος ραφή γίνηται λοξή, δεόν νὰ δώσωμεν τῇ ὑποστηθίῳ περισσότερον βάθος καθ' ὅσα ἑκατ. ἐξήλθομεν τοῦ σημείου Γ. Προεκτείνουσαι δὲ τὴν ραφὴν ταύτην κάτωθεν τῆς ὀσφύος μειοῦμεν τὸ βάθος πρὸς τὸ κάτω μέρος τοῦ κρασπέδου εἰς τὰ σημεία Ξ καὶ Φ.

ΡΥ. Μῆκος τοῦ κρασπέδου ἐμπροσθεν 10 σχεδὸν ἑκατοστομέτρων.

ΓΩ. Μῆκος τοῦ κρασπέδου πλαγίως 10 ἑκατ. Τὴν διεύ-

θύνειν τῆς γραμμῆς ταύτης εὐρίσκωμεν ἐφαρμύζουσιν τὸν κανόνα μεταξὺ τῶν σημείων Θ καὶ Γ.

ΠΕΡΙΚΟΡΜΙΑ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΔΩΝ

Τὰ ἐνδύματα τῶν παιδίων καὶ κορασίδων δυνάμεθα νὰ διακρίσωμεν εἰς τὰς ἐξῆς ἐπομένας τάξεις.

1ον. Εἰς ἀναστήματα παιδίων ἡλικίας 2—4 ἐτῶν.

2ον. Ἀναστήματα κορασίων ἡλικίας 5—9 ἐτῶν.

3ον. Ἀναστήματα κορασίδων ἀπὸ 9—12 ἐτῶν.

Αἱ δι' ἑκαστον ὁμως τῶν ἀναστημάτων τούτων ἀναλογίαι δυνατὸν ὡς ἔγγιστα μόνον νὰ καθορισθῶσι, διότι συχνάκις μεταξὺ ὁμηλικίων παιδίων ὑπάρχουσι διαφορὰ ὕψους καὶ πλάτους λίαν σημαντικά.

Διὰ παιδικὰ ἀναστήματα λαμβάνομεν τὰ ἐξῆς μέτρα.

1ον. Μῆκος ράχews καὶ ὀλικὸν μῆκος.

2ον. Πλάτος ράχews.

3ον. Ἐμπρόσθιον πλάτος.

4ον. Περὶμετρος στῆθους.

5ον. Περὶμετρος ὀσφύος.

6ον. Πλάτος λαιμοῦ.

Χεῖρις.

1ον. Μῆκος βραχίονος (μέχρι τοῦ ἀγκῶνος καὶ τοῦ περικαρπίου).

2ον. Περὶμετρος μασχάλης.

Δι' ἀναστήματα κορασίδων ἡλικίας 9—12 ἐτῶν προσθέτομεν εἰς τὰ ἄνωθι ἀναιρεζόμενα μέτρα καὶ

7ον. Ὑπομασχάλιον ὕψος.

Εἰς τὴν χάραξιν τῶν παιδικῶν ἱκανῶν παρατηροῦμεν ὅτι

1ον. Ἡ περίμετρος τῆς ὀσφύος εἶνε παχυτέρα τῆς τοῦ στῆθους μέχρι τοῦ 12ου ἔτους τῆς ἡλικίας, ἐλαττοῦται δὲ ἡ πρώτη κανονικῶς ἄνω τῆς ἡλικίας ταύτης,

2ον. Ἐπειδὴ ἡ στάσις τῶν παιδίων εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεί-

στον ἀνεστραμμένῃ, κλίνει δηλ. πρὸς τὰ ὀπίσω, τὸ βάθος τῆς ἐπιλαιμίου τομῆς ἔμπροσθεν εἰς μὲν τὰ παιδικὰ ἀναστήματα εἶνε βραχύτερον τοῦ πλάτους, εἰς δὲ τὰ τῶν κορασίδων τὸ βάθος εἶνε ἴσον πρὸς τὸ πλάτος, ἐνῶ εἰς τὰ γυναικεία τὸ βάθος εἶνε μακρότερον τοῦ πλάτους.

Διὰ τὰ παιδικὰ κόπτομεν τὸ περικόρμιον συγχεόμενον ἐκ δύο τεμαχίων, τοῦ τῆς ράχews, καὶ τοῦ ἔμπροσθιου μετὰ ραφῆς ὑπομασχάλιου (εἰκ. 60).

Διὰ τὰ κοράσια (7—9 ἐτῶν) σχηματίζομεν καὶ πλάγιον μέρος ἀφήνομεν ὁμως τὴν ράχιν λίαν πλατείαν (εἰκ. 61).

Διὰ κορασίδας 12 ἐτῶν σχηματίζομεν τὴν ράχιν στενωτέραν, ἐν πλάγιον μέρος καὶ μίαν ὑποστήθιον ραφὴν (εἰς τὸ ὑπόγραμμα μόνον).

Τὸ πλάτος, ὅπερ δίδεται εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς ἐσθῆτος (φρούστα) ποικίλλει κατὰ τὸν συρμόν. Συνήθως ὁμως ὀρίζομεν τοῦτο ὡς ἐξῆς: Ὑπολογίζομεν τὸ ὀλικὸν πλάτος τοῦ κορασίδου (ποδογύρου) τῆς ἐσθῆτος $3\frac{1}{2}$ φορές μεγαλειότερον τοῦ μήκους αὐτῆς ἀρχομένου (ἀπὸ τῆς ὀσφύος).

Τὸ κάτωθεν δηλ. τῆς ὀσφύος μῆκος πολλαπλασιάζομεν ἐπὶ $3\frac{1}{2}$.

Κόπτομεν δὲ τοῦτο συνήθως, ὡς ἐδείξαμεν ἐν τῷ γυναικείῳ ἐσωφράδι, μετὰ τεσσάρων ὁμως λοξῶν φύλλων.

Διάγραμμα περικορμίου διὰ παιδικὰ

2—4 ἐτῶν.

Σχηματίζομεν τὸ ὀρθογώνιον ΑΒΓΔ, τοῦ ὁποίου τὸ μὲν πλάτος ΑΒ εἶνε ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{2}$ τῆς περιμέτρου τοῦ στῆθους πλεῖον 2 ἐκατ. τὸ δὲ μῆκος ΑΔ ἴσον πρὸς τὸ μῆκος τῆς ράχews πλεῖον 1 ἐκατ.

ΕΖ. Ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{4}$ τοῦ ὕψους τοῦ ὀρθογωνίου σύρομεν τὴν γραμμὴν τῆς ὠμοπλάτης ΕΖ.

ΗΘ. Ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὕψους τοῦ ὀρθογωνίου σύρομεν τὴν γραμμὴν τοῦ στῆθους ΗΘ.

ΑΑ. Πλάτος ἐπιλαιμίου τομῆς τῆς ράχews ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{6}$

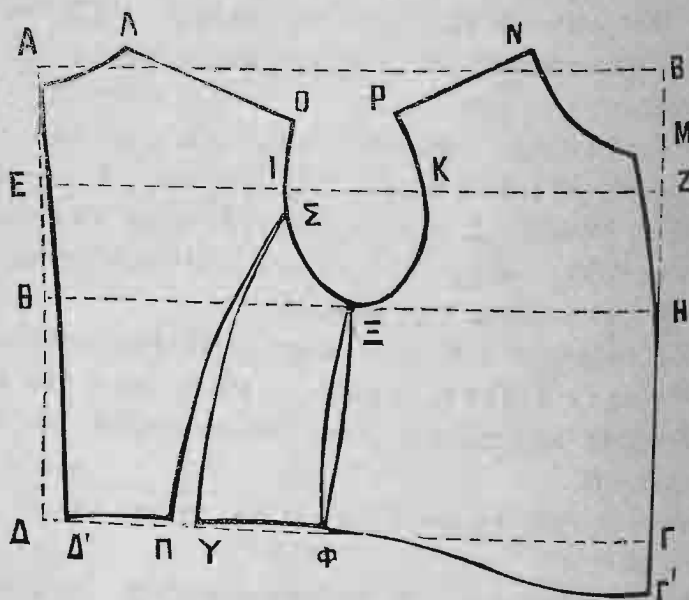
μεθα λοιπόν νά σχηματίσωμεν τὸ ὀρθογώνιον καὶ τὰς βοηθη-
τικὰς γραμμὰς κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

ΑΒΓΔ. Ὀρθογώνιον ἔχον ὡς ὕψος ΑΔ τὸ μῆκος τῆς ράχεις
πλεῖον 1 ἑκατ. καὶ ὡς πλάτος ΑΒ τὸ ἥμισυ τῆς περιμέτρου
τοῦ στήθους πλεῖον δύο ἑκατ.

ΕΖ. Γραμμὴ τῆς ὠμοπλάτης ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{4}$ τοῦ ὕψους τοῦ ὀρ-
θογωνίου.

ΘΗ. Γραμμὴ τοῦ στήθους ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{2}$ τοῦ ὕψους ΑΔ.

ΔΔ'. Ἐπὶ τῆς γωνίας Δ εἰσερχόμεθα κατὰ $\frac{1}{2}$ ἑκατ. ἐπὶ

Σχῆμα 61.

τῆς ὀσφύος διὰ νά σχηματισθῇ τὸ καμπύλωμα τῆς ράχεις.
Κάτωθεν τῆς γωνίας Α κατερχόμεθα κατὰ 1 ἑκατ. διὰ τὸ
σκάψιμον τῆς ἐπιλαϊμίου τομῆς καὶ ἐνοῦμεν εἴτα τὸ σημεῖον
τοῦτο μετὰ τοῦ Δ διὰ γραμμῆς εὐθείας, ἥτις παριστᾷ τὸ μέ-
σον τῆς ράχεις.

ΕΙ. Ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὠμοπλάτης χωρίζομεν τὸ πλά-
τος τῆς ράχεις καὶ σημειοῦμεν Ι. Ἀπὸ δὲ τοῦ σημείου τού-
του ἀναδιδάξομεν στικτὴν κάθετον.

ΑΑ. Πλάτος ἐπιλαϊμίου τομῆς τῆς ράχεις ἴσον τῷ $\frac{1}{8}$ τοῦ
πάχους τοῦ λαϊμοῦ. Σχηματίζομεν τὴν γραμμὴν ταύτην δι'
ἐλαφροῦς καμπύλης.

ΙΟ. Ὑψὺς ἴσον τῷ ΑΑ μείον 1 ἑκατ. Ἐπὶ τῆς ἄνωθεν
τοῦ Ι κάθετου ἐξερχόμεθα κατὰ $\frac{1}{2}$ ἑκατ. πρὸς τὰ δεξιὰ τῆς
κάθετου καὶ σημειοῦμεν Ο. Τὰ σημεῖα ΑΟ ἐνοῦμεν καὶ σχη-
ματίζομεν τὴν ἐπώμιον ραφὴν.

ΖΚ. Ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἄκρου τῆς γραμμῆς τῆς ὠμοπλά-
της χωρίζομεν τὸ ΖΚ ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{2}$ τοῦ ἐμπροσθίου πλάτους.

ΒΜ. Βάθος ἐπιλαϊμίου τομῆς ἐμπροσθίου μέρους ἴσον τῷ
ΑΑ πλεῖον 1 ἑκατ.

ΒΝ. Πλάτος ἐπιλαϊμίου τομῆς ἴσον τῷ ΑΑ πλεῖον 2 ἑκ.

Ρ. Γραμμὴ τοῦ ὤμου συμφομένη στικτῇ ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{8}$ τῆς με-
ταξὺ τῆς ΑΒ καὶ ΕΖ περιλαμβανομένης ἀποστάσεως.

ΝΡ. Σχηματίζομεν εἴτα τὴν ἐπώμιον ραφὴν ἐφαρμόζονται
μεταξὺ τοῦ Ν καὶ τῆς στικτῆς τὸ ἐπώμιον τῆς ράχεις μείον
1 ἑκατ.

Ξ. Τὸ σημεῖον Ξ ὀρίζομεν 1 ἑκατ. κάτωθεν τῆς γραμμῆς
τοῦ στήθους (ὡς ἐδείξαμεν ἄνωτέρω).

ΟΞΡ. Ἐνοῦμεν τὸ σημεῖον Ο Ξ καὶ Ρ διὰ καμπύλης διερ-
χομένης διὰ τῶν σημείων ΙΚ καὶ σχηματίζομεν οὕτω τὴν ἐ-
πιμασχάλιον τομὴν πλήρη.

ΔΠ. Πλάτος τῆς ράχεις ἐπὶ τῆς ὀσφύος ἴσον τῷ $\frac{1}{20}$ πλεῖον
3 ἑκατ. τῆς περιμέτρου τῆς ὀσφύος.

Σ. Σημειοῦμεν Σ 2 ἑκατ. κάτωθεν τοῦ σημείου τῆς ὠμο-
πλάτης Ι. Ἐνοῦμεν εἴτα τὰ σημεῖα Ζ καὶ Π διὰ πλαγίας
στικτῆς, εἴτα διὰ καμπύλης ἀπεχούσης πρὸς τ' ἀριστερὰ τῆς
στικτῆς κατὰ 6 ἢ 7 χιλιοστόμετρα.

ΠΥ. Διάστημα μεταξὺ τῆς ράχεις καὶ τοῦ πλαγίου μέ-
ρους ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος 1 ἑκατ.

Σύρομεν γραμμὴν καμπύλην ἐνοῦσαν τὸ σημεῖον Υ μετὰ
τῆς καμπύλης τῆς ράχεις ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ στήθους.

ΥΦ. Πλάτος τοῦ πλαγίου μέρους ἐπὶ τῆς ὀσφύος ἴσον
πρὸς τὸ $\frac{1}{4}$ μείον 1 ἑκατ. τῆς περιμέτρου τῆς ὀσφύος.

Τὸ πλάτος τοῦ πλαγίου μέρους ἄνωθεν, μετρούμενον ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ στήθους ἀπὸ τῆς καμπύλης Γ μέχρι τοῦ Ξ εἶνε κατὰ 1 ἑκατ. βραχύτερον ἢ ἐπὶ τῆς ὀσφύος.

$\Gamma\Gamma'$. Κάτωθεν τῆς γωνίας Γ κατερχόμεθα κατὰ τὸ $\frac{1}{10}$ τοῦ ὕψους τοῦ ὀρθογωνίου (ΒΓ) καὶ σημειούμεν Γ' .

$\Phi\Gamma$. Τὸ σημεῖον τοῦτο Γ ἐνοῦμεν μετὰ τοῦ ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος Φ δι' ἐλαφροῦς καμπύλης.

Μ . Στρογγυλοῦμεν ἐπίσης τὸ μέσον τοῦ ἐμπροσθίου μέρους εἰσερχόμενοι εἰς τὸ σημεῖον Μ κατὰ 1 ἑκατ.

Διάγραμμα περικορμίου διὰ κορασίδα δώδεκα ἐτῶν.

Τὸ ἰχνάριον τοῦτο διαφέρει ὀλίγιστα τοῦ προηγουμένου.

ΑΒΓΔ . Ὁρθογώνιον ἔχον ὡς μῆκος ΑΔ τὸ μῆκος τῆς ράχειος πλεῖον 1 ἑκατ. πλάτος δὲ ΑΒ τὸ $\frac{1}{2}$ τῆς περιμέτρου τοῦ στήθους πλεῖον 2 ἑκατ.

ΕΖ . Γραμμὴ ὠμοπλάτης. Ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{4}$ τοῦ ὕψους ΑΔ .

$\Theta\text{Η}$. Γραμμὴ τοῦ στήθους ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος τοῦ ὕψους ΑΔ .
 $\Delta\Delta'$. Καμπύλωμα τῆς ράχειος 1 ἑκατ.

ΑΔ . Κάτωθεν τῆς γωνίας Α κατερχόμεθα κατὰ 1 ἑκατ. καὶ σύρομεν εἰτα τὴν πλαγίαν ΑΔ .

ΑΛ . Πλάτος ἐπιλαϊμίου τομῆς ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{6}$ τοῦ πάχους τοῦ λαιμοῦ. Σχηματίζομεν τὴν ἐπιλαϊμίον τομὴν διὰ καμπύλης.

ΕΙ . Πλάτος τῆς ράχειος κατὰ τὸ $\frac{1}{2}$, ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὠμοπλάτης.

ΙΟ . Ὑψος τοῦ ὤμου ἴσον τῷ ΑΛ μείον 1 ἑκατ. πρὸς τὰ δεξιὰ τοῦ σημείου Ο ἐξέρχόμεθα κατὰ 1 ἑκατ. καὶ ἐνοῦμεν τὰ σημεῖα ΑΟ δι' εὐθείας παριστάσεως τὴν ἐπώμιον ραφήν.

ΖΚ . Ἐμπρόσθιον πλάτος κατὰ τὸ $\frac{1}{2}$, ἐπὶ τοῦ ἐτέρου ἄκρου τῆς γραμμῆς τῆς ὠμοπλάτης.

ΒΜ . Βάθος ἐπιλαϊμίου τομῆς ἴσον πρὸς τὸ $\frac{1}{6}$ τοῦ πάχους τοῦ λαιμοῦ πλεῖον 2 ἑκατ.

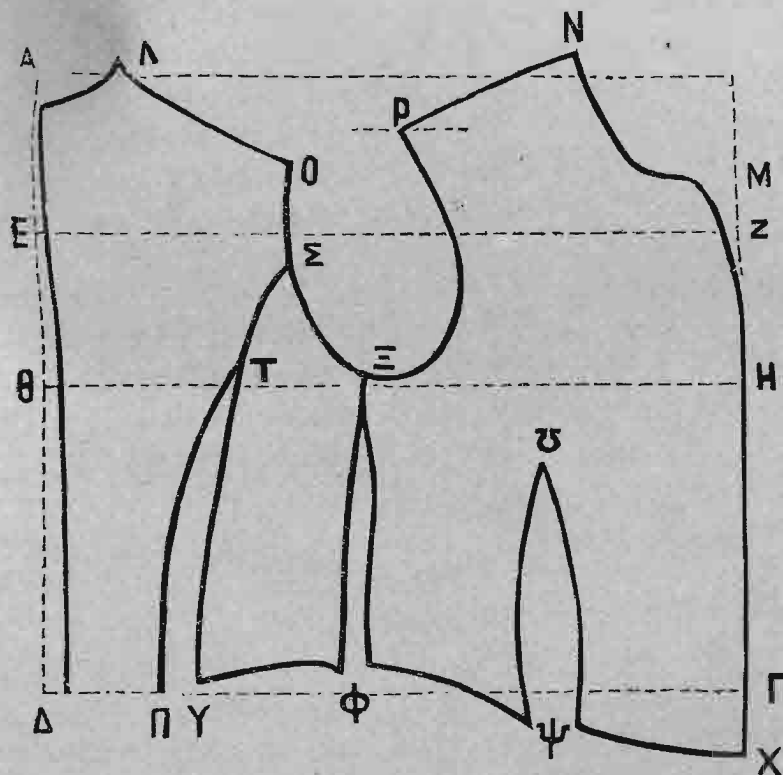
ΒΝ . Πλάτος ἐπιλαϊμίου τομῆς ἴσον τῷ ΒΜ .

ΜΝ . Τὰ σημεῖα ΜΝ ἐνοῦμεν διὰ καμπύλης.

Ρ . Γραμμὴ τοῦ ὤμου τοῦ ὥμου. Ἐπὶ τοῦ $\frac{1}{3}$ τοῦ μεταξὺ τοῦ ΑΒ καὶ ΕΖ περιλαμβανομένου διαστήματος.

ΝΡ . Ἐπώμιον ἐμπροσθίου μέρους κατὰ 1 ἑκατ. βραχύτερον τοῦ τῆς ράχειος.

$\Delta\text{Π}$. Πλάτος τῆς ράχειος ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος Ξ .

Σχῆμα 62.

σον πρὸς τὸ $\frac{1}{10}$ τῆς περιμέτρου τῆς ὀσφύος πλεῖον 2 ἑκατ.

Σ . Σημειούμεν Σ 1 ἑκατ. κάτωθεν τοῦ σημείου τῆς ὠμοπλάτης Ι .

$\Sigma\text{Π}$. Σύρομεν πλαγίαν στικτὴν ἐνοῦσαν τὰ σημεῖα Σ καὶ Π , εἰτα δὲ ἀντικαθιστῶμεν τὴν στικτὴν διὰ καμπύλης ἀπεχούσης τῆς πρώτης κατὰ 1 ἑκατ. ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ στήθους.

ΠΥ. Διάστημα μεταξύ τῆς ράχως καὶ τοῦ πλαγίου μέ-
ρους ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὀσφύος 1 $\frac{1}{2}$ ἐκκτ.

ΥΦ. Πλάτος πλαγίου μέρους ἐπὶ τῆς ὀσφύος ἴσον πρὸς τὸ
 $\frac{1}{4}$ τῆς περιμέτρου τῆς ὀσφύος μείον 1 ἐκκτ. Εἰς τὸ ὑπομασχά-
λιον τοῦτο σημεῖον ἀναβιβάζομεν τὴν γραμμὴν τῆς ὀσφύος
κατὰ $\frac{1}{2}$ ἐκκτ.

ΤΞ. Πλάτος πλαγίου μέρους ἄνωθεν (ἐπὶ τῆς γραμμῆς τοῦ
στήθους) ἴσον πρὸς τὸ ἐπὶ τῆς ὀσφύος ΥΦ μείον 1 ἐκκτ.

ΦΞ. Μεταξὺ τοῦ σημείου Φ καὶ Ξ ἐφαρμόζομεν τὸ ὑπο-
μασχάλιον ὄψος. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν δὲν θὰ ἐφαρμό-
ζεται τὸ μέτρον τοῦτο ἀκριδῶς μεταξὺ τῶν σημείων τούτων
ἀναβιβάζομεν ἢ καταβιβάζομεν τὸ σημεῖον Ξ καθ' ὅσον ἀ-
παιτεῖ τὸ μέτρον.

ΟΞΡ. Ὅρισθείσης τῆς θέσεως τοῦ σημείου Ξ, σχηματίζο-
μεν τὴν ἐπυμασχάλιον τομὴν πλήρη, ἐνοῶσαι τὰ σημεία ΟΞΡ
διὰ καμπύλης διερχομένης καὶ διὰ τῶν σημείων 1 καὶ Κ.

Ἀπὸ τοῦ σημείου Φ μεταξὺ τοῦ πλαγίου μέρους καὶ τοῦ
ἐμπροσθίου ἀφίνομεν διάστημα 1 $\frac{1}{2}$ ἐκκτ. (ἴσον τῷ ΠΥ).

ΓΧ. Κάτωθεν τῆς γωνίας Γ προεκτείνομεν τὴν κείμενην
ΒΓ κατὰ τὸ $\frac{1}{10}$ τοῦ ὄψους τῆς καὶ σημειοῦμεν Χ.

Ω. Κρυφὴ τῆς ὑποστήθους ραφῆς. Θέτομεν τὸ σημεῖον
τοῦτο ἐπὶ τοῦ μέσου τοῦ ἐμπροσθίου πλάτους (δηλ. τοῦ δια-
στήματος τοῦ περιλαμβανομένου μεταξύ τοῦ ἄκρου τοῦ ἐμ-
προσθίου μέρους καὶ τῆς ὑπομασχάλιου ραφῆς).

Τὸ ὄψος τοῦ σημείου τούτου ὀρίζομεν ἐπὶ τοῦ ἡμίσεος σχε-
δὸν τοῦ ἐμπροσθίου μήκους ΜΧ. Τὸ βάθος τῆς ὑποστήθους ρα-
φῆς Ψ ποικίλλει.

Μετροῦμεν τὴν περίμετρον τῆς ὀσφύος ἐπὶ τοῦ ἱχναρίου.
Ἐὰν δὲ αὕτη ἔχη μῆκος πλειότερον τῆς τοῦ σώματος δίδο-
μεν τὸ περίσσευμα εἰς τὴν ὑποστήθιον ραφὴν. Δυνάμεθα ὅμως
νὰ ἔχωμεν τὴν γραμμὴν τῆς ὀσφύος 1 ἢ 2 ἐκκτ. πλατυτέραν
τοῦ μέτρου τούτου.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ ΠΑΡΕΙΣΦΡΗΣΑΝΤΑ ΕΙΣ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ

Εἰς τὴν σελ.	46	στ.	19	ἀντί	ΑΒ	γράφει	ΑΚ
»	»	»	63	»	10	»	23
»	»	»	67	»	10	»	ΡΔ
»	»	»	71	»	26	»	ΑΖ
»	»	»	77	»	6	»	ΚΙ
»	»	»	78	»	13	»	ΠΔ
»	»	»	»	»	16	»	ΔΠ
»	»	»	»	»	18	»	ΑΜΙ
»	»	»	82	»	20	»	ἐπιγραφῆς
»	»	»	87	»	9	»	ΖΦ
»	»	»	99	»	28	»	Σ
»	»	»	100	»	24	»	Σ
»	»	»	»	»	26	»	αὐτοῦ
»	»	»	113	»	23	»	μικροτέρα
»	»	»	118	»	20	»	ΒΔ
»	»	»	123	»	19	»	ΜΗ
»	»	»	125	»	26	»	Ζ

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΑΙ ΤΩΝ ΣΧΗΜΑΤΩΝ

Εἰς τὸ σχῆμα 19, ἀντὶ τοῦ ἀριθμοῦ 5, τεθείσθω τὸ στοιχείον Γ· ἀντὶ τοῦ 9, τὸ Θ· ἀντὶ τοῦ Ρ παρὰ τὸ Γ, τὸ Ε.

Εἰς τὸ σχῆμα 27, τεθείσθω τὸ Α εἰς τὴν θέσιν εἶνε τεθειμένον ἐπὶ τοῦ ἰχνυρίου τοῦ ἐμπροσθίου μέρους.

Εἰς τὸ σχῆμα 27, τεθείσθω τὸ Χ ἄνωθεν τῆς γωνίας Γ τοῦ ἐμπροσθίου μέρους.

Εἰς τὸ σχῆμα 27, τεθείσθω τὸ Φ δεξιὰ τῆς γωνίας Η τοῦ ἐμπροσθίου μέρους.

Εἰς τὸ σχῆμα 28, κάτωθεν τοῦ σημείου Α διαγραφῆτω ἡ καμπύλη τῆς ἐπιλαμνίου τομῆς ΚΙ.

Εἰς τὸ σχῆμα 28, κάτωθεν τοῦ σημείου Ι ἀριστερόθεν τῆς στικτῆς γραμμῆς τῆς ὠμοπλάτης, τεθείσθω τὸ Ε.

Εἰς τὸ σχῆμα 28, κάτωθεν τοῦ σημείου Θ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῆς καμπύλης ΘΜ καὶ τῆς στικτῆς τῆς ὠμοπλάτης, τὸ Ζ.

Εἰς τὸ σχῆμα 38, δεξιὰ τοῦ Ι ἀντὶ τῆς γραμμῆς —, τεθείσθω τὸ Ν.

Εἰς τὸ σχῆμα 41, ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῆς καμπύλης ΙΚ μετὰ τῆς στικτῆς ΕΖ, τεθείσθω τὸ Φ.

Εἰς τὸ σχῆμα 46, ἀριστερὰ τοῦ σημείου Θ, ἀντὶ τοῦ Β, τεθείσθω Η.

Εἰς τὸ σχῆμα 47, ἐπὶ τῆς γωνίας τῆς σχηματιζομένης ἐκ τῆς προεκτάσεως τῶν καμπύλων ΖΗ καὶ ΗΙ, τεθείσθω τὸ Ρ.

Εἰς τὸ σχῆμα 50, μεταξὺ τῶν σημείων Α καὶ Η, τεθείσθω τὸ Γ.

Εἰς τὸ σχῆμα 50, κάτωθεν τοῦ Β ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς διπλῆς καμπύλης, τεθείσθω τὸ Ζ.

Εἰς τὸ σχῆμα 50, εἰς τὸ μέσον τῆς διπλῆς καμπύλης ἐπὶ τῆς διαγωνίου, τεθείσθω τὸ Φ.

Εἰς τὸ σχῆμα 54, ἐπὶ τῆς γωνίας τοῦ ἄνω μέρους τῆς χειρὶδος, τεθείσθω τὸ Φ.

Εἰς τὸ σχῆμα 59, ἐπὶ τῆς στικτῆς ΔΛ, τεθείσθω τὸ Κ, ἐφ' οὗ σημείου ἐφάπτεται ἡ καμπύλη ΔΜ τῆς στικτῆς.

Εἰς τὸ σχῆμα 59, ἀντὶ τοῦ Κ, τεθείσθωσαν ἑκατέρωθεν τῶν ἄκρων τῆς ὑποστηθίου ραφῆς ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὀριζοντίας, τὰ Τ καὶ Σ.

Εἰς τὸ σχῆμα 59, ἐπὶ τῆς γωνίας τοῦ κρασπέδου τῆς ὑπομασχάλιου γραμμῆς ΜΓ, τεθείσθω τὸ Ω.

Εἰς τὸ σχῆμα 60, ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὠμοπλάτης ΕΖ, τεθείσθω Ι κάτωθεν τοῦ Ο καὶ Κ κάτωθεν τοῦ Ρ.

Εἰς τὸ σχῆμα 61, ἐφ' οὗ σημείου ἐφάπτεται ἡ καμπύλη ΣΗ τῆς στικτῆς ΘΗ, τεθείσθω τὸ Τ.

Εἰς τὸ σχῆμα 62, ἐπὶ τῆς γραμμῆς τῆς ὠμοπλάτης, τεθείσθω κάτωθεν τοῦ Ο τὸ Ι καὶ κάτωθεν τοῦ Ρ τὸ Κ.

SISMANOGLIO
MECCANO

SISMANOGLIO
MILANO

